
DĀRGĀ
PĒRLE

DĀRGĀ PĒRLE

IZLASE NO
DŽOZEFA SMITA,
PĒDĒJO DIENU SVĒTO JĒZUS KRISTUS

BAZNĪCAS PIRMĀ PRAVIEŠA,
GAIŠREĢA UN ATKLĀJĒJA, ATKLĀSMĒM,
TULKOJUMIEM UN STĀSTĪTĀ.

SATURS

Ievads	v
Mozus	1
Ābrahāma	31
Faksimils Nr. 1	32
Faksimils Nr. 2	40
Faksimils Nr. 3	46
Džozefs Smits—Mateja evaņģēlijs	48
Džozefs Smits—Vēsture	52
Ticības apliecinājumi	68

IEVADS

Dārgā Pērle ir atlasītu materiālu izlase, kas attiecas uz daudziem nozīmīgiem Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas ticības un mācības aspektiem. Šos rakstus tulkoja un uzrakstīja pravietis Džozefs Smits, un lielākā daļa no tiem tika izdoti Baznīcas periodiskajos izdevumos viņa dzīves laikā.

Pirmo materiālu krājumu ar nosaukumu Dārgā Pērle 1851. gadā izveidoja elders Frenklins D. Ričardss, tajā laikā Divpadsmto padomes loceklis un Britu misijas prezidents. Tā mērķis bija padarīt vieglāk pieejamus dažus nozīmīgus rakstus, kuriem bija ierobežota tirāža Džozefa Smita laikā. Pieaugot Baznīcas locekļu skaitam Eiropā un Amerikā, bija nepieciešams padarīt šos rakstus pieejamus. Dārgo Pērli sāka plaši izmantot, un vēlāk ar Baznīcas Augstākā prezidija un Vispārējās konferences lēmumu, kas tika pieņemts 1880. gada 10. oktobrī Soltleiksitijā, tā kļuva par Baznīcas pamatdarbu.

Tika veiktas vairākas satura pārskatīšanas, kā to prasīja Baznīcas vajadzības. 1878. gadā tika pievienota daļa no Mozus grāmatas, kas nebija ietverta pirmajā izdevumā. 1902. gadā dažas daļas no Dārgās Pērles, kuras dublēja materiālus, kas bija publicēti arī Mācībā un Derībās, tika izlaistas. Sakārtošana nodaļās un pantos ar zemteksta piezīmēm tika veikta 1902. gadā. Pirmā publikācija ar tekstu divās kolonnās un tematu alfabētisko rādītāju bija 1921. gadā. Nekādas citas izmaiņas netika veiktas līdz 1976. gada aprīlim, kad tika pievienotas divas atklāsmes. 1979. gadā šīs divas atklāsmes tika izņemtas no Dārgās Pērles un ievietotas grāmatā Mācība un Derības, kur tās tagad parādās kā 137. un 138. nodaļa. Šajā izdevumā ir veiktas dažas izmaiņas, lai saskaņotu tekstu ar agrākiem dokumentiem.

Tālāk seko īss ievads esošajam saturam:

1. *Izlase no Mozus grāmatas.* Izvilks no Pirmās Mozus grāmatas no Džozefa Smita Bībeles tulkojuma, ko viņš sāka 1830. gada jūnijā.
2. *Ābrahāma grāmata.* Ābrahāma rakstu iedvesmots tulkojums. Džozefs Smits sāka veikt šo tulkojumu 1835. gadā, kad bija saņēmis kādu ēģiptiešu papirusu. Tulkojums tika izdots turpinājumos *Times and Seasons*, sākot ar 1842. gada 1. martu Navū, Ilinoisas štatā.
3. *Džozefs Smits—Mateja evaņģēlijs.* Izvilks no Mateja liecības Džozefa Smita Bībeles tulkojumā (skat. Mācība un Derības 45:60–61 pēc dievišķās pavēles sākt Jaunās Derības tulkošanu).

4. *Džozefs Smits—Vēsture*. Izraksti no Džozefa Smita oficiālās liecības un vēstures, ko viņš un viņa rakstveži sagatavoja 1838.–1839. gadā un kas tika publicēta turpinājumos *Times and Seasons* Navū, Ilinoisas štatā, sākot ar 1842. gada 15. martu.
5. *Pēdējo dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas Ticības apliecinājumi*. Džozefa Smita paziņojums, publicēts *Times and Seasons* 1842. gada 1. martā kopā ar īsu Baznīcas vēsturi, kas parasti bija pazīstams kā „Wentworth Letter” (Vēstule Ventvortam).

IZLASE NO
MOZUS GRĀMATAS

Izvilums no Bībeles tulkojuma, kā tika atklāts pravietim Džocefam Smitam no 1830. gada jūnija līdz 1831. gada februārim.

1. NODAĻA
(1830. gada jūnijs)

Dievs atklājas Mozum—Mozus tiek apskaidrots—Viņš stājas pretī Sātanam—Mozus redz daudzas apdzīvotas pasaules—Neskaitāmas pasaules tika Dēla radītas—Dieva darbs un godība ir īstenot cilvēka nemirstību un mūžīgo dzīvi.

DIEVA vārdi, ko Viņš ^arunāja uz ^bMozu tajā laikā, kad Mozus tika aizrauts ļoti augstā kalnā,

2 un viņš ^aredzēja Dievu ^bvai gu vaigā, un viņš runāja ar Viņu, un Dieva ^cgodība bija pār Mozu, tādēļ Mozus varēja ^dizturēt Viņa klātbūtni.

3 Un Dievs runāja uz Mozu, sacīdams: Lūk, Es esmu Dievs Tas Kungs ^aVisuvarenais, un ^bBezgalīgais ir Mans Vārds; jo Es esmu bez dienu sākuma

vai gadu gala; un vai tā nav bezgalība?

4 Un lūk, tu esi Mans dēls; tādēļ ^askaties, un Es parādīšu tev Savu ^broku darbu, bet ne visu, jo Mani ^cdarbi ir bez ^agala, un arī Mani ^evārdi, jo tie nekad nebeidzas.

5 Tādēļ neviens cilvēks nevar ieraudzīt visus Manus darbus, ja vien Viņš neierauga visu Manu godību; un neviens cilvēks nevar redzēt visu Manu godību un pēc tam palikt miesā uz zemes.

6 Un Man ir darbs priekš tevis, Mozu, Mans dēls; un tu esi pēc Mana ^aVienpiedzimušā ^blīdzības; un Mans Vienpiedzimušais ir un būs ^cGlābējs, jo Viņš ir pilns ^dlabvēlības un ^epatiesības; bet ^fnav neviena cita Dieva bez Manis, un visas lietas ir Manā priekšā, jo Es ^gzinu tās visas.

7 Un tagad, lūk, šo vienu lietu Es parādīšu tev, Mozu, Mans

1 1a Al. 12:30;
Moz. 1:42.
b SRC Mozus.
2a 2. Moz. 3:6; 33:11;
DZST 2. Moz. 33:20, 23
(Pielikums);
Jāņa 1:18; 6:46;
Et. 3:6–16; Moz. 1:11.
b 4. Moz. 12:6–8;
5. Moz. 34:10;
M&D 17:1.
c 5. Moz. 5:24;
Moz. 1:13–14, 25.
SRC Godība.
d SRC Apskaidrošana.
3a Jāņa atkl. 11:17; 19:6;

1. Nef. 1:14;
M&D 121:4.
SRC Dievs, Dievība.
b Jes. 63:16;
M&D 19:9–12;
Moz. 7:35.
SRC Bezgalīgs.
4a Moz. 7:4.
b Moz. 7:32, 35–37.
c Psm. 40:6;
M&D 76:114.
d Psm. 111:7–8;
Moz. 1:38.
e 2. Nef. 9:16;
M&D 1:37–39.
SRC Dieva vārds.

6a SRC Vienpiedzimušais.
b 1. Moz. 1:26;
Et. 3:14–15;
Moz. 1:13–16.
c SRC Glābējs.
d Jāņa 1:14, 17;
Al. 13:9.
SRC Labvēlība.
e Moz. 5:7.
f 1. Kēn. 8:60;
Jes. 45:5–18, 21–22.
g 1. Nef. 9:6;
2. Nef. 9:20;
Al. 18:32;
M&D 38:1–2.
SRC Vizinošs.

dēls, jo tu esi pasaulē, un tagad Es tev to parādīšu.

8 Un notika, ka Mozus skatījās un ieraudzīja ^apasauli, kurā viņš bija radīts, un Mozus ^bieraudzīja pasauli un tās galus, un visus cilvēku bērnus, kuri ir un kuri bija radīti; par to viņš ļoti ^cbrīnījās un apbrīvoja.

9 Un Dieva klātbūtne attālinājās no Mozus, ka Viņa godība nebija pār Mozu; un Mozus tika atstāts viens. Un, kad viņš bija atstāts viens, viņš nokrita pie zemes.

10 Un notika, ka tas bija daudz stundu garumā, pirms Mozus atkal saņēma savu dabisko ^aspēku kā cilvēks; un viņš sev sacīja: Tagad no tā es zinu, ka cilvēks nav ^bnekas, par ko es nekad nebiju domājis.

11 Bet tagad manas acis ir redzējušas ^aDievu, bet nevis manas ^bdabiskās, bet manas garīgās acis, jo manas dabiskās acis nebūtu varējušas ieraudzīt; jo es būtu ^cnokaltis un ^dnomiris Viņa klātbūtnē; bet Viņa godība bija pār mani, un es redzēju Viņa ^evaigu, jo es biju ^fapskaidrots Viņa priekšā.

12 Un notika, ka tad, kad Mozus bija pateicis šos vārdus, lūk, ^aSātans nāca, ^bkārdinādams viņu, sakot: Mozu, cilvēka dēls, pielūdz mani.

13 Un notika, ka Mozus parauzdzījās uz Sātanu un sacīja: Kas tu esi? Jo lūk, es esmu Dieva ^adēls, pēc līdzības ar Viņa Vienpiedzimušo; un kur ir tava godība, ka man būtu tevi jāpielūdz?

14 Jo lūk, es nebūtu varējis raudzīties uz Dievu, ja vien Viņa godība nebūtu nākusi pār mani, un es nebūtu ^aapskaidrots Viņa priekšā. Bet es varu raudzīties uz tevi kā miesīgs cilvēks. Vai tad tā nav?

15 Svētīts lai top mana Dieva Vārds, jo Viņa Gars nav pavisam mani atstājis, vai arī—kur ir tava godība, jo man tā ir tumšība? Un es varu atšķirt tevi no Dieva; jo Dievs sacīja uz mani: ^aPielūdz Dievu, jo vienīgi Viņam tev būs ^bkalpot.

16 Atkāpies, Sātān, nekrāp mani, jo Dievs man teica: Tu esi pēc Mana Vienpiedzimušā ^alīdzības.

17 Un Viņš arī deva man baušļus, kad viņš sauca uz mani no degošā ^akrūma, sakot: ^bPiesauc Dievu Mana Vienpiedzimušā Vārdā, un pielūdz Mani.

18 Un vēl Mozus sacīja: Es nepārstāšu piesaukt Dievu, man vēl ir citas lietas prasāmas Viņam, jo Viņa godība ir bijusi pār mani, tādēļ es varu atšķirt Viņu no tevis. Atkāpies, Sātān!

8a Moz. 2:1.

b Moz. 1:27.

c Psm. 8:4–5.

10a Dan. 10:8, 17;

1. Nef. 17:47;

Al. 27:17;

DžS—V 1:20.

b Dan. 4:32; Hel. 12:7.

11a src Dievs, Dievība.

b M&D 67:10–13;

Moz. 6:36.

c 2. Moz. 19:21.

d 2. Moz. 20:19.

e 1. Moz. 32:31;

Moz. 7:4.

f Mat. 17:1–8.

src Apskaidrošana.

12a Moz. 4:1–4.

src Velns.

b Moz. 6:49.

src Kārdināt,

Kārdinājums.

13a Psm. 82:6;

Ebr. 12:9;

1. Jāņa 3:2.

14a src Apskaidrošana.

15a Mat. 4:10.

src Pielūgšana.

b 1. Sam. 7:3;

3. Nef. 13:24.

16a Moz. 1:6.

17a 2. Moz. 3:2.

b Moz. 5:8.

19 Un tad, kad Mozus bija sacījis šos vārdus, Sātans iekliedzās skaļā balsī un kļiedza pār zemi, un pavēlēja, sakot: Es esmu ^aVienpiedzimušais, pielūdž mani!

20 Un notika, ka Mozus sāka ārkārtīgi baidīties, un kad viņš sāka baidīties, viņš redzēja ^eelles rūgtumu. Tomēr, ^bpiesaucot Dievu, viņš saņēma spēku, un viņš pavēlēja, sakot: Atkāpies, Sātān, jo es pielūgšu tikai šo vienu Dievu, kurš ir godības Dievs!

21 Un tagad ^aSātans sāka trīcēt, un zeme nodrebēja; un Mozus saņēma spēku un piesauca Dievu, sakot: Vienpiedzimušā Vārdā, atkāpies, Sātān!

22 Un notika, ka Sātans kļiedza skaļā balsī, ar raudāšanu un gaudošanu, un ^azobu griešanu; un viņš atkāpās, patiesi no Mozus klātbūtnes tā, ka viņš to neredzēja.

23 Un tad par šo lietu Mozus sniedza liecību; bet ļaundarības dēļ tās nav starp cilvēku bērniem.

24 Un notika, kad Sātans bija aizgājis no Mozus klātbūtnes, ka Mozus pacēla savas acis uz debesīm, būdams piepildīts ar ^aSvēto Garu, kurš liecina par Tēvu un Dēlu;

25 un piesaukdams Dieva Vārdu, viņš atkal redzēja Viņa godību, jo tā bija pār viņu; un viņš dzirdēja balsi, sakot: Svētīts

tu esi, Mozu, jo Es, Visvarenais, esmu tevi izraudzījis, un tu tiksi darīts stiprāks par daudziem ^aūdeņiem; jo tie klausīs tavai ^bpavēlei, it kā tu būtu ^cDievs.

26 Un raugi, Es esmu ar tevi, līdz pat tavu dienu galam; jo tu ^aatbrīvosi Manus ļaudis no ^bījūga, patiesi ^cIsraēlu, Manus ^dizraudzītos.

27 Un notika, kamēr balss vēl runāja, Mozus pameta apkārt savas acis un ^aieraudzīja zemi, jā, patiesi to visu, un nebija nevienas daļiņas no tās, ko viņš neieraudzītu, saskatot to ar Dieva Garu.

28 Un viņš ieraudzīja arī tās iedzīvotājus, un nebija nevienas dvēseles, ko viņš neieraudzītu; un viņš saskatīja tos ar Dieva Garu; un to skaits bija liels, pat bez skaita, kā smiltis jūras krastā.

29 Un viņš redzēja daudzas zemes, un katra no tām tika saukta par ^apasauli, un bija daudz iedzīvotāju uz tām.

30 Un notika, ka Mozus piesauca Dievu, sakot: Pasaki man, es lūdzu Tevi, kāpēc šīs lietas ir tādas, un ar ko tu tās radīji?

31 Un lūk, Tā Kunga godība bija pār Mozu tā, ka Mozus stāvēja Dieva klātbūtnē un runāja ar Viņu ^avaigu vaigā. Un Dievs Tas Kungs sacīja uz Mozu: Pats Savam ^bnodomam Es esmu

19a Mat. 24:4–5.

20a SRC Elle.

b DžS—V 1:15–16.

src Lūgšana.

21a SRC Velns.

22a Mat. 13:41–42;

Mos. 16:1–3.

24a SRC Svētais Gars.

25a 2. Moz. 14:21–22.

b src Priesterība;

Spēks, vara.

c 2. Moz. 4:16.

26a 2. Moz. 3:7–12.

b 1. Nef. 17:23–25.

c 1. Kēn. 8:51–53.

src Israēls.

d src Izraudzīts,
Izredzēts.

27a M&D 88:47;

Moz. 1:8.

src Vīzija.

29a SRC Zeme.

31a 5. Moz. 5:4;

Moz. 1:11.

b Jes. 45:17–18;

2. Nef. 2:14–15.

radījīs šīs lietas. Šeit ir gudrība un tā paliek Manī.

32 Un ar "Sava spēka vārdu Es tās esmu radījis, kas ir Mans Vienpiedzimušais Dēls, kurš ir pilns ^blabvēlības un ^cpatiesības.

33 Un "pasaules bez skaita Es esmu ^bradījis; un arī tās Es radīju pats Savam nodomam; un ar Dēlu Es tās radīju, kurš ir Mans ^cVienpiedzimušais.

34 Un "pirmo cilvēku no visiem cilvēkiem Es nosaucu par ^bĀdamu, kas nozīmē—"daudzi.

35 Bet tikai aprakstu par šo Zemi un tās iedzīvotājiem dodu Es tev. Jo lūk, ir daudzas pasaules, kas ir pagājušas ar Mana spēka vārdu. Un ir daudzas, kas tagad stāv, un neskaitāmas tās ir cilvēkam; bet visas lietas Man ir uzskaitītas, jo tās ir Manas un Es tās "zinu.

36 Un notika, ka Mozus runāja uz To Kungu, sakot: Esi žēlīgs pret Savu kalpu, ak Dievs, un pastāsti man par šo Zemi un tās iedzīvotājiem, un arī debesīm, un tad Tavs kalps būs apmierināts.

37 Un Dievs Tas Kungs runāja uz Mozu, sakot: "Debesis—to ir daudz, un cilvēkam tās nav saskaitāmas; bet Man tās ir uzskaitītas, jo tās ir Manas.

38 Un kā viena zeme paies un

tās debess, patiesi tā cita nāks; un nav "gala Maniem darbiem, nedz Maniem vārdiem.

39 Jo lūk, šis ir Mans "darbs un Mana ^bgodība—īstenot cilvēka ^cnemirstību un ^dmūžīgo dzīvi.

40 Un tagad Mozu, Mans dēls, Es runāšu uz tevi par šo zemi, uz kuras tu stāvi, un tev būs "pierakstīt tās lietas, ko Es runāšu.

41 Un tai dienā, kad cilvēku bērni uzskatīs Manus vārdus par nieku un "izņems daudzus no tiem no grāmatas, kuru tu rakstīsi, lūk, Es celšu citu, ^blīdzīgu tev; un "tie atkal būs starp cilvēku bērniem—starp tik daudziem, cik ticēs.

42 (Šie vārdi tika "runāti uz Mozu tai kalnā, kura nosaukums nebūs zināms starp cilvēku bērniem. Un tagad tie tiek runāti uz jums. Nerādiet tos nevienam, kā vien tiem, kas tic. Patiesi tā. Āmen.)

2. NODAĻA

(1830. gada jūnijs–oktobris)

Dievs rada debesis un zemi—Ir radītas visas dzīvības formas—Dievs rada cilvēku un dod tam valdīšanu pār visu pārējo.

UN notika, ka Tas Kungs runāja

32a Jāņa 1:1–4, 14;

Ebr. 1:1–3;

Jāņa atkl. 19:13;

Jēk. 4:9; Moz. 2:1, 5.

src Jēzus Kristus.

b Psm. 19:2; Moz. 5:7–8.

src Labvēlība.

c src Patiesība.

33a Psm. 8:4–5;

M&D 76:24;

Moz. 7:29–30.

b src Radīt, Radīšana.

c Moz. 1:6.

34a Moz. 3:7.

b Ābr. 1:3.

src Ādams.

c Moz. 4:26; 6:9.

35a Moz. 1:6; 7:36.

src Vizinošs.

37a Ābr. 4:1.

src Debesis.

38a Moz. 1:4.

39a Rom. 8:16–17;

2. Nef. 2:14–15.

src Pestīšanas iecere.

b src Godība.

c src Nemirstīgs,

Nemirstība.

d src Mūžīgā dzīve.

40a 2. Nef. 29:11–12.

41a 1. Nef. 13:23–32;

Moz. 1:23.

b 2. Nef. 3:7–19.

c 1. Nef. 13:32, 39–40;

M&D 9:2.

42a Moz. 1:1.

uz Mozu, sakot: Lūk, Es "atklāju tev par šīm ^bdebesīm un šo ^czemi, pieraksti vārdus, kurus Es runāju. Es esmu Sākums un Gals, ^dVisuvarenais Dievs; ar Savu ^eVienpiedzimušo Es ^fradīju šīs lietas; jā, sākumā Es radīju debesis un zemi, uz kuras tu stāvi.

2 Un "zeme bija bez formas un tukša, un Es liku tumsai nākt pār dziļumu virsu; un Mans Gars lidoja pār ūdens virsu, jo Es esmu Dievs.

3 Un Es, Dievs, sacīju: Lai top "gaisma, un gaisma tapa.

4 Un Es, Dievs, redzēju gaismu, un tā gaisma bija "laba. Un Es, Dievs, atdalīju gaismu no tumsas.

5 Un Es, Dievs, nosaucu gaismu—diena, un tumsu Es nosaucu—nakts; un šo Es darīju ar "Sava spēka vārdu, un tas tika izdarīts, kā Es ^bteicu, un vakars un rīts bija pirmā ^cdiena.

6 Un vēl Es, Dievs, sacīju: Lai top "debess jums ūdeņu vidū, un tā notika, tieši kā Es teicu; un Es sacīju: Lai tas atdala ūdeņus no ūdeņiem, un tas tika darīts;

7 un Es, Dievs, radīju debess jumu un atdalīju "ūdeņus, jā, lielos ūdeņus zem debess juma no ūdeņiem, kas bija virs debess juma, un tas notika tā, kā Es teicu.

8 Un Es, Dievs, nosaucu debess

jumu par "debesīm; un vakars un rīts bija otrā diena.

9 Un Es, Dievs, sacīju: Lai ūdeņi zem debesīm tiek savākti kopā "vienā vietā, un tā notika; un Es, Dievs, sacīju: Lai top sauszeme, un tā notika.

10 Un Es, Dievs, sauszemi nosaucu—"zeme; un kopā savāktos ūdeņus Es nosaucu—jūra; un Es, Dievs, redzēju, ka viss, ko Es biju radījis, bija labs.

11 un Es, Dievs, sacīju: Lai zeme izdod "zāli, augus, kas sēklu nes, augļu kokus, kas augļus nes, pēc savas kārtas, un kokus, kas augļus nes, kam sēkla būs sevī uz zemes, un notika tā, kā Es sacīju.

12 Un zeme izdeva zāli, katru augu, kas sēklu nes pēc savas kārtas, un kokus, kas augļus nes, kam sēkla sevī, pēc savas kārtas; un Es, Dievs, redzēju, ka viss, ko Es biju radījis, bija labs;

13 un vakars un rīts bija trešā diena.

14 Un Es, Dievs, sacīju: Lai top spīdekļi debess jumā, lai atdalītu dienu no nakts, un lai tie ir par zīmēm un laikiem, un dienām, un gadiem;

15 un lai tie ir par spīdekļiem debess jumā, lai tie dod gaismu pār zemi, un tā notika.

16 Un Es, Dievs, radīju divus lielus spīdekļus; lielāko "spīdekli, lai valdītu pār dienu, un

2 1a Moz. 1:30, 36.

b SRC Debesis.

c Moz. 1:8.

d SRC Dievs, Dievība—Dievs Tēvs.

e SRC Vienpiedzimušais.

f SRC Radīt, Radīšana.

2a 1. Moz. 1:2; Ābr. 4:2.

3a M&D 88:6-13.

src Gaisma,

Kristus gaisma.

4a 1. Moz. 1:4; Ābr. 4:4.

5a Moz. 1:32.

b 2. kor. 4:6.

c 1. Moz. 1:5.

6a 1. Moz. 1:6-8.

7a Ābr. 4:9-10.

8a SRC Debesis.

9a 1. Moz. 1:9;

Ābr. 4:9.

10a SRC Zeme.

11a 1. Moz. 1:11-12;

Ābr. 4:11-12.

16a 1. Moz. 1:16.

mazāko spīdekli, lai valdītu pār nakti, un lielākais spīdeklis bija saule, un mazākais spīdeklis bija mēness, un zvaigznes arī tika radītas saskaņā ar Manu vārdu.

17 Un Es, Dievs, liku tos debess jumā, lai dotu gaismu pār zemi,

18 un lai saule valdītu pār dienu, un mēness valdītu pār nakti, un lai atdalītu gaismu no tumsas; un Es, Dievs, redzēju, ka viss, ko Es biju radījis, bija labs;

19 un vakars un rīts bija ceturta diena.

20 Un Es, Dievs, sacīju: Lai ūdeņi nes pārpilnam radības, kas kustas, kurās ir dzīvība, un putni lai lido pār zemi atklātā debess jumā.

21 Un Es, Dievs, radīju lielus "vaļus un ikvienu dzīvu radību, kas kustas, kuras ūdeņi nesa pārpilnam, pēc to kārtas, un ikvienu spārnainu putnu pēc to kārtas; un Es, Dievs, redzēju, ka viss, ko Es biju radījis, bija labs.

22 Un Es, Dievs, svētīju tos, sakot: Esiet auglīgi un "vairojieties, un piepildiet ūdeņus jūrā, un putni lai vairojas virs zemes;

23 un vakars un rīts bija piektā diena.

24 Un Es, Dievs, sacīju: Lai zeme izdod dzīvus radījumus pēc viņu kārtas, lopus un rāpuļus, un zemes zvērus pēc viņu kārtas, un tā notika;

25 un Es, Dievs, radīju zemes zvērus pēc viņu kārtas, un lopus

pēc viņu kārtas, un ikvienu rāpuli, kas rāpo pa zemes virsu, pēc viņa kārtas; un Es, Dievs, redzēju, ka viss tas bija labs.

26 Un Es, Dievs, sacīju Savam "Vienpiedzimušajam, kurš bija ar Mani kopš sākuma: ^bDarīsim cilvēku pēc Sava "tēla, pēc Savas līdzības; un tā notika. Un Es, Dievs, sacīju: Lai tie ^dvalda pār zivīm jūrā un pār putniem gaisā, un pār lopiem, un pār visu zemi, un pār katru rāpuli, kas rāpo pa zemes virsu.

27 Un Es, "Dievs, radīju cilvēku pēc Sava paša tēla, pēc Mana Vienpiedzimušā tēla Es viņu radīju; vīrieti un sievieti Es radīju.

28 Un Es, Dievs, svētīju viņus un sacīju uz tiem: Augļojieties un "vairojieties, un piepildiet zemi, un pakļaujiet to, un valdiet pār zivīm jūrā un pār putniem gaisā, un pār katru dzīvu radījumu, kas kustas pa zemes virsu.

29 Un Es, Dievs, sacīju uz cilvēku: Redzi, Es esmu devis jums ikvienu augu, kas nes sēklu, kurš vien ir zemes virsū, un ikvienu koku, kurā būs auglis, kas nes sēklu; lai jums tie būtu par "barību.

30 Un visiem zemes zvēriem un visiem putniem gaisā, un visiem, kas rāpo pa zemes virsu, kam vien Es esmu dāvājis dzīvību, tiks dots ikviens tīrs augs barībai; un tā notika, kā Es teicu.

31 Un Es, Dievs, redzēju visu,

21a 1. Moz. 1:21;
Ābr. 4:21.

22a 1. Moz. 1:22–25;
Ābr. 4:22–25.

26a SRC Jēzus Kristus.
b SRC Radīt, Radīšana.

c 1. Moz. 1:26–27;
Moz. 6:8–10;
Ābr. 4:26–27.

d 1. Moz. 1:28;
Moz. 5:1;
Ābr. 4:28.

27a SRC Dievs, Dievība.
28a Moz. 5:2.
29a 1. Moz. 1:29–30;
Ābr. 4:29–30.

ko Es biju radījis, un lūk, viss, ko Es biju radījis, bija ļoti ^alabas; un vakars un rīts bija ^bsestā diena.

3. NODAĻA

(1830. gada jūnijs–oktobris)

Dievs radīja visas lietas garīgi, pirms tās radās dabiski uz zemes—Viņš radīja vīrieti, pirmo miesu uz zemes—Sieviete ir paļīgs vīrietim.

Tā debesis un zeme tika ^apabeigtas, un visi to ^bpulki.

2 Un septītajā dienā Es, Dievs, pabeidzu Savu darbu un visu, ko Es biju radījis, un Es ^aatpūtos ^bseptītajā dienā no visiem Saviem darbiem, un visas lietas, ko Es biju radījis, bija pabeigtas, un Es, Dievs, redzēju, ka tās bija labas;

3 un Es, Dievs, ^asvētīju septīto dienu un iesvētīju to; tāpēc ka tajā Es atpūtos no visiem Saviem ^bdarbiem, ko Es, Dievs, biju radījis un izveidojis.

4 Un tagad, lūk, Es saku jums, ka šie ir debesu un zemes laikosmi, kad tās tika radītas tanī dienā, kad Es, Dievs Tas Kungs, izveidoju debesis un zemi,

5 un katru stādu laukā, ^apirms tas nokļuva uz zemes, un katru augu laukā, pirms tas izauga. Jo

Es, Dievs Tas Kungs, ^bradīju visas lietas, par kurām Es runāju, ^cgarīgi, pirms tās radās dabiski uz zemes virsas. Jo Es, Dievs Tas Kungs, nebiju licis lietum līt pār zemes virsu. Un Es, Dievs Tas Kungs, biju ^dradījis visus cilvēku bērnus; taču vēl nebiju radījis cilvēku, lai apstrādātu ^ezemi; jo ^fdebesīs Es tos ^gradīju; un vēl nebija nevienas miesas uz zemes, nedz ūdenī, nedz gaisā;

6 bet Es, Dievs Tas Kungs, runāju, un cēlās ^amigla no zemes un apūdeņoja visu zemes virsu.

7 Un Es, Dievs Tas Kungs, izveidoju cilvēku no zemes ^apīšļiem un iedvesu viņa nāsīs dzīvības dvašu; un ^bcilvēks kļuva par dzīvu ^cdvēseli, ^dpirmo miesu uz zemes, arī par pirmo cilvēku; tomēr visas lietas bija iepriekš radītas; bet garīgi tās bija radītas un izveidotas, saskaņā ar Manu vārdu.

8 Un Es, Dievs Tas Kungs, iestādīju dārzu ^aĒdenē austrumos, un tur Es ieliku cilvēku, kuru Es biju izveidojis.

9 Un no zemes Es, Dievs Tas Kungs, liku augt dabiski ikvienam kokam, kas ir patikams cilvēka skatam; un cilvēks to varēja uzlūkot. Un arī tas kļuva par dzīvu dvēseli. Jo tas bija

31a 1. Moz. 1:31;
M&D 59:16–20.

b 2. Moz. 20:11;
Ābr. 4:31.

3 1a SRC Radīt, Radīšana.

b 1. Moz. 2:1;
Ābr. 5:1.

2a 1. Moz. 2:2–3;
Ābr. 5:2–3.

src Atpūta.

b SRC Sabata diena.

3a Mos. 13:19.

b 2. Moz. 31:14–15.

5a 1. Moz. 2:4–5;
Ābr. 5:4–5.

b Moz. 6:51.

c M&D 29:31–34;

Ābr. 3:23.

src Garīgā radīšana.

d SRC Gars.

e 1. Moz. 2:5.

f SRC Debesis.

g SRC Cilvēks, Cilvēki—
Cilvēks, Debesu
Tēva garīgais bērns.

6a 1. Moz. 2:6.

7a 1. Moz. 2:7;

Moz. 4:25; 6:59;

Ābr. 5:7.

b SRC Ādams.

c SRC Dvēsele.

d Moz. 1:34.

8a SRC Ēdene.

garīgs tanī dienā, kad Es to radīju; jo tas paliek tanī sfērā, kurā Es, Dievs, to radīju, jā, patiesi visas lietas, ko Es sagatavoju cilvēka lietošanai; un cilvēks redzēja, ka tās bija labas uzturam. Un Es, Dievs Tas Kungs, iestādīju arī "dzīvības koku dārza vidū un arī laba un ļauna atzišanas^b koku.

10 Un Es, Dievs Tas Kungs, liku upei tecēt no Ēdenes apūdeņot dārzu; un no turienes tā tika sadalīta un sadalījās četrās "iztekās.

11 Un Es, Dievs Tas Kungs, pirmajai devu vārdu Pišona, un tā plūst apkārt visai Havilas zemei, kur Es, Dievs Tas Kungs, radīju daudz zelta;

12 un tās zemes zelts bija labs, un tur bija balzama sveķi un oniksa akmens.

13 Un otrās upes vārds tika nosaukts Gihona; tā pati, kas plūst apkārt visai Ētiopijas zemei.

14 Un trešās upes vārds bija Hidekela; tā, kas plūst uz austrumiem no Asīrijas. Un ceturta upe bija Eifrata.

15 Un Es, Dievs Tas Kungs, paņēmu cilvēku un ieliku to Ēdenes dārzā, lai viņš to koptu un uzturētu.

16 Un Es, Dievs Tas Kungs, pavēlēju cilvēkam, sakot: No ikviena dārza koka tu vari brīvi ēst,

17 bet no ļauna un laba atziņas koka tev nebūs ēst, tomēr tu pats vari "izvēlēties, jo tas tev ir dots; bet atceries, ka Es to aizliedzu, jo tanī^b dienā, kad tu no tā ēdīsi, tu noteikti "mirsi.

18 Un Es, Dievs Tas Kungs, sacīju Savam "Vienpiedzimušajam, ka nav labi cilvēkam būt vienam; tādēļ Es darišu^b palīgu viņam.

19 Un no zemes Es, Dievs Tas Kungs, izveidoju katru lauka zvēru un katru putnu gaisā; un pavēlēju, lai tie nāktu pie Ādama, lai redzētu, kā viņš tos nosauks; un arī tie bija dzīvas dvēseles; jo Es, Dievs, iedvesu viņos dzīvības elpu un pavēlēju, ka tā, kā Ādams nosauks katru dzīvu radību, tāds lai būtu tās vārds.

20 Un Ādams deva vārdu visiem lopiem un putniem gaisā, un ikvienam lauka zvēram; bet Ādamam pašam netika at-rasts neviens palīgs.

21 Un Es, Dievs Tas Kungs, liku dziļam miegam nākt pār Ādamu; un viņš gulēja, un Es paņēmu vienu no viņa ribām un aizpildīju to vietu ar miesu;

22 un no ribas, ko Es, Dievs Tas Kungs, biju paņēmis no cilvēka, Es izveidoju "sievieti un pievedu to pie cilvēka.

23 Un Ādams sacīja: Šī, es zinu, ir kauls no mana kaula un "miesa no manas miesas; viņa

9a SRC Dzīvības koks.

b 1. Moz. 2:9.

10a 1. Moz. 2:10.

17a Moz. 7:32.

SRC Ričības
brīvība.

b Ābr. 5:13.

c 1. Moz. 2:17.

SRC Mirstīgs,
Mirstīgā dzīve;
Nāve, fiziskā.

18a SRC Vienpie-
dzimušais.

b 1. Moz. 2:18;

Ābr. 5:14.

22a SRC Ieva;
Sieviete, Sievietes.

23a 1. Moz. 2:23;
Ābr. 5:17.

sauksies par sievu, jo tā ir no vīra ņemta.

24 Tādēļ vīrs atstās savu tēvu un savu māti, un "pieķersies savai sievai, un tie kļūs par ^bvienu miesu.

25 Un tie abi bija kaili, cilvēks un viņa sieva, un nekaunējās.

4. NODAĻA

(1830. gada jūnijs–oktobris)

Kā Sātans kļuva par velnu—Viņš kārdina Ievu—Ādams un Ieva krīt, un nāve ienāk pasaulē.

UN Es, Dievs Tas Kungs, runāju uz Mozu, sakot: Tas "Sātans, kuram tu pavēlēji Mana Vienpiedzimušā Vārdā, ir tas pats, kurš bija no ^bsākuma, un viņš nāca Manā priekšā, sakot: Lūk, še esmu es, sūti mani, es būšu Tavš dēls un es atpestīšu visu cilvēci, ka neviena dvēsele netiks pazaudēta, un "es to noteikti izdarišu, tādēļ dod man Savu godu.

2 Bet, lūk, Mans Mīļotais "Dēls, kurš bija Mans Mīļotais un ^bIzraudzītais no sākuma, sacīja uz Mani: "Tēvs, Tava ^dgriba tiks darīta, un ^egods būs Tavš mūžīgi.

3 Tādēļ, tāpēc ka Sātans "sacēlās pret Mani un mēģināja iznīcināt cilvēka ^brīcības brīvību, ko Es, Dievs Tas Kungs, biju tam

devis, un arī lai Es dotu viņam Savu paša spēku; ar Mana Vienpiedzimušā spēku Es liku, lai viņš tiktu "nogāzts;

4 un viņš kļuva par Sātanu, jā, patiesi velnu, visu "melu tēvu, lai pieviltu un padarītu aklus cilvēkus, un vestu tos gūstā pēc savas gribas, visus tos, kas neklausīs Manai balsij.

5 Un tad čūska bija "visviltīgākā no visiem lauka zvēriem, ko Es, Dievs Tas Kungs, biju radījis.

6 Un Sātans ielika to čūskas sirdī (jo viņš bija aizvilcis daudzus sev līdzī, un viņš mēģināja arī pievilt "Ievu, jo viņš nezināja Dieva prātu, tādēļ viņš centās iznīcināt pasauli.

7 Un viņš sacīja uz sievieti: Jā, vai Dievs ir teicis: Jums nebūs ēst no kāda koka "dārzā? (Un viņš runāja ar čūskas muti.)

8 Un sieviete sacīja uz čūsku: Mēs varam ēst ikviena koka augļus dārzā;

9 bet par tā koka, kuru tu redzi dārza vidū, augli, Dievs ir teicis: Jums nebūs ēst no tā, nedz pat tam pieskarties, citādi jūs mirsit.

10 Un čūska sacīja uz sievieti: Jūs noteikti nemirsit;

11 jo Dievs zina, ka tanī dienā, kad jūs no tā ēdīsiet, tad jūsu "acis taps atvērtas un jūs būsit

24a 1. Moz. 2:24;
M&D 42:22;
49:15–16;
Ābr. 5:17–18.

b SRC Lauība, Precēt.

4 1a SRC Velns.
b M&D 29:36–37.
c Jes. 14:12–15.

2a SRC Jēzus Kristus.
b Moz. 7:39;
Ābr. 3:27.

src Iepriekš
izredzēšana.
c SRC Dievs, Dievība—
Dievs Tēvs.
d Lūk. 22:42.
e SRC Godība.

3a SRC Padome debesīs.
b SRC Rīcības brīvība.
c M&D 76:25–27.

4a 2. Nef. 2:18;
M&D 10:25.

src Meli;
Pievilt, Pievilšana,
Viltus.

5a 1. Moz. 3:1;
Mos. 16:3;
Al. 12:4.

6a SRC Ieva.
7a SRC Ēdene.

11a 1. Moz. 3:3–6;
Moz. 5:10.

kā Dievi, ^bzinādami labu un ļaunu.

12 Un kad sievietē redzēja, ka koks bija labs barībai un ka tas bija tīkams acīm, un ka koks bija ^akārojams, lai darītu viņu gudru, viņa ņēma no tā augļa un ^bēda, un deva arī savam vīram, kas bija ar viņu, un viņš ēda.

13 Un viņu abu acis tapa atvērtas, un viņi zināja, ka viņi bija ^akaili. Un viņi sašuva vīgu lapas kopā un darīja sev priekšautus.

14 Un viņi izdzirdēja Dieva Tā Kunga balsi, kad viņi ^astaiģāja dārzā dienas vēsumā; un Adams un viņa sieva devās paslēpties no Dieva Tā Kunga klātbūtnes starp dārza kokiem.

15 Un Es, Dievs Tas Kungs, saucu Ādamu un sacīju viņam: Kurp tu ^aej?

16 Un viņš sacīja: Es izdzirdēju Tavu balsi dārzā, un es nobijos, tāpēc ka es redzēju, ka es esmu kails, un es paslēpos.

17 Un Es, Dievs Tas Kungs, sacīju uz Ādamu: Kurš tev teica, ka tu esi kails? Vai tu neesi ēdis no tā koka, no kura Es pavēlēju tev, ka tev nebūs ēst, un ja ēdīsi, tad tu noteikti ^amirsi?

18 Un cilvēks sacīja: Sieviete, kuru Tu man devi un pavēlēji, lai viņa būtu ar mani, viņa deva man tā koka augli, un es ēdu.

19 Un Es, Dievs Tas Kungs,

sacīju uz sievieti: Ko tu esi izdarījusi? Un sieviete sacīja: Čūska mani ^apievīla, un es ēdu.

20 Un Es, Dievs Tas Kungs, sacīju uz čūsku: Tādēļ, ka tu to esi darījusi, tu esi ^anolādēta vairāk par visiem lopiem un par lauka zvēriem; uz sava vēdera tev būs līst un pīšļus tev būs ēst visas tavas mūža dienas;

21 un Es likšu naidu starp tevi un sievieti, starp tavu pēcnācēju un sievietes pēcnācēju; un viņš ievainos tevi galvā, un tu ievainosi viņu papēdī.

22 Uz sievieti Es, Dievs Tas Kungs, sacīju: Es vairodams vairošu tavas bēdas un tavu radību mokas. ^aBēdās tev būs dzemdēt bērnus un tu vēlēšies pēc sava vīra, un viņam būs valdīt pār tevi.

23 Un uz Ādamu Es, Dievs Tas Kungs, sacīju: Tāpēc, ka tu esi klausījis savas sievas balsij un ēdis no šī koka augļa, par kuru Es tev pavēlēju, sacīdams: Tev nebūs no tā ēst, nolādēta lai ir zeme tevis dēļ; bēdās tu no tās ēdīsi visas savas dzīves dienas.

24 Arī ērkšķus un dadžus tā tev dos, un tev būs ēst lauka augus.

25 Sava vaiga ^asviedros tev būs maizi ēst, līdz tu atkal atgriezīsies pie zemes—jo tu noteikti mirsi—jo no tās tu esi ņemts: jo ^bpīšļi tu biji, un pie pīšļiem tev atkal būs atgriezties.

26 Un Ādams sauca savas

11 b Al. 12:31.

12 a 1. Moz. 3:6.

b SRC Ādama un Ievas Krišana.

13 a 1. Moz. 2:25.

14 a 1. Moz. 3:8.

15 a 1. Moz. 3:9.

17 a Moz. 3:17.

19 a 1. Moz. 3:13;

Mos. 16:3.

20 a 1. Moz. 3:13–15.

22 a 1. Moz. 3:16.

25 a 1. Moz. 3:17–19.

src Ādama un Ievas Krišana.

b 1. Moz. 2:7;

Moz. 6:59;

Ābr. 5:7.

sievas vārdu: Ieva, tāpēc, ka viņa bija visu dzīvo māte; jo tā Es, Dievs Tas Kungs, nosaucu pirmo no visām sievietēm, kuru ir "daudz.

27 Ādamam un arī viņa sievai Es, Dievs Tas Kungs, taisīju drānas no ādām, un "iegērbu viņus.

28 Un Es, Dievs Tas Kungs, sacīju uz Savu Vienpiedzimušo: Lūk, "cilvēks ir kļuvis kā viens no mums, ^bzinādams labu un ļaunu; un tagad, lai viņš nepastieptu savu roku un "neēstu arī no ^ddzīvības koka, un neēstu un nedzīvotu mūžīgi,

29 tādēļ Es, Dievs Tas Kungs, sūtīšu viņu prom no "Ēdenes dārza apstrādāt zemi, no kuras viņš tika ņemts;

30 jo kā Es, Dievs Tas Kungs, dzīvoju, patiesi tā Mani "vārdi nevar atgriezties tukšā, jo kā tie iziet no Manas mutes, tiem ir jātop piepildītiem.

31 Tā Es izdzinu cilvēku, un Es noliku austrumos no Ēdenes dārza "ķerubu un liesmojošu zobenu, kurš griezās visos veidos, lai sargātu ceļu uz dzīvības koku.

32 (Un šie ir vārdi, kurus Es runāju uz Savu kalpu Mozu, un tie ir patiesi, tā kā Es gribu; un Es esmu runājis tos uz jums. Skatiet, lai jūs nerādītu

tos nevienam cilvēkam, līdz Es jums nepavēlēšu, kā vien izņemot tiem, kas tic. Āmen.)

5. NODAĻA

(1830. gada jūnijs–oktobris)

Ādams un Ieva dzemdē bērņus—Ādams pienes upuri un kalpo Dievam—Piedzimst Kains un Ābels—Kains sacēlas, mīl Sātānu vairāk nekā Dievu un kļūst par Pazudušo—Slepkaķības un ļaunums izplatās—Evanģēlijs tiek sludināts no iesākuma.

UN notika, ka pēc tam, kad Es, Dievs Tas Kungs, biju tos izdzinis, Ādams sāka apstrādāt zemi un "valdīt pār visiem lauka zvēriem, un ēst savu maizi savas pieres sviedros, kā Es, Tas Kungs, biju viņam pavēlējis. Un Ieva, viņa sieva, arī strādāja ar viņu.

2 Un Ādams atzina savu sievu, un viņa "dzemdināja tam dēlus un ^bmeitas, un viņi sāka "vairoties un piepildīt zemi.

3 Un no tā laika uz priekšu Ādama dēli un "meitas sāka dalīties pa divi un divi zemē un apstrādāt zemi, un turēt ganāmpulkus, un viņi arī sāka dzemdināt dēlus un meitas.

4 Un Ādams un Ieva, viņa sieva, piesauca Tā Kunga Vārdu, un viņi dzirdēja Tā Kunga

26a Moz. 1:34; 6:9.

27a SRC Atturība.

28a 1. Moz. 3:22.
SRC Cilvēks,
Cilvēki—Cilvēka
iespējas kļūt
līdzīgam Debesu
Tēvam.

b SRC Zināšanas.

c Al. 42:4–5.

d 1. Moz. 2:9;
1. Nef. 11:25;
Moz. 3:9.

src Dzīvības koks.

29a SRC Ēdene.

30a 1. Kēn. 8:56;
M&D 1:38.

31a Al. 42:3.

src Kerubi.

5 1a Moz. 2:26.

2a 1. Moz. 5:4.

b M&D 138:39.

c 1. Moz. 1:28;

Moz. 2:28.

3a Moz. 5:28.

balsi no ceļa, kas veda uz "Ēdenes dārzu, runājot uz viņiem, un tie Viņu neredzēja; jo tie bija padzīti no Viņa ^bklātbūtnes.

5 Un Viņš deva tiem pavēles, lai tie ^apielūgtu To Kungu, savu Dievu, un upurētu savu ganāmpulku ^bpirmdzimtos par upuri Tam Kungam. Un Ādams bija ^cpaklausīgs Tā Kunga pavēlēm.

6 Un pēc daudzām dienām Tā Kunga ^aenģelis parādījās Ādamam, sacīdams: Kāpēc tu upurē ^bziedojumus Tam Kungam? Un Ādams sacīja uz viņu: Es nezinu, izņemot to, ka Tas Kungs man pavēlēja.

7 Un tad enģelis runāja, sacīdams: Tā ir ^alīdzība ar Tēva Vienpiedzimušā, kurš ir pilns ^blabvēlības un patiesības, ^cupuri.

8 Tādēļ tev būs darīt visu, ko tu darīsi, Dēla ^aVārdā, un tev būs ^bnožēlot grēkus un ^cpiesaukt Dievu Dēla Vārdā mūžīgi.

9 Un tanī dienā pār Ādamu nāca ^aSvētais Gars, kurš liecina par Tēvu un Dēlu, sakot: Es esmu Tēva ^bVienpiedzimušais no sākuma, turpmāk un mūžīgi,

lai, kā tu esi ^ckritis, tu taptu ^apestīts, un visa cilvēce, patiesi visi, kas gribēs.

10 Un tanī dienā Ādams svētīja Dievu un tika ^apiepildīts, un sāka ^bpravietot par zemes ģimeņēm, sakot: Svētīts lai top Dieva Vārds, jo mana pārkāpuma dēļ manas acis ir tapušas atvērtas, un šinī dzīvē man būs ^cprieks, un ^dmiesā es atkal redzēšu Dievu.

11 Un ^aIeva, viņa sieva, dzirdēja to visu un bija laimīga, sakot: Ja nebūtu mūsu pārkāpuma, mums nekad nebūtu ^bpēcnācēju, un mēs nekad nepazītu ne labu, ne ļaunu, ne mūsu pestīšanas prieku, ne mūžīgo dzīvi, ko Dievs dod visiem paklausīgajiem.

12 Un Ādams un Ieva svētīja Dieva Vārdu, un viņi darīja visu ^azināmu saviem dēliem un savām meitām.

13 Un ^aSātans nāca viņu vidū, sacīdams: Es arī esmu Dieva dēls; un viņš pavēlēja tiem, sacīdams: Neticiet! un viņi ^bneticēja, un viņi ^cmīlēja Sātanu vairāk nekā Dievu. Visi cilvēki sāka no

4a SRC Ēdene.

b Al. 42:9.

5a SRC Pielūgšana.

b 2. Moz. 13:12–13;

4. Moz. 18:17;

Mos. 2:3.

src Pirmdzimtais.

c SRC Paklausība, Paklausīgs, Paklausīt.

6a SRC Enģeļi.

b SRC Upuris.

7a SRC Jēzus Kristus—

Kristus zīmes

jeb simboli.

b Moz. 1:6, 32.

src Labvēlība.

c Al. 34:10–15.

src Asinis.

8a 2. Nef. 31:21.

b Moz. 6:57.

src Nožēlot grēkus,

Grēku nožēlošana.

c SRC Lūgšana.

9a SRC Svētais Gars.

b SRC Jēzus Kristus;

Vienpiedzimušais.

c SRC Ādama un Ievas

Krišana;

Nāve, garīgā.

d Mos. 27:24–26;

M&D 93:38;

TA 1:3.

src Pestīšanas

iecere;

Pestīt, Pestīts,

Pestīšana.

10a SRC Piedzimis no

jauna, Piedzimis no Dieva.

b M&D 107:41–56.

src Pravietojums,

Pravietot.

c SRC Prieks.

d Īj. 19:26; 2. Nef. 9:4.

11a SRC Ieva.

b 2. Nef. 2:22–23.

12a 5. Moz. 4:9.

13a SRC Vēlms.

b SRC Neticība.

c Moz. 6:15.

tā laika būt ^dmiesīgi, juteklīgi un velnišķīgi.

14 Un Dievs Tas Kungs visur aicināja cilvēkus ar ^a“Svēto Garu un pavēlēja tiem, lai tie nožēlotu grēkus;

15 un visi, kas ^a“ticētu Dēlam un nožēlotu savus grēkus, tiktu ^bizglābti; un visi, kas neticētu un nenožēlotu grēkus, tiktu ^c“nosodīti; un tie vārdi nāca no Dieva mutes kā stingrs lēmums; tādēļ tiem jātop piepildītiem.

16 Un Adams un Ieva, viņa sieva, nemitējās piesaukt Dievu. Un Adams atzina levu, savu sievu, un viņa kļuva grūta un dzemdēja ^a“Kainu, un sacīja: Es esmu dabūjusi cilvēku no Tā Kunga; tādēļ tas nevarēs noraidīt Viņa vārdus. Bet lūk, Kains neklausīja, sakot: Kas ir Tas Kungs, ka man būtu Viņu jāzina?

17 Un viņa atkal kļuva grūta un dzemdēja viņa brāli ^a“Ābelu. Un Ābels ^bklausīja Tā Kunga balsij. Un Ābels bija aitu gans, bet Kains bija zemkopis.

18 Un Kains ^a“mīlēja Sātanu vairāk nekā Dievu. Un Sātans pavēlēja viņam, sakot: ^bPienes upuri Tam Kungam.

19 Un laika gaitā notika, ka Kains nesa zemes augli par upuri Tam Kungam.

20 Un Ābels—viņš arī nesa no sava ganāmpulka pirmdzimtajiem, un no to treknākajiem. Un

Tas Kungs uzlūkoja Ābelu un viņa ^a“upuri;

21 bet Kainu un viņa ^a“upuri Viņš neuzlūkoja. Tad nu Sātans to zināja, un tas viņam patika. Un Kains bija ļoti nikns, un viņa vaigs izmainījās.

22 Un Tas Kungs sacīja uz Kainu: Kāpēc tu esi nikns? Kāpēc tavs vaigs izmainījās?

23 Ja tu dari labu, tu tiks ^a“pieņemts. Un ja tu nedari labu, grēks guļ pie durvīm, un Sātans vēlas tevi iegūt; un ja tu neuzklausīsi Manas pavēles, Es tevi nodošu, un tev būs atbilstoši viņa vēlmei. Un tu valdīsi pār viņu;

24 jo kopš šī brīža un turpmāk tu būsi viņa melu tēvs; tu tiks saukts par ^a“Pazudušo; jo tu arī biji pirms pasaules.

25 Un tiks teiktis nākamajā laikā—ka šis ^a“negantības nāca no Kaina; jo viņš noliedza lielāku padomu, kas bija no Dieva; un šis ir lāsts, kuru Es tev uzlikšu, ja vien tu nenožēlosi grēkus.

26 Un Kains bija nikns un neklausījās vairs Tā Kunga balsī, nedz Ābela, sava brāļa, kurš staigāja svētumā Tā Kunga priekšā.

27 Un Ādams un viņa sieva sēroja Tā Kunga priekšā dēļ Kaina un viņa brāļiem.

28 Un notika, ka Kains ņēma vienu no sava brāļa meitām par

13d SRC Miesīgais cilvēks; Miesīgs.

14a Jāņa 14:16–18, 26.

15a SRC Ticība, Ticēt.

b SRC Glābšana.

c M&D 42:60.

src Sodība.

16a 1. Moz. 4:1–2.

src Kains.

17a SRC Ābels.

b Ebr. 11:4.

18a M&D 10:20–21.

b M&D 132:8–11.

20a SRC Upuris;

Ziedoījums.

21a 1. Moz. 4:3–7.

23a 1. Moz. 4:7;

M&D 52:15; 97:8.

24a SRC Pazušanas dēli.

25a Hel. 6:26–28.

sievu, un viņi "mīlēja Sātanu vairāk nekā Dievu.

29 Un Sātans sacīja uz Kainu: Zvēri man pie sava kakla, un, ja tu izpaudīsi, tu mirsi; un liec saviem brāļiem zvērēt pie viņu galvām un pie dzīvā Dieva, ka viņi to neizpaudīs; jo, ja viņi to izpaudīs, viņi noteikti mirs; un tas, lai tavs tēvs neuzzinātu; un šajā dienā es nodošu tavu brāli Ābelu tavās rokās.

30 Un Sātans zvērēja Kainam, ka viņš darīs saskaņā ar viņa pavēlēm. Un visas šīs lietas tika darītas slepenībā.

31 Un Kains sacīja: Patiesi es esmu Mahans, lielā noslēpuma kungs, ka es varu "slepkaivot un gūt labumu. Tādēļ Kains tika saukts par Kungu ^bMahanu, un viņš lepojās savās ļaundarībās.

32 Un Kains gāja uz lauku, un Kains runāja ar Ābelu, savu brāli. Un notika, ka tad, kad viņi bija laukā, Kains sacēlās pret Ābelu, savu brāli, un nokāva viņu.

33 Un Kains "lepojās tanī, ko viņš bija darījis, sakot: Es esmu brīvs; mana brāļa ganāmpulki droši krīt manās rokās.

34 Un Tas Kungs sacīja uz Kainu: Kur ir Ābels, tavs brālis? Un viņš sacīja: Es nezinu. Vai es esmu sava brāļa "sargs?

35 Un Tas Kungs sacīja: Ko tu esi darījis? Tava brāļa asiņu balss sauc uz Mani no zemes.

36 Un tagad tu būsi nolādēts

no zemes, kura ir atvērusi savu muti, lai pieņemtu tava brāļa asinis no tavas rokas.

37 Kad tu zemi apstrādāsi, tā tev vairs nedos savu spēku. "Tekulis un bēgulis tu būsi virs zemes.

38 Un Kains sacīja uz To Kungu: Sātans "kārdināja mani dēļ mana brāļa ganāmpulkiem. Un es biju arī nikns; jo Tu pieņēmi viņa upuri un nevis manējo; mans sods ir lielāks, nekā es spēju panest.

39 Lūk, Tu esi padzinis mani kopš šīs dienas no Tā Kunga vaiga, un no Tava vaiga es būšu apslēpts; un tekulis es būšu virs zemes; un bēgulis es būšu virs zemes; un notiks, ka tas, kas mani atrādīs, nokaus mani dēļ manām nekrietnībām, jo šīs lietas nav apslēptas no Tā Kunga.

40 Un Es, Tas Kungs, sacīju uz viņu: Ikvienam, kas nokaus tevi, tiks atriebts septiņkārtīgi. Un Es, Tas Kungs, uzliku "zīmi Kainam, lai neviens, kas viņu atrod, to nenogalinātu.

41 Un Kains tika padzīts no Tā Kunga "klātbūtnes un ar savu sievu un daudziem no saviem brāļiem dzīvoja Noda zemē, uz austrumiem no Ēdenes.

42 Un Kains atzina savu sievu, un viņa kļuva grūta un dzemdēja Ēnohu, un viņš dzemdināja arī daudzus citus dēlus un meitas. Un viņš uzcēla pilsētu, un viņš nosauca tās

28a Moz. 5:13.

31a SRC Slepkaivība.

b TAS IR „prāts”, „postītājs” un „dīžais” ir iespējamās vārda „Mahana”

saknes nozīmes.

33a SRC Lepnība;

Pasaulīgums.

34a 1. Moz. 4:9.

37a 1. Moz. 4:11–12.

38a SRC Iekārot;

Kārdināt,

Kārdinājums.

40a 1. Moz. 4:15.

41a Moz. 6:49.

“pilsētas vārdu pēc sava dēla, Ēnoha, vārda.

43 Un Ēnoham tika dzemdīnāts Irads un citi dēli un meitas. Un Irads dzemdināja Mehujaēlu un citus dēlus un meitas. Un Mehujaēls dzemdināja Metusaēlu un citus dēlus un meitas. Un Metusaēls dzemdināja Lamehu.

44 Un Lamehs ņēma sev divas sievas; vienas vārds bija Ada, un otras vārds bija Cilla.

45 Un Ada dzemdēja Jābalu; viņš bija tēvs tiem, kas dzīvo teltīs, un tie bija lopu gani; un viņa brāļa vārds bija Jūbals, kurš bija tēvs visiem tiem, kas spēlē arfu un stabules.

46 Un Cilla—viņa arī dzemdēja Tubal-Kainu, visu misiņa un dzelzs amatnieku skolotāju. Un Tubal-Kaina māsa tika saukta Naāma.

47 Un Lamehs sacīja uz savām sievām, Adu un Cillu: Klausiet manu balsi, jūs, Lameha sievas, dzirdiet, ko es runāju; jo vīru es nogalēju par savu ievainojumu un zēnu par savu brūci.

48 Ja Kains tiks atriebts septiņkārt, patiesi Lamehs tad “septiņdesmit septiņkārt;

49 jo Lamehs bija stājies “derībā ar Sātanu, pēc Kaina veida, ar ko viņš kļuva par Kungu Mahanu, tā lielā noslēpuma, kuru

Sātans nodeva Kainam, kungu, un Irads, Ēnoha dēls, zinādams viņu noslēpumu, sāka to atklāt Ādama dēliem;

50 tādēļ Lamehs, būdams dusmīgs, nogalēja viņu, nevis kā Kains savu brāli Ābelu, lai gūtu labumu, bet viņš nogalināja to zvēresta dēļ.

51 Jo kopš Kaina dienām bija “slepena savienība, un viņu darbi bija tumsā, un ikviens vīrs no viņiem pazina savu brāli.

52 Tādēļ Tas Kungs nolādēja Lamehu un viņa namu, un visus tos, kas bija noslēguši derību ar Sātanu; jo viņi neturēja Dieva pavēles, un tas nepatika Dievam, un Viņš tiem nekalpoja, un viņu darbi bija negantības un sāka izplatīties starp visiem cilvēku “dēliem. Un tas bija starp cilvēku dēliem.

53 Un starp cilvēku meitām šīs lietas netika runātas, tāpēc ka Lamehs bija pateicis šo noslēpumu savām sievām, un viņas sacēlās pret viņu un darīja zināmas šīs lietas citiem, un nejuta līdzī;

54 tādēļ Lamehs tika nicināts un padzīts, un nenāca starp cilvēku dēliem, lai viņš nemirtu.

55 Un tā “tumsības darbi sāka gūt virsroku starp cilvēku dēliem.

56 Un Dievs nolādēja zemi ar

42a TAS IR bija kāds vīrs Kaina radurakstos, kura vārds bija Ēnohs, un arī pilsēta, kas tā tika saukta starp viņa ļaudīm. Nejauciet to ar Ēnohu no Seta taisnīgās līnijas un ar viņa pilsētu Ciānu,

kas tiek saukta arī par „Ēnoha pilsētu”.

48a TAS IR Lamehs dižojās, ka Sātans darītu priekš viņa vairāk, nekā tas bija darījis priekš Kaina. Viņa iedomības iemesli tiek minēti 49.

un 50. pantā.

1. Moz. 4:24.

49a SRC Zvērests.

51a SRC Slepenās savienības.

52a Moz. 8:14–15.

55a SRC Ļauns, Ļaundarība; Tumsība, garīgā.

smagu lāstu un bija dusmīgs uz ļaunajiem, uz visiem cilvēku dēliem, ko Viņš bija radījis;

57 jo tie negribēja uzklaut Viņa balsi, nedz ticēt Viņa "Vienpiedzimušajam Dēlam, patiesi Tam, kuram, kā Viņš bija paziņojis, būs jānāk laika zenītā, kurš bija sagatavots kopš pasaules radišanas.

58 Un tā "evanģēlijs tika sākts sludināt no sākuma, tiekot pasludināts no svētajiem ^benģēļiem, kas sūtīti no Dieva klātbūtnē, un ar Viņa paša balsi, un ar Svētā Gara ^cdāvanu.

59 Un tā visas lietas tika apstiprinātas Ādamam ar svētu priekšrakstu, un evanģēlijs sludināts, un lēmums izsūtīts, ka tas būs pasaulē līdz tās galam, un tā tas bija. Āmen.

6. NODĀĻA

(1830. gada

novembris–decembris)

Ādama pēcnācēji ved piemiņas grāmatu—Viņa taisnīgie pēcteči sludina grēku nožēlošanu—Dievs atklājas Ēnoham—Ēnohs sludina evanģēliju—Glābšanas iecere tika atklāta Ādamam—Viņš saņēma kristīšanu un priesterību.

UN ^aĀdams uzklāusīja Dieva balsi un aicināja savus dēlus nožēlot grēkus.

2 Un Ādams atzina savu sievu atkal, un viņa dzemdēja dēlu, un viņš nosauca tā vārdu "Sets. Un Ādams godināja Dieva Vārdu, jo viņš sacīja: Dievs ir nozīmējis man citu pēcnācēju Ābela vietā, kuru Kains nogalēja.

3 Un Dievs atklājās Setam, un viņš nesacēlās, bet ziedoja pieņemamu "upuri, kā viņa brālis Ābels. Un viņam arī piedzima dēls, un viņš nosauca tā vārdu Ēnošs.

4 Un tad sāka šie cilvēki "piesaukt Tā Kunga Vārdu, un Tas Kungs svētīja viņus;

5 un "piemiņas grāmata tika vesta, kurā tika pierakstīts Ādama valodā, jo tik daudziem, cik piesauca Dievu, tika dots rakstīt ar ^biedvesmas garu;

6 un caur viņiem viņu bērni tika mācīti lasīt un rakstīt, un viņiem bija valoda, kas bija tīra un nepiesārņota.

7 Tad nu tā pati "priesterība, kas bija sākumā, būs arī pasaules galā.

8 Tad nu šo pravietojumu Ādams teica, kad viņš bija "Svētā Gara iedvesmots, un tika vesti Dieva ^bbērnu ^cciltsraksti. Un šī bija Ādama ^dpaudžu grāmata, kas sacīja: Tai dienā, kad Dievs radīja cilvēku, pēc Dieva līdzības radīja Viņš to;

9 pēc Sava ķermeņa "tēla,

57a SRC Jēzus Kristus.

58a SRC Evanģēlijs.

b Al. 12:28–30;
Mor. 7:25, 29–31.

SRC Enģēļi.

c SRC Svētā Gara
dāvana.

6 1a SRC Ādams.

2a 1. Moz. 4:25.

SRC Sets.

3a SRC Upuris.

4a 1. Moz. 4:26.

src Lūgšana.

5a Ābr. 1:28, 31.

src Piemiņas
grāmata.

b SRC Iedvesma,
Iedvesmot.

7a SRC Priesterība.

8a 2. Pēt. v. 1:21.

b SRC Dieva dēli
un meitas.

c SRC Genealoģija,
ciltsraksti.

d 1. Moz. 5:1.

9a 1. Moz. 1:26–28;
Moz. 2:26–29;
Ābr. 4:26–31.

vīrieti un sievieti radīja Viņš^btos un svētīja viņus, un nosauca viņu^c vārdu: Ādams, tanī dienā, kad tie tika radīti un tapa par dzīvām^d dvēselēm zemē, uz Dieva^e kāju pamesla.

10 Un^a Ādams dzīvoja vienu simtu un trīsdesmit gadus un dzemdināja dēlu pēc savas paša līdzības, pēc sava paša^b tēla, un nosauca tā vārdu: Sets.

11 Un Ādama dienas pēc tam, kad viņš bija dzemdinājis Setu, bija astoņi simti gadu, un viņš dzemdināja daudzus dēlus un meitas;

12 un visas dienas, ko Ādams dzīvoja, bija deviņi simti un trīsdesmit gadi, un viņš nomira.

13 Sets dzīvoja vienu simtu un piecus gadus un dzemdināja Ēnošu, un pravietoja visās savās dienās, un mācīja savu dēlu Ēnošu Dieva ceļiem, tādēļ Ēnošs arī pravietoja.

14 Un Sets dzīvoja pēc tam, kad viņš dzemdināja Ēnošu, astoņus simtus un septiņus gadus un dzemdināja daudzus dēlus un meitas.

15 Un cilvēku bērni bija lielā skaitā uz visas zemes virsas. Un tanīs dienās Sātanam bija liela^a vara starp cilvēkiem, un tas plosījās viņu sirdīs, un no turienes nāca kari un asins izliešana; un cilvēka roka bija pret savu paša brāli, nesot nāvi dēļ^b slepenajiem darbiem, tiecoties pēc varas.

16 Un visas Seta dienas bija deviņi simti un divpadsmit gadu, un viņš nomira.

17 Un Ēnošs dzīvoja deviņdesmit gadus un dzemdināja^a Kānaānu. Un Ēnošs un pārējie Dieva ļaudis iznāca no tās zemes, kas tika saukta par Šulonu, un dzīvoja apsolītajā zemē, kuru viņš sauca pēc sava paša dēla, kam viņš bija devis vārdu Kānaāns.

18 Un Ēnošs dzīvoja pēc tam, kad viņš dzemdināja Kānaānu, astoņus simtus un piecpadsmit gadus un dzemdināja daudzus dēlus un meitas. Un visas Ēnoša dienas bija deviņi simti un pieci gadi, un viņš nomira.

19 Un Kānaāns dzīvoja septiņdesmit gadus un dzemdināja Mahalaleēlu, un Kānaāns dzīvoja pēc tam, kad viņš dzemdināja Mahalaleēlu, astoņi simti un četrdesmit gadus un dzemdināja dēlus un meitas. Un visas Kānaāna dienas bija deviņi simti un desmit gadi, un viņš nomira.

20 Un Mahalaleēls dzīvoja sešdesmit piecus gadus un dzemdināja Jaredu, un Mahalaleēls dzīvoja pēc tam, kad viņš dzemdināja Jaredu, astoņi simti un trīsdesmit gadus un dzemdināja dēlus un meitas. Un visas Mahalaleēla dienas bija astoņi simti un deviņdesmit pieci gadi, un viņš nomira.

21 Un Jareds dzīvoja vienu

9b src Cilvēks, Cilvēki.

c Moz. 1:34; 4:26.

d src Dvēsele.

e Ābr. 2:7.

10a M&D 107:41–56.

b 1. Moz. 5:3;

M&D 107:42–43;

138:40.

15a Moz. 5:13.

b src Slepenās

savienības.

17a 1. Moz. 5:10–14;

M&D 107:45, 53.

simtu un sešdesmit divus gadus un dzemdināja ^aĒnohu; un Jareds dzīvoja pēc tam, kad viņš dzemdināja Ēnohu, astoņi simti gadus un dzemdināja dēlus un meitas. Un Jareds mācīja Ēnohu visos Dieva ceļos.

22 Un šie ir Ādama dēlu ciltsraksti, Ādama—kurš bija Dieva ^adēls, ar kuru Dievs pats sarunājās.

23 Un viņi bija taisnības ^asludinātāji un runāja, un ^bpravietoja, un piesauca visus cilvēkus visur ^cnožēlot grēkus; un ^aticība tika mācīta cilvēku bērniem.

24 Un notika, ka visas Jareda dienas bija deviņi simti un sešdesmit divi gadi, un viņš nomira.

25 Un Ēnohs dzīvoja sešdesmit piecus gadus un dzemdināja ^aMetuzālu.

26 Un notika, ka Ēnohs ceļoja tai zemē starp ļaudīm; un kad viņš ceļoja, Dieva Gars nolaidās no debesīm un palika uz viņa.

27 Un viņš dzirdēja balsi no debesīm, sakot: Ēnoh, Mans dēls, pravieto šiem ļaudīm un saki tiem—Nožēlojiet grēkus, jo tā saka Tas Kungs: Es esmu ^adusmīgs uz šiem ļaudīm, un Manas kvēlās dusmas ir iedegušās pret tiem; jo viņu sirdis ir nocietinājušās, un viņu ^bausis ir nedzirdīgas, un viņu acis ^cnevar tālu redzēt;

28 un pa šīm daudzajām pagaudzēm, vienmēr kopš tās dienas, kad Es viņus radīju, viņi ir ^anomaldījušies un nolieguši Mani, un paši meklējuši savus padomus tumsā, un savās negantībās viņi ir izdomājuši slepkavības, un nav turējuši tos baušļus, ko Es devu viņu tēvam Ādamam.

29 Tādējādi viņi paši ir nepatiesi zvērējuši, un ar saviem ^azvērestiem viņi ir nesuši sev nāvi; un ^belli Es tiem esmu sagatavojis, ja viņi nenožēlos grēkus;

30 un šis ir lēmums, ko Es esmu sūtījis no Savas paša mutes pasaules iesākumā, no tās radīšanas, un ar Savu kalpu, tavu tēvu, mutēm, Es to esmu nolēmis, tāpat kā to, ka tas tiks sūtīts pasaulē līdz tās galiem.

31 Un kad Ēnohs izdzirdēja šos vārdus, viņš noliecās līdz zemei Tā Kunga priekšā un runāja Tā Kunga priekšā, sakot: Kāpēc ir tā, ka es esmu atradis labvēlību Tavās acīs un esmu tikai zēns, un visi ļaudis ienīst mani, jo es esmu ^alēns runā; kāpēc es esmu Tavs kalps?

32 Un Tas Kungs sacīja uz Ēnohu: Ej un dari, kā Es tev esmu pavēlējis, un neviens cilvēks tevi necaurdurs. Atver savu ^amuti, un tā tiks piepildīta, un Es došu tev ko runāt, jo visa

21a 1. Moz. 5:18–24;

Moz. 7:69; 8:1–2.

src Ēnohs.

22a Lūk. 3:38.

23a src Praviētis.

b src Pravietojums,

Pravietot.

c src Nožēlot grēkus,

Grēku nožēlošana.

d src Ticība, Ticēt.

25a src Metuzāls.

27a M&D 63:32.

b Mat. 13:15;

2. Nef. 9:31;

Mos. 26:28;

M&D 1:2, 11, 14.

c Al. 10:25; 14:6.

28a src Sacelšanās.

29a src Zvērests.

b src Elle.

31a 2. Moz. 4:10–16;

Jer. 1:6–9.

32a M&D 24:5–6; 60:2.

miesa ir Manās rokās, un Es darīšu, kā Man šķitīs labi.

33 Saki uz šiem ļaudīm: Jūs "izraugieties šo dienu, lai kalpotu Dievam Tam Kungam, kurš jūs ir radījis.

34 Lūk, Mans Gars ir uz tevis, tādēļ visus tavus vārdus Es attaisnošu; un "kalni atkāpsies tavā priekšā, un "upes novirzīsies no savas gultnes; un tu paliksi Manī un Es tevī, tādēļ "staigā ar Mani.

35 Un Tas Kungs runāja uz Ēnohu un sacīja uz Viņu: Iezied savas acis ar pīšļiem un mazgā tās, un tu redzēsi. Un viņš tā darīja.

36 Un viņš redzēja "garus, ko Dievs bija radījis; un viņš redzēja arī tās lietas, kas nav redzamas ^bdabīgai acij; un no turienes radās teiciens tai zemē: "Gaišreģi Tas Kungs ir cēlis Savai tautai.

37 Un notika, ka Ēnohs devās uz priekšu tai zemē starp ļaudīm, stāvēdams uz pakalniem un augstās vietās un saukdams skaļā balsī, liecinādams pret viņu darbiem; un visi cilvēki bija "aizskarti viņa dēļ.

38 Un tie nāca, lai klausītos viņu, uz augstām vietām, sacīdami telšu sargiem: Paliieciet šeit un sargājiet teltis, kamēr mēs iesim tur pāri skatīt gaišreģi, jo viņš praviето, un tā ir dīvainā lieta šai zemē; traks cilvēks ir nācis mūsu starpā.

39 Un notika, kad tie viņu dzirdēja, neviens cilvēks neuzlika viņam rokas; jo bailes nāca uz tiem visiem, kas viņu dzirdēja; jo viņš staigāja ar Dievu.

40 Un pie viņa nāca kāds vīrs, kura vārds bija Mahija, un sacīja uz viņu: Pasaki mums skaidri, kas tu esi un no kurienes tu nāc?

41 Un viņš sacīja uz tiem: Es nāku no Kānaāna zemes, savu tēvu zemes, taisnības zemes līdz šai dienai. Un mans tēvs mācīja mani visos Dieva ceļos.

42 Un notika, kad es ceļoju no Kānaāna zemes gar jūru austrumos, es redzēju vīziju, un, raugi, debesis es redzēju, un Tas Kungs runāja ar mani un deva man pavēli; tādēļ šī iemesla dēļ, lai turētu šo pavēli, es runāju šos vārdus.

43 Un Ēnohs turpināja savu runu, sakot: Tas Kungs, kurš runāja ar mani, tas ir debesu Dievs, un Viņš ir mans Dievs un jūsu Dievs, un jūs esat mani brāļi, un kāpēc jūs paši "dodat sev padomus un noliedzat debesu Dievu?

44 Debesis Viņš radīja; "zeme ir Viņa ^bkāju pamesls; un tās pamati ir Viņa. Lūk, Viņš tos ielika, un cilvēku pulkus Viņš ir atnesis uz tās virsas.

45 Un nāve ir nākusi pār mūsu tēviem; tomēr mēs tos zinām un nevaram noliegt, un pat pirmo no visiem mēs zinām, tieši Ādamu.

33a SRC Rīcības brīvība.

34a Mat. 17:20.

b Moz. 7:13.

c 1. Moz. 5:24;

Moz. 7:69.

src Staigāt ar Dievu.

36a SRC Garīgā

radīšana.

b Moz. 1:11.

c SRC Gaišreģis,
redzētājs.

37a 1. Nef. 16:1–3.

43a Sal. Pam. 1:24–33;

M&D 56:14–15.

44a 5. Moz. 10:14.

b Ābr. 2:7.

46 Jo "piemiņas grāmatu mēs rakstām savā starpā, atbilstoši tam paraugam, kas dots ar Dieva pirkstu; un tas ir dots mūsu pašu valodā.

47 Un kad Ēnohs runāja Dieva vārdus, ļaudis trīcēja un nevarēja nostāvēt viņa klātbūtnē.

48 Un viņš sacīja uz tiem: Tāpēc, ka Ādams "krita, mēs esam; un ar viņa krišanu nāca ^bnāve; un mēs esam darīti par ciešanu un bēdu dalībniekiem.

49 Lūk, Sātans ir nācis starp cilvēku bērniem un "kārdina tos pielūgt viņu; un cilvēki ir kļuvuši ^bmiesiski, "jutekliski un velnišķīgi, un ir "izdzīti no Dieva klātbūtnes.

50 Bet Dievs ir darījis zināmu mūsu tēviem, ka visiem cilvēkiem ir jānožēlo grēki.

51 Un Viņš piesauca mūsu tēvu Ādamu ar Savu pašā balsi, sacīdams: Es esmu Dievs; Es radīju pasauli un "cilvēkus, ^bpirms tie bija miesā.

52 Un Viņš arī sacīja uz to: Ja tu pievērsiesi Man un uzklausīsi Manu balsi, un ticēsi, un nožēlosi visus savus pārkāpumus, un tapsi "kristīts, tieši ūdenī, Mana Vienpiedzimušā Dēla Vārdā, kurš ir pilns ^blabvēlības

un patiesības, kurš ir "Jēzus Kristus, vienīgais ^dVārds, kas tiks dots zem debesīm un ar ko "glābšana nāks pie cilvēku bērniem, tu saņemsi Svētā Gara dāvanu, lūgdams visu Viņa Vārdā, un visu, ko tu lūgsi, tas tiks tev dots.

53 Un mūsu tēvs Ādams runāja uz To Kungu, un sacīja: Kāpēc tas ir, ka cilvēkiem jānožēlo grēki un jātop kristītiem ūdenī? Un Tas Kungs sacīja uz Ādamu: Lūk, Es esmu "piedevis tev savu pārkāpumu Ēdenes dārzā.

54 No turienes nāca teiciens starp ļaudīm, ka "Dieva Dēls ir ^bizpircis pirmo grēku, ar ko atbildību par vecāku grēkiem nevar prasīt no "bērnu galvām, jo viņi ir tīri kopš pasaules radīšanas.

55 Un Tas Kungs runāja uz Ādamu, sakot: Tā kā tavi bērni ir ieņemti grēkā, patiesi tā, kad viņi sāk augt, "grēks attīstās viņu sirdīs un viņi nobauda ^brūgtumu, lai viņi varētu mācēt novērtēt labo.

56 Un ir dots tiem atšķirt labu no ļauna; tādēļ viņi "rīkojas paši, un Es esmu devis tev vēl vienu likumu un pavēli.

57 Tādēļ māciet to saviem

46a SRC Piemiņas grāmata.

48a 2. Nef. 2:25.
SRC Ādama un levas Krišana.

b SRC Nāve, fiziskā.

49a Moz. 1:12.
SRC Kārdināt, Kārdinājums.

b Mos. 16:3–4;
Moz. 5:13.

SRC Miesīgs.

c SRC Juteklisks,

Juteklība.

d SRC Nāve, garīgā.

51a SRC Cilvēks,
Cilvēki—Cilvēks,
Debesu Tēva
garīgais bērns.

b SRC Garīgā radīšana.

52a 3. Nef. 11:23–26.

SRC Kristīšana,
Kristīt.

b SRC Labvēlība.

c SRC Jēzus Kristus.

d Ap. d. 4:12;

2. Nef. 31:21.

e SRC Glābšana.

53a SRC Piedot.

54a SRC Jēzus Kristus.
b SRC Izpirkt, Grēku
Izpirkšana.

c Mos. 3:16.

55a SRC Grēks.

b M&D 29:39.

SRC Likstas.

56a 2. Nef. 2:26–27;

Hel. 14:29–30.

SRC Rīcības brīvība.

bērniem, ka visiem cilvēkiem visur ir ^ajānožēlo grēki, vai arī viņi nekādā ziņā nevarēs iemantot Dieva valstību, jo nekas ^bnetirs nevar tur dzīvot jeb ^cdzīvot Viņa klātbūtnē; jo Ādama valodā ^dSvētuma Cilvēks ir Viņa Vārds, un Viņa Vienpiedzimušā Vārds ir ^eCilvēka Dēls, patiesi Jēzus Kristus, taisnīgais ^fsoģis, kurš nāks laika zenītā.

58 Tādēļ Es došu tev pavēli mācīt šīs lietas brīvi saviem ^abērniem, sakot:

59 Ka pārkāpumu dēļ nāk krišana, šī krišana atnes nāvi, un kā jūs piedzimāt pasaulē ar ūdeni un asinīm, un ^agaru, ko Es esmu radījis, un tā kļuvāt no ^bpīšļiem par dzīvu dvēseli, tā jums ir ^cjāpiedzimst no jauna debesu valstībā no ^dūdens un no Gara, un jātop attīrītiem ar asinīm, patiesi Mana Vienpiedzimušā asinīm; lai jūs tiktu iesvētīti pret visiem grēkiem un ^ebaudītu ^fmūžīgās dzīves vārdus šajā pasaulē un mūžīgo dzīvi nākamajā pasaulē, patiesi nemirstīgo ^ggodību;

60 jo ar ^aūdeni jūs turat pavēli; ar Garu jūs tiekat ^battaisnoti, un ar ^casinīm jūs topat ^diesvētīti;

61 tādēļ tas ir dots, lai mājotu jūsos: debesu pieraksts, ^aMieirinātājs, nemirstīgās godības miermīlīgās lietas, tas, kas atdzīvina visas lietas, kas dod dzīvību visam, tas, kas zina visas lietas un kam ir visa vara atbilstoši gudrībai, žēlsirdībai, patiesībai, taisnībai un tiesai.

62 Un tagad, lūk, Es saku tev: Šī ir ^aglābšanas iecere visiem cilvēkiem, caur Mana ^bVienpiedzimušā asinīm, kurš nāks laika zenītā.

63 Un lūk, visām lietām ir sava līdzība, un visas lietas ir radītas un izveidotas, lai ^aliecinātu par Mani, gan lietas, kuras ir laicīgas, gan lietas, kuras ir garīgas; lietas, kuras ir debesīs augšā, un lietas, kuras ir uz zemes, un lietas, kuras ir zemē, un lietas, kuras ir zem zemes, gan augšā, gan apakšā: visas lietas liecina par Mani.

64 Un notika, kad Tas Kungs bija runājis ar Ādamu, mūsu tēvu, ka Ādams piesauca To Kungu, un viņš tika Tā Kunga ^aGara aizrauts, un viņš tika ierauts ūdenī un tika palikts zem ^būdens, un tika iznests no ūdens.

65 Un tā viņš tapa kristīts, un

57a 1. kor. 6:9–10.
src Nožēlot grēkus,
Grēku nožēlošana.
b 1. Nef. 10:21.
src Tirs un netirs.
c Psm. 24:3–4;
1. Nef. 15:33–36;
Morm. 7:7;
M&D 76:50–62.
d Moz. 7:35.
src Svētuma Cilvēks.
e src Cilvēka Dēls.
f src Jēzus Kristus—
Soģis;
Taisnība.

58a src Bērns, Bērni.
59a 1. Jāņa 5:8.
b 1. Moz. 2:7;
Moz. 4:25;
Ābr. 5:7.
c src Piedzimis no
jauna, Piedzimis
no Dieva.
d src Kristīšana,
Kristīt.
e 2. Nef. 4:15–16;
Al. 32:28.
f Jāņa 6:68.
g src Celestiālā godība.
60a Mor. 8:25.

b src Attaisnošana,
Attaisnot.
c src Asinis.
d src Iesvētīšana.
61a src Svētais Gars.
62a src Pestīšanas iecere.
b src Vienpie-
dzimušais.
63a Al. 30:44;
M&D 88:45–47.
64a src Svētais Gars.
b src Kristīšana,
Kristīt.

Dieva Gars nolaidās uz viņu, un tā viņš ^apiedzima no Gara un tapa atdzīvināts ^biekšējā cilvēkā.

66 Un viņš dzirdēja balsi no debesīm, sakot: Tu esi ^akristīts ar ūguni un ar Svēto Garu. Tā ir ^bliecība par Tēvu un par Dēlu no šī brīža un mūžīgi;

67 un tu esi pēc Tā ^akārtas, kurš ir bez dienu sākuma vai gadu gala, no visas mūžības uz visu mūžību.

68 Lūk, tu esi ^avienots Manī, Dieva dēls; un tā visi var kļūt par Maniem ^bdēliem. Āmen.

7. NODAĻA

(1830. gada decembris)

Ēnohs māca, vada ļaudis un pārvieta kalnus—Ir nodibināta Ciānas pilsēta—Ēnohs paredz Cilvēka Dēla atnākšanu, Viņa Izpiršanas upuri un svēto augšāmcelšanos—Viņš paredz Atjaunošanu, Sapulcināšanu, Otro Atnākšanu un Ciānas atgriešanos.

UN notika, ka Ēnohs turpināja savu runu, sakot: Lūk, mūsu tēvs Ādams mācīja šīs lietas, un daudzi ir noticējuši un kļuvuši par Dieva ^adēliem, un daudzi nav noticējuši un ir gājuši bojā savos grēkos, un raugās uz priekšu ar ^bbailēm, mokās, jo Dieva dusmu kvēlojošais sašutums tiks izliets pār tiem.

2 Un no tā laika Ēnohs sāka pravietot, sacīdams uz ļaudīm, ka: Kad es ceļoju un apstājos vietā Mehuja, un piesaucu To Kungu, nāca balss no debesīm, sakot—Tu nogriezies, un tu uzej Sīmeona kalnā.

3 Un notika, ka es nogriezos un devos kalnā; un, kad es stāvēju kalnā, es redzēju debesis atveramies, un es tiku ietērpts ^agodībā;

4 un es redzēju To Kungu; un Viņš stāvēja manā priekšā, un Viņš runāja ar mani, tāpat kā cilvēki runā viens ar otru—^avaigu vaigā, un Viņš sacīja uz mani: ^bRaugies, un Es parādīšu pasauli daudz paaudžu garumā.

5 Un notika, ka es redzēju Šuma ieleju, un raugi—milzīgs skaits ļaužu, kuri dzīvoja teltīs, kas bija Šuma tauta.

6 Un vēl Tas Kungs sacīja uz mani: Raugies, un es raudzījos uz ziemeļiem, un es redzēju Kānaāna tautu, kas dzīvoja teltīs.

7 Un Tas Kungs sacīja uz mani: Pravieto; un es pravietoju, sacīdams: Redziet Kānaāna ļaudis, kuru ir daudz, dosies kaujas kārtībā pret Šuma tautu, un nogalinās tos, ka tie pilnīgi tiks iznīcināti; un Kānaāna tauta sadalīsies tai zemē, un zeme būs tukša un neauglīga, un

65a SRC Piedzimis no jauna, Piedzimis no Dieva.

b Mos. 27:25; Al. 5:12–15.

66a M&D 19:31. SRC Svētā Gara dāvana.

b 2. Nef. 31:17–18;

3. Nef. 28:11.

67a SRC Melhisedeka priesterība.

68a 1. Jāņa 3:1–3; M&D 35:2.

b Jāņa 1:12; M&D 34:3.

src Dieva dēli un meitas.

7 1a SRC Dieva dēli un meitas.

b Al. 40:11–14.

3a SRC Apskaidrošana.

4a 1. Moz. 32:31;

5. Moz. 5:4;

Moz. 1:2, 11, 31.

b Moz. 1:4.

neviens cita tauta tur nedzīvos, kā tikai Kānaāna tauta;

8 jo lūk, Tas Kungs nolādēs zemi ar lielu karstumu, un tās neauglība turpināsies mūžīgi; un "melnums nāca pār visiem Kānaāna bērniem, ka tie tika nicināti starp visām tautām.

9 Un notika, ka Tas Kungs sacīja uz mani: Raugies; un es raudzījos, un es redzēju Šarona zemi un Ēnoha zemi, un Omnera zemi, un Hena zemi, un Šema zemi, un Hanera zemi, un Hananiha zemi, un visus to iedzīvotājus;

10 un Tas Kungs sacīja uz mani: Ej pie šiem ļaudīm un saki uz tiem—"Nožēlojiet grēkus, lai Es neiznāktu un nesistu viņus ar lāstu, un viņi nemirtu.

11 Un Viņš deva man pavēli, lai es "kristītu Tēvu un Dēlu, kurš ir pilns labvēlības un patiesības, un "Svētā Gara, kurš liecina par Tēvu un Dēlu, Vārdā.

12 Un notika, ka Ēnohs turpināja aicināt visus ļaudis, izņemot tikai Kānaāna tautu, nožēlot grēkus;

13 un tik liela bija Ēnoha "ticība, ka viņš vadīja Dieva ļaudis, un viņu ienaidnieki nāca kaujā pret tiem; un viņš runāja Tā Kunga vārdu, un zeme trīcēja, un ^bkalni atkāpās, patiesi saskaņā ar viņa pavēli; un "ūdens

upes tika novirzītas no savas gultnes; un lauvu rēcieni bija dzirdami no tuksneša; un visas tautas ārkārtīgi bijās, tik ^dvarens bija Ēnoha vārds, un tik liels bija tās valodas spēks, ko Dievs bija devis viņam.

14 Tur arī iznāca zeme no jūras dziļuma, un tik lielas bija Dieva ļaužu ienaidnieku bailes, ka viņi bēga un stāvēja tālu prom, un gāja uz to zemi, kas iznāca no jūras dziļuma.

15 Un zemes "milži arī stāvēja tālu prom; un nāca lāsts pār visiem ļaudīm, kas cīnījās pret Dievu;

16 un no tā laika bija kari un asinsizliešana viņu starpā; bet Tas Kungs nāca un dzīvoja ar Saviem ļaudīm, un viņi dzīvoja taisnībā.

17 "Bailes no Tā Kunga bija pār visām tautām, tik liela bija Tā Kunga godība, kas bija pār Viņa ļaudīm. Un Tas Kungs ^bsvētīja zemi, un viņi tika svētīti kalnos un augstās vietās un plauka.

18 Un Tas Kungs sauca savus ļaudis par "CIĀNU, tāpēc ka viņi bija ^bvienas sirds un viena prāta un dzīvoja taisnībā; un nebija nabagu starp tiem.

19 Un Ēnohs turpināja savu sludināšanu taisnībā Dieva ļaudīm. Un notika viņa dienās, ka viņš uzcēla pilsētu, kas tika

8a 2. Nef. 26:33.

10a Moz. 6:57.

src Nožēlot grēkus,
Grēku nožēlošana.

11a src Kristīšana,
Kristīt.

b src Labvēlība.

c src Svētais Gars.

13a src Ticība, Ticēt.

b Mat. 17:20.

c Moz. 6:34.

d src Priesterība;
Spēks, vara.

15a 1. Moz. 6:4;

Moz. 8:18.

17a 2. Moz. 23:27.

b 1. Laiku 28:7–8;

1. Nef. 17:35.

18a src Ciāna.

b Ap. d. 4:32;
Fil. 2:1–4.

src Vienotība.

nosaukta par Svēto Pilsētu, patiesi CIĀNU.

20 Un notika, ka Ēnohs runāja ar To Kungu; un viņš sacīja uz To Kungu: “Ciāna noteikti dzīvos drošībā mūžīgi. Bet Tas Kungs sacīja uz Ēnohu: Ciānu Es esmu svētījis, bet atlikušos no ļaudīm Es esmu nolādējis.

21 Un notika, ka Tas Kungs rādīja Ēnoham visus zemes iedzīvotājus; un viņš skatījās un raudzījās—Ciāna laika gaitā tika “paņemta debesīs. Un Tas Kungs sacīja uz Ēnohu: Redzi, Mana mūžīgā mītne.

22 Un Ēnohs arī redzēja atlikušos no ļaudīm, kas bija Ādama dēli; un viņi bija visu Ādama pēcnācēju sajaukums, izņemot tikai Kaina pēcnācējus, jo Kaina pēcnācēji bija “melni un tiem nebija vietas starp viņiem.

23 Un pēc tam, kad Ciāna tika paņemta “debesīs, Ēnohs ^bskatījās un, raugi,—“visas zemes tautas bija viņa priekšā;

24 un nāca paaudze pēc paaudzes; un Ēnohs bija augstu un “pacelts, patiesi Tēva un Cilvēka Dēla klēpī, un, lūk, Sātana vara bija pār visu zemes virsu.

25 Un viņš redzēja eņģelus nolaižamies no debesīm; un viņš dzirdēja skaļu balsi sakām: Ak vai, ak vai būs zemes iedzīvotājiem.

26 Un viņš redzēja Sātanu; un tam bija liela ^aķēde viņa rokā, un tā aizklāja visu zemi ar ^btumsu; un viņš raudzījās un smējās, un viņa ^ceņģeļi priecājās.

27 Un Ēnohs redzēja ^aeņģelus nolaižamies no debesīm, ^bliecinot par Tēvu un Dēlu; un Svētais Gars krita uz daudziem, un tie tika aizrauti ar debesu spēkiem uz Ciānu.

28 Un notika, ka debesu Dievs raudzījās uz atlikušajiem ļaudīm, un Viņš raudāja; un Ēnohs liecināja par to, sakot: Kā tas ir, ka debesis raud un izlej savas asaras kā lietu pār kalniem?

29 Un Ēnohs sacīja uz To Kungu: Kā tas ir, ka Tu vari “raudāt, redzot, ka Tu esi svēts un no visas mūžības uz visu mūžību?

30 Un ja tas būtu iespējams, ka cilvēks varētu saskaitīt zemes daļiņas, jā, miljoniem “zemju, līdzīgi šai, tas nebūtu sākums Tava ^bradītā skaitlim; un Tavi aizkari vēl joprojām ir aizvilkti; un tomēr Tu esi līdzās un Tavs klēpis ir līdzās; un Tu esi arī taisnīgs; Tu esi žēlsirdīgs un laipns mūžīgi;

31 un Tu esi paņēmis Ciānu savā klēpī no visa Tevis radītā, no visas mūžības uz visu mūžību; un nekas cits, kā vien “miers, ^btaisnība un ^cpatiesība ir Tava troņa mājoklis; un žēlsirdība ies Tavā priekšā, un tai

20a Moz. 7:62–63.

src Jaunā
Jeruzāleme.

21a Moz. 7:69.

22a 2. Nef. 26:33.

23a src Debesis.

b src Vīzija.

c M&D 88:47;

Moz. 1:27–29.

24a 2. kor. 12:1–4.

26a Al. 12:10–11.

b Jes. 60:1–2.

c Jūd. v. 1:6;

M&D 29:36–37.

27a src Eņģeļi.

b src Liecība.

29a Jes. 63:7–10.

30a M&D 76:24;

Moz. 1:33.

b src Radīt, Radīšana.

31a src Miers.

b src Taisnība.

c src Patiesība.

nav gala; kā tas ir, ka Tu vari raudāt?

32 Tas Kungs sacīja uz Ēnohu: Skaties šos savus brāļus; viņi ir Manu "roku darbs, un Es devu tiem viņu ^bzināšanas tajā dienā, kad Es radīju tos; un Ēdenes dārzā devu Es cilvēkam viņa "rīcības brīvību;

33 un taviem brāļiem esmu Es sacījis un arī devis pavēli, ka viņiem ir "jāmīl citam citu un ka viņiem ir jāizvēlas Mani, viņu Tēvu, bet lūk, viņi ir bez mīlestības, un viņi ienīst savas pašu asinis;

34 un Mana sašutuma "uguns ir iedegusies pret tiem; un Savā karstajā nepatikā Es sūtīšu ^bplūdus uz tiem, jo Manas kvēlās dusmas ir iedegušās pret tiem.

35 Lūk, Es esmu Dievs; "Svētuma Cilvēks ir Mans Vārds; Padoma Cilvēks ir Mans Vārds; un arī Bezgalīgais un Mūžīgais ir Mans ^bVārds.

36 Tādēļ Es varu izstiept Savas rokas un satvert visas radības, ko Es esmu radījis; un Mana "acs var arī izurbties tiem cauri, un starp visu Manu roku darbu nav bijusi tik liela ^bļaudarība, kā starp taviem brāļiem.

37 Bet lūk, viņu grēki būs uz viņu tēvu galvām; Sātans būs

viņu tēvs un bēdas būs viņu liktenis; un visas debesis raudās par tiem, patiesi par visu Manu roku darbu; tādēļ, vai debesīm neraudāt, redzot, ka šie cietīs?

38 Bet lūk, šie, uz kuriem ir tavas acis, ies bojā plūdus; un lūk, Es tos ieslodzīšu; "cietumu Es esmu sagatavojis tiem.

39 Un "Tas, kuru Es esmu izraudzījis, ir lūdzis Mana vaiga priekšā. Tādēļ Viņš izcieš par viņu grēkiem tik daudz, cik viņi nožēlos grēkus tai dienā, kad Mans ^bIzraudzītais atgriezīsies pie Manis, un līdz tai dienai viņi būs "mokās;

40 tādēļ par šo debesis raudās, jā, un viss Manu roku darbs.

41 Un notika, ka Tas Kungs runāja uz Ēnohu un pastāstīja Ēnoham visus cilvēku bērnu darbus; tādēļ Ēnohs zināja un raudzījās uz viņu ļaudarību un viņu bēdām, un raudāja, un izstiepa savas rokas, un viņa "sirds bija pilna kā mūžība; un viņa sirds skuma; un visa mūžība notrīcēja.

42 Un Ēnohs arī redzēja "Nou un viņa ^bģimeni; ka visu Noas dēlu pēcteči tiks izglābti ar laicīgu glābšanu;

43 tādēļ Ēnohs redzēja, ka Noa uzbūvēja "šķirstu; un ka Tas Kungs smaidīja pār to un turēja

32a Moz. 1:4.

b SRC Zināšanas.

c SRC Rīcības brīvība.

33a SRC Mīlestība.

34a Jes. 30:27;

Nah. 1:6;

M&D 35:14.

b 1. Moz. 7:4, 10;

Moz. 8:17, 24.

src Plūdi Noas laikā.

35a Moz. 6:57.

b Moz. 1:3.

36a M&D 38:2; 88:41;

Moz. 1:35–37.

b 1. Moz. 6:5–6;

Moz. 8:22, 28–30.

38a 1. Pēt. v. 3:18–20.

src Elle.

39a TAS IR Glābējs.

b Moz. 4:2;

Ābr. 3:27.

src Jēzus Kristus.

c SRC Sodība.

41a Mos. 28:3.

src Līdzjūtība.

42a SRC Noa, Bībeles

patriarhs.

b Moz. 8:12.

43a 1. Moz. 6:14–16;

Et. 6:7.

to Savā rokā; bet pār atlikušajiem ļaunajiem plūdi nāca un aprija tos.

44 Un kad Ēnohs to redzēja, viņam dvēselē bija rūgtums, un viņš raudāja par saviem brāļiem un sacīja uz debesīm: Es “nepiekritīšu nomierināties; bet Tas Kungs sacīja uz Ēnohu: Prieclāji savā sirdī un topi līksms, un raugies.

45 Un notika, ka Ēnohs raudzījās; un no Noas viņš redzēja visas zemes ģimenes; un viņš piesauca To Kungu, sakot: Kad šī Tā Kunga diena pienāks? Kad Taisnīgā asinis tiks izlietas, lai visi, kas sēro, tiktu “iesvētīti, un tiem būtu mūžīgā dzīve?

46 Un Tas Kungs sacīja: Tā būs “laika zenītā, ļaundarības un atreibības dienās.

47 Un lūk, Ēnohs redzēja Cilvēka Dēla atnākšanas, patiesi miesā, dienu, un viņa dvēsele priecājās, sakot: Taisnīgais ir pacelts, un “Jērs ir nokauts kopš pasaules radīšanas; un caur ticību es esmu Tēva klēpī, un, lūk, ^bCiāna ir ar mani.

48 Un notika, ka Ēnohs paraudzījās uz “zemi; un viņš dzirdēja balsi no tās dzīlēm sakām: Ak vai, ak vai ir man, cilvēku mātei; es esmu sāpināta, es esmu nogurusi savu bērnu ļaundarības dēļ. Kad es ^batpūtišos

un tikšu attīrīta no “netīrības, kas ir iznākusi no manis? Kad mans Radītājs iesvētīs mani, lai es varētu atpūsties un taisnība uz laiku pastāvēt uz manas virsas?

49 Un kad Ēnohs dzirdēja zemi sērojam, viņš raudāja un sauca uz To Kungu, sakot: Ak Kungs, vai Tu neiežēlosies par zemi? Vai Tu nesvētīsi Noas bērnus?

50 Un notika, ka Ēnohs turpināja piesaukt To Kungu, sakot: Es lūdzu Tevi, ak Kungs, Tava Vienpiedzimušā, patiesi Jēzus Kristus, Vārdā, lai Tev būtu žēlsirdība pār Nou un viņa pēcnācējiem, lai zeme vairs nekad netiktu aplāta ar plūdiem.

51 Un Tas Kungs nevarēja atturēties; un Viņš derēja ar Ēnohu un zvērēja viņam ar zvērestu, ka Viņš apturēs “plūdus; ka Viņš aicinās Noas bērnus;

52 un Viņš izsūtīja negrozāmu lēmumu, ka viņa “pēcnācēju atlikums vienmēr būs atrodams starp visām tautām, kamēr vien zeme pastāvēs;

53 un Tas Kungs sacīja: Svētīts ir tas, caur kura pēcnācējiem nāks Mesija; jo Viņš saka—Es esmu “Mesija, Ciānas ^bĶēniņš, Debesu ^cKlints, kas ir plata kā mūžība; kurš ienāk pa vārtiem un ^dkāpj augšup ar Mani, nekad nekritīs; tādēļ svētīti ir tie,

44a Psm. 77:3;
Et. 15:3.

45a SRC Iesvētīšana.

46a Moz. 5:57.

47a SRC Dieva Jērs.

^b Moz. 7:21.

48a SRC Zeme—Zemes attīrīšana.

^b Moz. 7:54, 58, 64.

^c SRC Nešķīsts,
Nešķīstība.

51a Psm. 104:6–9.

52a Moz. 8:2.

53a SRC Mesija.

^b Mat. 2:2;
2. Nef. 10:14;

Al. 5:50;

M&D 128:22.

^c Psm. 71:3; 78:35;

Hel. 5:12.

SRC Klints.

^d 2. Nef. 31:19–20.

par kuriem Es esmu runājis, jo viņi nāks ar mūžīgā prieka ^cdziesmām.

54 Un notika, ka Ēnohs piesauca To Kungu, sakot: Kad Cilvēka Dēls nāks miesā vai zeme atpūtīsies? Es lūdzu Tevi, parādi man šīs lietas.

55 Un Tas Kungs sacīja uz Ēnohu: Raugies, un viņš raudzījās un redzēja ^aCilvēka Dēlu paceltu ^bkrustā pēc cilvēku paražas;

56 un viņš dzirdēja skaļu balsi; un debesis tika aizklātas; un visas Dieva radības sēroja; un zeme ^avaidēja; un klintis saplaisāja; un svētie ^bcēlās un tika ^ckronēti pie Cilvēka Dēla ^dlabās rokas ar godības kroņiem;

57 un tik daudzi no ^agariem, kas bija ^bcietumā, iznāca un stāvēja pie Dieva labās rokas; un atlikušie tika atstāti tumšības važās līdz lielās dienas tiesai.

58 Un atkal Ēnohs raudāja un piesauca To Kungu, sakot: Kad zeme atpūtīsies?

59 Un Ēnohs ieraudzīja Cilvēka Dēlu uzkāpjam pie Tēva; un viņš piesauca To Kungu, sakot: Vai Tu nāksi atkal uz zemi? Tā kā Tu esi Dievs, un es Tevi zinu, un Tu esi zvērējis man un pavēlējis man, ka man ir jālūdz Tava Vienpiedzimušā Vārdā; Tu esi

radījis mani un devis man tiesības uz Tavu troni, un nevis manis dēļ, bet caur Tavu paša labvēlību; tādēļ es vaicāju Tev, vai Tu nāksi atkal uz zemi.

60 Un Tas Kungs sacīja uz Ēnohu: Kā Es dzīvoju, patiesi tā Es nākšu ^a“pēdējās dienās, ļaundarības un atriebības dienās, lai piepildītu to zvērestu, ko Es esmu devis tev attiecībā par Noas bērniem;

61 un pienāks tā diena, kad zeme ^a“atpūtīsies, bet pirms tās dienas debesis ^b“aptumšosies un tumsības ^c“priekšskars pārklās zemi; un debesis drebēs un arī zeme; un lielas bēdas būs starp cilvēku bērniem, bet Savus ļaudis Es ^d“pasargāšu;

62 un ^a“taisnību Es sūtīšu lejā no debesīm; un ^b“patiesību sūtīšu Es no ^c“zemes, lai nestu ^d“liecību par Manu Vienpiedzimušo; Viņa ^e“augšāmcelšanos no mirušajiem; jā, un arī visu cilvēku augšāmcelšanos; un taisnībai un patiesībai Es likšu traukties pār zemi kā plūdiem, lai ^f“sapulcinātu Manus izredzētos no četrām zemes pusēm tai vietā, ko Es sagatavošu, Svētajā Pilsētā, lai Mani ļaudis varētu apjozt savus gurnus un raudzīties pēc Manas atnākšanas laika, jo tur būs Mans mājoklis; un

53e SRC Mūzika.

55a SRC Cilvēka Dēls.

b 3. Nef. 27:14.

SRC Krustā sišana.

56a Mat. 27:45, 50–51.

b SRC Augšāmcelšanās.

c SRC Kronis; Paaugstināšana.

d Mat. 25:34.

57a SRC Gars.

b M&D 76:71–74; 88:99.

60a SRC Pēdējās dienas.

61a SRC Zeme—

Zemes galīgais stāvoklis.

b M&D 38:11–12; 112:23.

c SRC Priekšskars.

d 1. Nef. 22:15–22;

2. Nef. 30:10.

62a Psm. 85:12.

src Evaņģēlija atjaunošana.

b SRC Mormona

Grāmata.

c Jes. 29:4.

d SRC Liecība.

e SRC Augšāmcelšanās.

f SRC Israēls—Israēla sapulcināšana.

tā tiks saukta par Ciānu, ⁸Jauno Jeruzālemi.

63 Un Tas Kungs sacīja uz Ēnohu: Tad tu un visa tava "pilsēta sastapsiet viņus tur, un mēs pieņemsim viņus savā klēpī, un viņi mūs redzēs; un mēs kritīsim tiem ap kaklu, un viņi kritīs mums ap kaklu, un mēs skūpstīsim cits citu;

64 un tur būs Mana mītne, un tā būs Ciāna, kas nāks atsevišķi no visa radītā, ko Es esmu radījis; un "tūkstoš gadu garumā zeme ^batpūtīsies.

65 Un notika, ka Ēnohs redzēja Cilvēka Dēla "atnākšanas dienu pēdējās dienās, lai dzīvotu uz zemes taisnībā tūkstoš gadu garumā;

66 bet pirms tās dienas viņš redzēja lielas bēdas starp ļaunajiem; un viņš arī redzēja jūru, ka tā bija nemierīga, un cilvēku sirdis "pamirstam izbailēs, raugoties ar bailēm pēc Visuvarenā ^bsodiem, kas nāks pār ļaunajiem.

67 Un Tas Kungs parādīja Ēnoham visas lietas, patiesi līdz pat pasaules galam, un viņš redzēja taisnīgo dienu, viņu pestīšanas stundu, un saņēma "prieka pilnību;

68 un visas "Ciānas dienas Ēnoha dienās bija trīs simti un sešdesmit pieci gadi.

69 Un Ēnohs un visi viņa ļaudis "staigāja ar Dievu, un Viņš

mita Ciānā; un notika, ka Ciānas vairs nebija, jo Dievs pieņēma to Savā klēpī; un no tā laika radās teiciens: CIĀNA IR PAZUDUSI.

8. NODAĻA

(1831. gada februāris)

Metuzāls pravieto—Noa un viņa dēli sludina evaņģēliju—Pārsvārā ir milzīga ļaundarība—Aicinājumam nožēlot grēkus netiek paklausīts—Dievs nolemj visas miesas iznīcināšanu ar Plūdiem.

UN visas Ēnoha dienas bija četri simti un trīsdesmit gadi.

2 Un notika, ka "Metuzāls, Ēnoha dēls, netika paņemts, lai Tā Kunga derības tiktu papildītas, kuras Viņš deva Ēnoham; jo Viņš patiesi derēja ar Ēnohu, ka Noa būs no viņa gurnu augļiem.

3 Un notika, ka Metuzāls pravietoja, ka no viņa gurniem celsies visas zemes ķēniņvalstis (caur Nou), un viņš ņēma godību sev.

4 Un radās liels bads zemē, un Tas Kungs nolādēja zemi ar smagu lāstu, un daudzi no tās iedzīvotājiem nomira.

5 Un notika, ka Metuzāls dzīvoja vienu simtu un astoņdesmit septiņus gadus un dzemdināja Lamehu;

6 un Metuzāls dzīvoja pēc tam, kad viņš dzemdināja Lamehu, septiņus simtus un astoņdesmit

62g SRC Jaunā Jeruzāleme.

63a Jāņa atkl. 21:9–11; M&D 45:11–12; Moz. 7:19–21.

64a SRC Tūkstošgade. ^b Moz. 7:48.

65a Jūd. v. 1:14.

src Jēzus Kristus Otrā Atnākšana.

66a Jes. 13:6–7.

^b SRC Tiesa, Pēdēja.

67a SRC Prieks.

68a 1. Moz. 5:23;

Moz. 8:1.

69a 1. Moz. 5:24;

Moz. 6:34.

src Staigāt ar Dievu.

8 2a SRC Metuzāls.

divus gadus un dzemdināja dēlus un meitas;

7 un visas Metzāla dienas bija deviņi simti un sešdesmit deviņi gadi, un viņš nomira.

8 Un Lamehs dzīvoja vienu simtu un astoņdesmit divus gadus un dzemdināja dēlu,

9 un viņš nosauca tā vārdu "Noa, sacīdams: Šis dēls mierinās mūs attiecībā par mūsu darbu un mūsu roku pūliņiem dēļ zemes, ko Tas Kungs ir ^bnolādējis.

10 Un Lamehs dzīvoja pēc tam, kad viņš dzemdināja Nou, piecus simtus un deviņdesmit piecus gadus un dzemdināja dēlus un meitas;

11 un visas Lameha dienas bija septiņi simti un septiņdesmit septiņi gadi, un viņš nomira.

12 Un Noa bija četri simti un piecdesmit gadus vecs un "dzemdināja Jafetu; un četrdesmit divus gadus vēlāk viņš dzemdināja ^bŠemu no tās, kura bija Jafeta māte, un kad viņš bija pieci simti gadus vecs, viņš dzemdināja ^cHamu.

13 Un "Noa un viņa dēli ^buzklausīja To Kungu un klausīja, un viņi tika saukti par ^cDieva dēliem.

14 Un kad šie cilvēki sāka vairoties uz zemes virsas, un meitas tiem dzima, "cilvēku dēli redzēja, ka šīs meitas bija daiļas, un viņi ņēma tās par sievām, tā kā tie izvēlējās.

15 Un Tas Kungs sacīja uz Nou: Tavu dēlu meitas ir "pārdevušās; jo lūk, Manas dusmas ir iedegušās pret cilvēku dēliem, jo viņi neuzklausa Manu balsi.

16 Un notika, ka Noa pravietoja un mācīja Dieva lietas, tā kā tās bija sākumā.

17 Un Tas Kungs sacīja uz Nou: Mans Gars ne vienmēr "pūlēsies ar cilvēku, jo viņš zinās, ka visa ^bmiesa mirs; tomēr viņa dienas būs simts un divdesmit gadu; un ja cilvēki nenožēlos grēkus, Es sūtīšu ^cplūdus uz tiem.

18 Un tajās dienās bija "milži uz zemes, un tie meklēja Nou, lai atņemtu viņa dzīvību; bet Tas Kungs bija ar Nou, un Tā Kunga ^bspēks bija pār viņu.

19 Un Tas Kungs "ordinēja ^bNou pēc Savas paša "kārtas un pavēlēja viņam, lai viņš ietu un "darītu zināmu Viņa evaņģēliju cilvēku bērniem, tā kā tas bija dots Ēnoham.

20 Un notika, ka Noa aicināja cilvēku bērnus, lai viņi "nožēlotu

9a SRC Noa, Bībeles patriarhs.

b Moz. 4:23.

12a 1. Moz. 5:32.

src Jafets.

b SRC Šems.

c SRC Hams.

13a M&D 138:41.

src Gabriēls.

b SRC Paklausība, Paklausīgs, Paklausīt.

c SRC Dieva dēli un meitas.

14a Moz. 5:52.

15a SRC Laulība, Precēt—Dažādu ticību laulība.

17a 1. Moz. 6:3;

2. Nef. 26:11;

Et. 2:15;

M&D 1:33.

b 2. Nef. 9:4.

src Miesa.

c 1. Moz. 7:4, 10;

Moz. 7:34.

18a 1. Moz. 6:4;

4. Moz. 13:33;

Joz. 17:15.

b SRC Spēks, vara.

19a M&D 107:52.

src Ordinēt,

Ordinācija.

b Ābr. 1:19.

c SRC Melhisedeka priesterība.

d SRC Misionāru darbs.

20a SRC Nožēlot grēkus, Grēku nožēlošana.

grēkus; bet tie neuzklausīja viņa vārdus;

21 un arī pēc tam, kad tie bija viņu uzklausījuši, tie nāca viņa priekšā, sacīdami: Lūk, mēs esam Dieva dēli; vai mēs nesam ņēmuši sev cilvēku meitas? Un vai mēs “neēdam un nedzeram, un neprecamies, un nedodam laulībā? Un mūsu sievas dzemdē mums bērnus, un tie ir vareni vīri, kas ir līdzīgi senatnes vīriem, lielas slavas vīriem. Un tie neuzklausīja Noas vārdus.

22 Un Dievs redzēja, ka cilvēku “ļaudarība bija kļuvusi liela zemē; un katrs cilvēks bija pacēlies savas sirds ^bdomu iedomās, kas bija nepārtraukti ļaunas.

23 Un notika, ka Noa turpināja savu “sludināšanu ļaudīm, sacīdams: Uzklusiet un paklausiet maniem vārdiem;

24 “ticiet un nožēlojiet savus grēkus, un topiet ^bkristīti Jēzus Kristus, Dieva Dēla, Vārdā, tāpat kā mūsu tēvi, un jūs saņemsit Svēto Garu, lai jums tiktu “pasludinātas visas lietas; un ja jūs to nedarīsīt, plūdi nāks pār jums; tomēr viņi neklausījās.

25 Un Noa to nožēloja, un viņa sirds tika sāpināta, ka Tas Kungs bija radījis cilvēku uz zemes, un tas apbēdināja viņa sirdi.

26 Un Tas Kungs sacīja: Es “iznīcināšu cilvēku, kuru Es esmu radījis, no zemes virsas, gan cilvēku, gan dzīvnieku, un rūpuļus, un putnus gaisā; jo Noa nožēlo, ka Es esmu tos radījis un ka Es esmu tos izveidojis; un Viņš ir piesaucis Mani, jo tie ir meklējuši pēc viņa dzīvības.

27 Un tā Noa atrada “labvēlību Tā Kunga acīs; jo Noa bija taisns vīrs un ^bpilnīgs savā paaudzē; un viņš “staigāja ar Dievu, tāpat darīja arī trīs viņa dēli—Šems, Hams un Jafets.

28 Zeme bija “samaitāta Dieva priekšā, un tā bija piepildīta ar varmācību.

29 Un Dievs raudzījās uz zemi un, lūk, tā bija samaitāta, jo visa miesa bija samaitājusī savus ceļus uz zemes.

30 Un Dievs sacīja uz Nou: Visas miesas gals ir pienācis Manā priekšā, jo zeme ir piepildīta ar varmācību, un, lūk, Es “iznīcināšu visu miesu no zemes.

21a Mat. 24:38–39;
DŽS—M 1:41.

22a 1. Moz. 6:5;
Moz. 7:36–37.

b Mos. 4:30;
Al. 12:14.
src Domas.

23a src Sludināt.

24a src Ticība, Ticēt.

b src Kristīšana,
Kristīt—
Sagatavošanās
kristīšanai.
c 2. Nef. 32:2–5.

26a src Zeme—Zemes
attīrīšana.

27a src Labvēlība.
b 1. Moz. 6:9.

c src Staigāt ar Dievu.
28a 1. Moz. 6:11–13.

30a M&D 56:3.

ĀBRAHĀMA GRĀMATA

NO PAPIRUSA TULKOJIS DŽOZEFS SMITS

Dažu seno pierakstu tulkojums, kuri nonākuši mūsu rokās no Ēģiptes katakombām. Ābrahāma rakstītais, kamēr viņš bija Ēģiptē, saukts par Ābrahāma grāmatu, rakstīts ar viņa paša roku uz papirusa.

1. NODAĻA

Ābrahāms meklē patriarhālās kārtas svētības—Viņš tiek viltus priesteru vajāts Kaldejā—Jehova izglābj viņu—Tiek apskatīta Ēģiptes un tās valdības izveidošanās.

KALDEJU zemē, manu tēvu dzīves vietā, es, ^bĀbrahāms, redzēju, ka man bija vajadzīgs iegūt citu ^cdzīves vietu;

2 un, atklājis, ka bija lielāka ^alaime un miers, un ^batpūta priekš manis, es meklēju pēc tēvu svētībām un tiesībām, ar kurām es tiktu ordinēts tās pārvaldīt; pats būdams ^ctaisnīguma sekotājs, vēlēdamies būt arī viens no tiem, kam ir lielas ^dzināšanas, un būt lielāks taisnīguma sekotājs, un lai man būtu lielākas zināšanas, un būt par daudzu tautu tēvu, miera valdnieku, un vēlēdamies saņemt norādījumus un turēt Dieva pavēles, es kļuvi par likumīgu mantinieku, ^eaugsto priesteri, turēdams ^ftiesības, kas piederēja tēviem.

3 Tās tika man ^apiešķirtas no tēviem, tās nāca no tēviem, no laika sākuma, jā, tieši no sākuma jeb jau pirms zemes radīšanas, tālāk līdz pašreizējam laikam, patiesi ^bpirmdzimtā jeb pirmā cilvēka tiesības, kurš ir ^cĀdams jeb pirmais tēvs, caur tēviem līdz manīm.

4 Es meklēju pēc manas ^aiecelšanas priesterībā atbilstoši Dieva norīkojumam tēviem atiecībā par viņu pēcnācējiem.

5 Mani ^atēvi, novērsušie no sava taisnīguma un no svētājām pavēlēm, kuras Dievs Tas Kungs bija tiem devis, pievērsušie pagāņu dievu ^bpielūgšanai, pilnīgi atteicās uzklausīt manu balsi;

6 jo viņu sirdis bija vērstas darīt ļaunu un bija pilnībā pievērstas Elkenaha ^adievam un Libnaha dievam, un Māmakraha dievam, un Koraša dievam, un Faraona, Ēģiptes ķēniņa, dievam;

7 tādēļ viņi pievērsa savas sirdis upurēšanai pagāniem,

1 ^a SRC Ūra.

^b SRC Ābrahāms.

^c Ap. d. 7:2–4.

2 ^a SRC Prieks.

^b SRC Atpūta.

^c SRC Taisnīgs, Taisns,

Taisnīgums.

^d M&D 42:61.

src Zināšanas.

^e SRC Augstais priesteris.

^f SRC Melhisedeka priesterība.

3 ^a M&D 84:14.

^b M&D 68:17.

src Pirmdzimtais.

^c Moz. 1:34.

src Ādams.

4 ^a SRC Pirmdzimtība.

5 ^a 1. Moz. 12:1.

^b SRC Elku pielūgšana.

6 ^a TAS IR viltus dievi,

kā attēlots Ābr.,

faks. nr. 1.

FAKSIMILS NO ĀBRAHĀMA GRĀMATAS

Nr. 1

PASKAIDROJUMS

1. zīm. Tā Kunga eņģelis.
2. zīm. Ābrahāms piesiets uz altāra.
3. zīm. Elkus pielūdzošais Elkenaha priesteris, cenšoties pienest Ābrahāmu kā upuri.
4. zīm. Elkus pielūdzošo priesteru altāris, kas stāv Elkenaha, Libnaha, Māmakraha, Koraša un faraona dieva priekšā.
5. zīm. Elkenaha elku dievs.
6. zīm. Libnaha elku dievs.
7. zīm. Māmakraha elku dievs.
8. zīm. Koraša elku dievs.
9. zīm. Faraona elku dievs.
10. zīm. Ābrahāms Ēģiptē.
11. zīm. Uzzīmēts, lai attēlotu debesu balstus, kā to saprata ēģiptieši.
12. zīm. Raukījangs, kas nozīmē izplatījumu jeb jumu virs mūsu galvām; bet šajā gadījumā, attiecībā uz šo subjektu, ēģiptieši domāja apzīmēt Šaumau, kas ir augsts jeb debesis, kas atbilst ebreju vārdam šaumaīm.

ziedojo savus bērnus šiem mēmajiem elkiem, un neuzklausīja manu balsi, bet centās atņemt manu dzīvību ar Elkenaha priesteru roku. Elkenaha priesteris bija arī Faraona priesteris.

8 Tad nu šajā laikā tā bija Faraona, Ēģiptes ķēniņa, priesteru paraža upurēt uz altāra, kas bija uzcelts Kaldejas zemē, par ziedojumu šiem svešajiem dieviem vīriešus, sievietes un bērnus.

9 Un notika, ka priesteris upurēja Faraona dievam un arī Šegrīla dievam pēc ēģiptiešu veida. Tad nu Šegrīla dievs bija saule.

10 Patiesi, par pateicības upuri Faraona priesteris upurēja bērnu uz altāra, kas stāvēja pie kalna, saukta par Potifara kalnu, Olišema līdzenuma augšdaļā.

11 Tad nu šis priesteris bija upurējis uz šī altāra trīs jaunavas vienā reizē, kuras bija Onitaha, viena no karaliskās cilmes, tieši no "Hama gurniem, meitas. Šīs jaunavas tika upurētas savas tikumības dēļ; viņas ^bnemetās zemē pielūgt koka un akmens dievus, tādēļ viņas tika nogalinātas uz šī altāra, un tas tika izdarīts pēc ēģiptiešu veida.

12 Un notika, ka priesteri ar varu sagrāba mani, lai viņi varētu nokaut arī mani, kā viņi izdarīja ar šīm jaunavām uz šī altāra; un lai jūs varētu zināt par šo altāri, es pievērsīšu

jūs tā aprakstam šī pieraksta sākumā.

13 Tas bija pagatavots gultas rāmja formā, tāda, kādi bija starp kaldejiem, un tas stāvēja Elkenaha, Libnaha, Māmakraha, Koraša dievu un arī tā dieva priekšā, kas līdzinājās Faraona, Ēģiptes ķēniņa, dievam.

14 Lai jums būtu sapratne par šiem dieviem, es esmu devis jums viņu veidolu zīmējumā sākumā, šo zīmējumu veidu kaldeji sauc par rālenos, kas apzīmē hieroglifus.

15 Un kā viņi pacēla savas rokas uz mani, lai viņi varētu upurēt mani un atņemt manu dzīvību, lūk, es pacēlu savu balsi uz To Kungu, savu Dievu, un Tas Kungs "klausījās un dzirdēja, un Viņš piepildīja mani ar Visuvarenā viziju, un Viņa klātbūtnes eņģelis stāvēja man blakus un nekavējoties ^batraisīja manas saites;

16 un Viņa balss bija uz mani: Ābrahām, Ābrahām, lūk, Mans Vārds ir "Jehova, un Es tevi esmu izdzirdējis un nonācis lejā tevi atbrīvot, un paņemt tevi prom no tava tēva nama un no visiem taviem radiem svešā ^bzemē, par kuru tu nezini;

17 un tas tādēļ, ka viņi ir novērsuši savas sirdis no Manis, lai pielūgtu Elkenaha dievu un Libnaha dievu, un Māmakraha dievu un Koraša dievu, un Faraona, Ēģiptes ķēniņa, dievu; tādēļ Es esmu nonācis piemeklēt tos un iznīcināt to, kurš ir pacēlis savu roku pret tevi,

11a SRC Hams.
b Dan. 3:13–18.

15a Mos. 9:17–18.
b Ābr. 2:13.

16a SRC Jehova.
b SRC Apsolitā zeme.

Ābrahām, Mans dēls, lai atņemtu tev dzīvību.

18 Lūk, Es vadīšu tevi ar Savu roku, un Es ņemšu tevi, lai uzliktu tev Manu Vārdu, patiesi tava tēva "priesterību, un Mans spēks būs pār tevi.

19 Kā tas bija ar Nou, tā tas būs ar tevi; bet caur tavu kalpošanu Mans "Vārds būs zināms uz zemes mūžīgi, jo Es esmu tavs Dievs.

20 Lūk, Potifara kalns bija kaldeju "Ūras zemē. Un Tas Kungs salauza Elkenaha un tās zemes dievu altāri un pilnīgi iznīcināja tos, un sita priesteri, ka viņš nomira; un bija liela sērošana Kaldejā un arī Faraona galmā; šis faraons nozīmē ķēniņu pēc karaliskām asinīm.

21 Tad nu šis Ēģiptes ķēniņš bija pēctecis no "Hama gurniem un pēc dzimšanas bija no ^bkānaāniešu asinīm.

22 No šī pēcteča radās visi ēģiptieši, un tā kānaāniešu asinis tika saglabātas tai zemē.

23 "Ēģiptes zeme, ko pirmā atklāja sievietē, kas bija Hama meita un Ēģiptas meita, kas kaldeju valodā nozīmē ēģipte, kas nozīmē to, kas ir aizliegts;

24 kad šī sievietē atklāja to zemi, tā bija zem ūdens, viņa vēlāk izvietoja savus dēlus tanī; un tā no Hama cēlās rase, kas saglabāja lāstu tai zemē.

25 Tad nu sākumā Ēģiptes pārvaldīšanu izveidoja Faraons,

Ēģiptas, Hama meitas, vecākais dēls, un tā bija pēc Hama pārvaldīšanas veida, kas bija patriarhāls.

26 Faraons, būdams taisnīgs vīrs, izveidoja savu ķēniņvalsti un tiesāja savus ļaudis gudri un taisnīgi visās savās dienās, nopietni cenšoties atdarināt to kārtību, ko bija iedibinājuši tēvi pirmajās paaudzēs, pirmās patriarhālās valdīšanas dienās, tieši Ādama valdīšanā un arī Noas, viņa tēva, kurš svētīja viņu ar zemes "svētībām un ar gudrības svētībām, bet nolādēja viņu kas attiecas uz priesterību.

27 Tad nu Faraons, būdams no tās izcelsmes, ar kuru viņam nevarēja būt tiesības uz "priesterību, tomēr faraoni centās pretendēt uz to no Noas, caur Hamu, tādējādi mans tēvs tika aizvilināts ar viņu elku pielūgšanu;

28 bet es centīšos tālāk uzskicēt hronoloģiju atpakaļ no manis uz radīšanas sākumu, jo "pieraksti ir nonākuši manās rokās, kurus es turu līdz šim patreizējam laikam.

29 Tad nu pēc tam, kad priesteris Elkenahs bija sistis, ka viņš nomira, nāca to lietu piepildījums, kuras man bija sacītas attiecībā par kaldeju zemi, ka būs bads tai zemē.

30 Atbilstoši bads valdīja visā kaldeju zemē, un mans tēvs

18a SRC Priesterība.

19a 1. Moz. 12:1–3.

20a 1. Moz. 11:28;
Ābr. 2:4.

21a 1. Moz. 10:6;
Psm. 78:51;

Moz. 8:12.

b Moz. 7:6–8.
src Kānaāns,
Kānaānieši.

23a SRC Ēģipte.
26a SRC Svētīt, Svētīts,

Svētība.

27a 2. OD.
SRC Priesterība.

28a Moz. 6:5.
SRC Piemīņas
grāmata.

ļoti mocījās šī bada dēļ, un viņš nožēloja to ļauno, ko viņš bija apņēmis pret mani—atņemt manu ^adzīvību.

31 Bet tēvu, tieši patriarhu, pierakstus attiecībā uz tiesībām uz priesterību Tas Kungs, mans Dievs, ir saglabājis manās rokās; tādēļ zināšanas par radīšanas sākumu un arī par ^aplanētām, un zvaigznēm, kā tās tika atklātas tēviem, es esmu turējis līdz šai dienai, un es centīšos rakstīt dažas no šīm lietām šajā pierakstā manu pēcteču labumam, kuri nāks pēc manis.

2. NODAĻA

Ābrahāms pamet Ūru, lai dotos uz Kānaāna zemi—Jehova parādās viņam Hāranā—Visas evaņģēlija svētības tiek apsoltas viņa pēcnācējiem un caur viņa pēcnācējiem visiem—Viņš iet uz Kānaāna zemi un uz Ēģipti.

TAD nu Dievs Tas Kungs lika badam klūt smagam Ūras zemē tiktāl, ka ^aHārans, mans brālis, nomira; bet ^bTera, mans tēvs, vēl dzīvoja kaldeju Ūras zemē.

2 Un notika ka es, Ābrahāms, ņēmu ^aSāraju par sievu, un ^bNahors, mans brālis, ņēma Milku par sievu, kura bija Hārana meita.

3 Tad nu Tas Kungs bija ^asacījis uz mani: Ābrahām, ej prom no savas zemes un no saviem radīem, un no sava tēva nama uz zemi, ko Es tev parādīšu.

4 Tādēļ es pametu kaldeju ^aŪras zemi, lai dotos uz Kānaāna zemi; un es ņēmu Latu, sava brāļa dēlu, un viņa sievu, un Sāraju, manu sievu; un arī mans ^btēvs sekoja man uz zemi, ko mēs nosaucām par Hāranu.

5 Un bads rimās; un mans tēvs palika Hāranā un dzīvoja tur, tā kā bija daudz ganāmpulku Hāranā; un mans tēvs atkal pievērsās savai ^aelku pielūgšanai, tādēļ viņš palika Hāranā.

6 Bet es, Ābrahāms, un ^aLats, mana brāļa dēls, lūdzām Tu Kungu, un Tas Kungs man ^bparādījās un sacīja uz mani: Celies un ņem Latu sev līdzī; jo Es esmu nodomājis ņemt tevi prom no Hāranas un darīt no tevis kalpotāju, lai nestu Manu ^cVārdu svešā ^dzemē, kuru Es došu taviem pēcnācējiem pēc tevis par mūžīgu īpašumu, kad viņi uzklausīs Manu balsi.

7 Jo Es esmu Tas Kungs, tavs Dievs; Es mītu debesīs; zeme ir Manu ^akāju pamesls; Es izstiepju Savu roku pār jūru un tā paklausa Manai balsij; Es lieku vējam un ugunij būt par Maniem ^bkara ratiem; Es saku

30a Ābr. 1:7.

31a Ābr. 3:1–18.

2 1a 1. Moz. 11:28.

b 1. Moz. 11:24–26;
1. Laiku 1:26.

2a 1. Moz. 11:29.

src Sāra.

b 1. Moz. 11:27;
22:20–24.

3a 1. Moz. 12:1;

Ap. d. 7:1–3.

4a Neh. 9:7.

b 1. Moz. 11:31–32.

5a Joz. 24:2.

6a src Lats.

b 1. Moz. 17:1.

src Jēzus Kristus—
Kristus pirmsmirstīgā

eksistence.

c 1. Moz. 12:2–3;

Ābr. 1:19.

d 1. Moz. 13:14–15; 17:8;

2. Moz. 33:1.

src Apsolitā zeme.

7a 1. Nef. 17:39;

M&D 38:17;
b Jes. 66:15–16.

kalniem—Ejiet prom no šejienes—un lūk, tie tiek paņemti prom ar viesuli vienā acumirkli, pēkšņi.

8 Mans Vārds ir “Jehova, un Es ^bzinu galu kopš sākuma; tādēļ Mana roka būs pār tevi.

9 Un Es darīšu tevi par lielu tautu, un Es “svētīšu tevi pār mēru un darīšu tavu vārdu dzižu starp visām tautām, un tu būsi par svētību saviem pēcnācējiem pēc tevis, ka savās rokās tie nēsīs šo kalpošanu un ^bpriesterību visām tautām;

10 un Es svētīšu viņus caur tavu vārdu; jo visi, kas pieņems šo “evanģēliju, tiks saukti pēc tava vārda un tiks uzskatīti par taviem ^bpēcnācējiem, un celsies, un svētīs tevi kā savu “tēvu;

11 un Es “svētīšu tos, kas svētī tevi, un nolādēšu tos, kas nolād tevi; un tevī (tas ir, tavā priesterībā) un tavos ^bpēcnācējos (tas ir, tavā priesterībā), jo Es dodu tev solījumu, ka šīs “tiesības turpināsies tevī un tavos pēcnācējos pēc tevis (precīzāk sakot, burtiskajos pēcnācējos jeb tava ķermeņa pēcnācējos) tiks visas zemes ģimenes svētītas, tieši ar evanģēlija svētībām, kas ir glābšanas, patiesi mūžīgās dzīves, svētības.

12 Tad nu pēc tam, kad Tas Kungs bija pārstājis runāt ar Mani un attālinājies Savu vaigu no manis, es sacīju savā sirdī: Tavs kalps Tevi nopietni ir “meklējis, tagad es esmu atradis Tevi;

13 Tu sūtīji Savu eņģeli, lai “atbrīvotu mani no Elkenaha dieviem, un es darīšu labi, uzklausot Tavu balsi, tādēļ lai Tavs kalps ceļas un dodas prom mierā.

14 Tā es, Ābrahāms, devos prom, kā Tas Kungs bija man teicis, un Lats ar mani; un es, Ābrahāms, biju “sešdesmit un divus gadus vecs, kad es devos prom no Hāranas.

15 Un es ņēmu “Sāraju, kuru es ņēmu par sievu, kad es biju ^bŪrā Kaldejā, un Latu, sava brāļa dēlu, un visu mūsu mantību, ko mēs bijām savākuši, un dvēseles, ko mēs bijām “iemantojuši Hāranā, un iznācām pa ceļu uz “Kānaāna zemi, un dzīvojām teltīs, kad mēs gājām savu ceļu;

16 tādēļ mūžība bija mūsu aizsargs un mūsu “klints, un mūsu glābšana, kad mēs ceļojām no Hāranas pa Jeršonas ceļu, lai nonāktu Kānaāna zemē.

17 Tad nu es, Ābrahāms,

8a SRC Jehova.

b SRC Vizziņošs.

9a 1. Nef. 17:40;

2. Nef. 29:14;

3. Nef. 20:27;

Morm. 5:20.

src Ābrahāms—
Ābrahāma pēcnācēji.

b M&D 84:17–19;

Moz. 6:7.

src Melhisedeka
priesterība.

10a Gal. 3:7–9.

b 1. Moz. 13:16;

Gal. 3:29;

2. Nef. 30:2.

c src Patriarhs,
Patriarhāls.

11a src Ābrahāma
derība.

b Jes. 61:9.

c src Israēls;
Pirmdzimtība;
Priesterība.

12a M&D 88:63.

13a Ābr. 1:15–17.

14a 1. Moz. 12:4–5.

15a SRC Sāra.

b SRC Ūra.

c SRC Pievēršana,
Pievērst.

d SRC Kānaāns,
Kānaānieši.

16a SRC Klints.

uzcēlu ^aaltāri Jeršonas zemē un upurēju Tam Kungam, un lūdzu, lai ^bbads tiktu novērsts no mana tēva nama, lai viņi neaizietu bojā.

18 Un tad mēs gājām no Jeršonas caur zemi uz vietu Sihema, tā atradās Mamres līdzenumos, un mēs jau gandrīz bijām nonākuši ^akānaāniešu zemes robežās, un es pienesu ^bupuri Mamres līdzenumos un sirsniģi piesaucu To Kungu tāpēc, ka mēs jau bijām gandrīz ienākuši šīs elkus pielūdzošās tautas zemē.

19 Un Tas Kungs parādījās Man, atbildot uz manām lūgšanām, un sacīja uz mani: Taviem pēcnācējiem Es došu šo ^azemi.

20 Un es, Ābrahāms, cēlos no altāra vietas, kurš bija uzcelts Tam Kungam, un pārcēlos no turienes uz kalnu austrumos no ^aBēteles, un uzslēju savu telti tur, Bētele uz rietumiem un ^bAja uz austrumiem; un tur es uzcēlu citu altāri Tam Kungam un atkal ^cpiesaucu Tā Kunga Vārdu.

21 Un es, Ābrahāms, ceļoju, turpinādams iet uz dienvidiem; un bads turpinājās tai zemē; un es, Ābrahāms, nolēmu doties lejup uz Ēģipti, lai uzturētos tur, jo bads kļuva ļoti smags.

22 Un notika, kad Es nonācu netālu lai ieiētu Ēģiptē, Tas Kungs sacīja uz mani: Lūk,

^aSāraja, tava sieva, ir ļoti skaista izskata sieva;

23 tādēļ notiks, kad ēģiptieši viņu ieraudzīs, tie sacīs—Viņa ir tava sieva; un tie nogalinās tevi, bet tie saglabās viņu dzīvu; tādēļ skaties, lai tu darītu šādā veidā:

24 Lai viņa saka ēģiptiešiem, ka viņa ir tava māsa, un tava dvēsele dzīvos.

25 Un notika, ka es, Ābrahāms, pastāstīju Sārajai, savai sievai, visu, ko Tas Kungs bija man sacījis—Tādēļ saki tiem, es lūdzu tevi, ka tu esi mana māsa, lai viss būtu labi ar mani tevis dēļ, un mana dvēsele dzīvos dēļ tevis.

3. NODAĻA

Ābrahāms mācās par sauli, mēnesi un zvaigznēm ar Urīma un Tumīma palīdzību—Tas Kungs atklāj viņam garu mūžīgo dabu—Viņš mācās par pirmszemes dzīvi, priekšordināciju, radīšanu, Pestītāja izraudzīšanu un cilvēka otro stāvokli.

UN man, Ābrahāmam, bija ^aUrīms un Tumīms, ko Tas Kungs mans Dievs bija man iedevis kaldeju Ūrā;

2 un es redzēju ^azvaigznes, ka tās bija ļoti lielas un ka viena no tām bija vistuvāk Dieva tronim; un bija daudzas lielas, kuras bija tuvu tai;

17a SRC Altāris.

b Ābr. 1:29.

18a 1. Moz. 12:6.

b SRC Upuris.

19a 1. Moz. 13:12–15;

17:8;

2. Moz. 3:1–10;

4. Moz. 34:2.

src Apsolitā zeme.

20a src Bētele.

b 1. Moz. 13:3–4.

c 1. Moz. 12:8.

22a 1. Moz. 12:11–13.

3 1a 2. Moz. 28:30;

Mos. 8:13;

28:13–16;

DŽS—V 1:35.

src Urīms un

Tumīms.

2a Ābr. 1:31.

3 un Tas Kungs sacīja uz mani: Šīs ir valdošās; un tās lielās vārds ir “Kolobs, tāpēc ka tā ir tuvu Man, jo es esmu Tas Kungs, tavš Dievs: Es esmu šai vienai līcis pārvaldīt visas tās, kas pieder tai pašai kārtai kā tā, uz kuras tu stāvi.

4 Un Tas Kungs sacīja uz mani, ar Urīmu un Tumīmu, ka Kolobs bija pēc Tā Kunga veida, atbilstoši tā laikiem un gada-laikiem pēc savas griešanās, ka viens apgriezīens bija “diena Tam Kungam pēc Viņa skaitīšanas veida, tas ir viens tūkstotis^b gadu atbilstoši laikam, kas nolikts tai, uz kuras tu stāvi. Šis ir Tā Kunga laika rēķins, atbilstoši Koloba rēķinam.

5 Un Tas Kungs sacīja uz mani: Planēta, kura ir mazākais spīdeklis, mazāka nekā tā, kura ir, lai valdītu pār dienu, pat arī pār nakti, ir pārāka vai lielāka nekā tā, uz kuras tu stāvi, no rēķina viedokļa, jo tā kustas lēnākā kārtībā; tas ir pareizi, tāpēc ka tā stāv pār zemi, uz kuras tu stāvi, tādēļ tās laika rēķins nav tik liels attiecībā uz tās dienu un mēnešu, un gadu skaitu.

6 Un Tas Kungs sacīja uz mani: Tad nu, Ābrahām, šīs “divas esamības pastāv, lūk, tavas acis to redz; tas tev ir dots—zināt laiku rēķinu un nolikto laiku, jā, nolikto laiku zemei, uz kuras tu stāvi, un nolikto laiku lielākajam spīdeklim, kurš ir nolikts valdīt pār dienu, un nolikto

laiku mazākajam spīdeklim, kurš ir nolikts valdīt pār nakti.

7 Tad nu mazākā spīdekļa noliktais laiks ir garāks laiks attiecībā uz tā rēķinu nekā laika rēķins uz zemes, uz kuras tu stāvi.

8 Un kur šīs divas esamības pastāv, tur jābūt citai esamībai pār tām, tas ir, jābūt citai planētai, kuras laika rēķins būs vēl garāks;

9 un tā būs vienas planētas laika rēķins pār citu, līdz tu nonāc pie Koloba, šis Kolobs ir pēc Tā Kunga laika rēķina; šis Kolobs ir nolikts tuvu Dieva tronim, lai valdītu pār visām šīm planētām, kuras pieder pie tās pašas “kārtas kā tā, uz kuras tu stāvi.

10 Un tas ir dots tev zināt nolikto laiku visām zvaigznēm, kuras ir noliktas, lai dotu gaisu, līdz tu nonāc pie paša Dieva troņa.

11 Tā es, Ābrahāms, “runāju ar To Kungu vaigu vaigā, kā viens cilvēks runā ar otru; un Viņš pastāstīja man par darbiem, ko Viņa rokas bija veikušas;

12 un Viņš sacīja uz mani: Mans dēls, Mans dēls (un Viņa roka bija izstiepta), lūk, Es parādīšu tev visu šo. Un Viņš uzlika Savu roku man uz acīm, un es redzēju tās lietas, ko Viņa rokas bija radījušas, šo lietu bija daudz; un tās vairojās manu acu priekšā, un es nevarēju redzēt tām galu.

3a Skat. Ābr., faks. nr. 2,
1.–5. zīm.
src Kolobs.
4a Ābr. 5:13.

b Psm. 90:4;
2. Pēt. v. 3:8.
6a Ābr. 3:16–19.
9a M&D 88:37–44.

11a 1. Moz. 17:1;
4. Moz. 12:5–8.

13 Un Viņš sacīja uz mani: Šī ir Šinehā, kas ir saule. Un Viņš sacīja uz mani: Kokobs, kas ir zvaigzne. Un Viņš sacīja uz mani: Ole, kas ir mēness. Un Viņš sacīja uz mani: Kokaubīms, kas nozīmē zvaigznes jeb visus lielos spīdekļus, kuri ir debess jumā.

14 Un tas bija nakts laikā, kad Tas Kungs runāja šos vārdus uz mani: Es "vairošu tevi un tavus^b pēcnācējus pēc tevis, līdzīgi šiem; un, ja tu vari saskaitīt "smilšu skaitu, tāds būs tavu pēcnācēju skaits.

15 Un Tas Kungs sacīja uz mani: Ābrahām, Es rādu tev šīs lietas pirms tu ieej Ēģiptē, lai tu varētu darīt zināmus visus šos vārdus.

16 Ja pastāv divas esamības, un viena ir pār otru, tad jābūt lielākai lietai pār tām; tādēļ "Kokobs ir lielākais no visa Kokaubīma, ko tu vari redzēt, tāpēc, ka tas ir vistuvāk Man.

17 Tad nu, ja ir divas lietas, viena pār otru, un mēness pār zemi, tad var būt, ka pastāv planēta vai zvaigzne pār to; un nav nekā, ko Tas Kungs tavš Dievs ieņemtu Savā sirdī izdarīt, bet ko Viņš "neizdarītu.

18 Līdzīgi kā Viņš radīja lielāko zvaigzni; kā arī, ja ir divi gari, un viens ir saprātīgāks nekā otrs, tomēr šiem diviem

gariem, neskatoties uz to, ka viens ir saprātīgāks nekā otrs, nav sākuma; viņi pastāvēja jau iepriekš, viņiem nebūs gala, viņi pastāvēs arī pēc tam, jo viņi ir "gnolaum jeb mūžīgi.

19 Un Tas Kungs sacīja uz mani: Šīs divas esamības pastāv, ka ir divi gari, viens ir saprātīgāks nekā otrs; tad ir arī cits vēl saprātīgāks nekā viņi; Es esmu Tas Kungs, tavš Dievs, Es esmu "saprātīgāks nekā viņi visi.

20 Tas Kungs tavš Dievs sūtīja Savu eņģeli, lai "atbrīvotu tevi no Elkenaha priesterā rokām.

21 Es mītu starp viņiem visiem; Es tagad, tādējādi, esmu nācis lejā pie tevis darīt zināmus tev "darbus, ko Manas rokas ir veikušas, kuros Mana^b gudrība pārspēj viņus visus, jo Es valdu augšā debesīs un apakšā uz zemes, visā gudrībā un apdomībā, pār visiem saprātiem, ko tavas acis ir redzējušas no sākuma; Es nācu lejā sākumā starp visiem gariem, ko tu esi redzējis.

22 Tad nu Tas Kungs bija man, Ābrahāmam, parādījis "saprātus, kas tika organizēti^b pirms pasaule bija; un starp tiem visiem bija daudzi "dižciltīgi un diži;

23 un Dievs redzēja šīs dvēseles, ka tās bija labas, un Viņš stāvēja to vidū un Viņš sacīja: Šos

14a Ābr. 2:9.

b 1. Moz. 13:16;
M&D 132:30.

c 1. Moz. 22:17;
Hoz. 2:1.

16a Ābr. 3:3.

17a Īj. 9:4–12.

18a Gnolaum ir ebreju

valodas vārda transliterācija, un tā nozīmē ir „mūžīgs”.

19a Jes. 55:8–9.

src Vizinošs.

20a Ābr. 1:15.

21a M&D 88:45–47;

Moz. 1:27–29.

b src Gudrība.

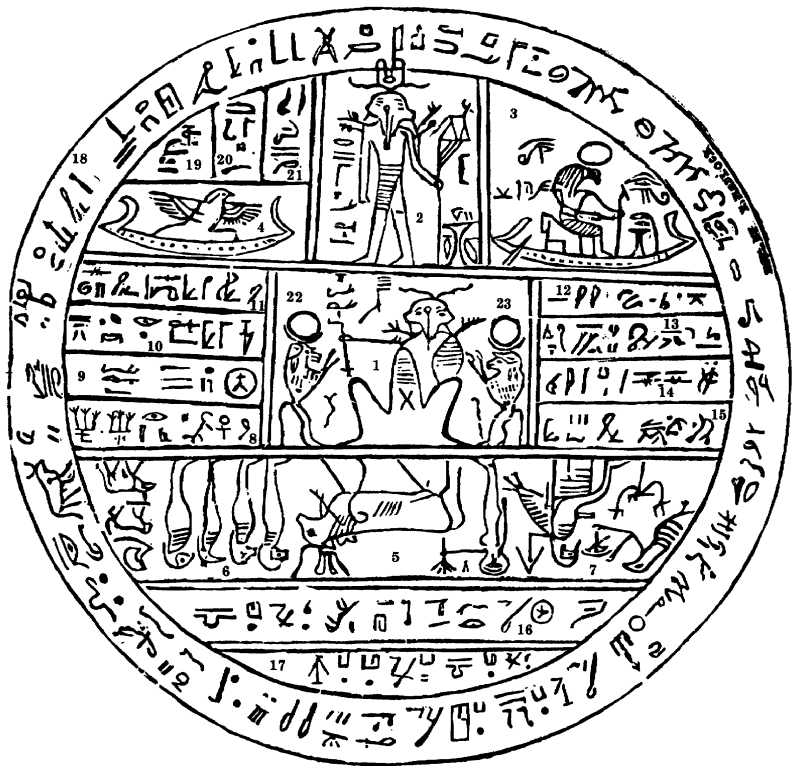
22a src Saprāts, saprāti (Prāts, prāti).

b src Padome debesīs; Pirmsmirstīgā dzīve.

c M&D 138:55.

FAKSIMILS NO ĀBRAHĀMA GRĀMATAS

Nr. 2

PASKAIDROJUMS

1. zīm. Kolobs, kas apzīmē pirmo, kas tika radīts, vistuvākais celestiālajai pasaulei jeb Dieva dzīvesvietai. Pirmais valdišanā, pēdējais attiecībā uz laika rēķinu. Rēķins atbilstoši celestiālajam laikam, šajā celestiālajā laikā viena diena līdzinās okektij. Viena diena Kolobā ir vienāda ar tūkstoš gadiem, atbilstoši šīs zemes rēķinam, ko ēģiptieši sauc: Jā-o-ē.

2. zīm. Stāv nākamā aiz Koloba, ēģiptieši sauc: Oliblišs, kas ir nākamā galvenā valdošā radišana blakus celestiālajai jeb vietai, kur dzīvo Dievs; tur arī varas atslēgas attiecībā uz citām planētām; kā atklāts no Dieva Ābrahāmam, kad viņš nesa ziedojumu uz altāra, ko viņš bija uzcēlis Tam Kungam.

3. zīm. Ir veidots, lai apzīmētu Dievu, sēžam Savā tronī, tērtu spēkā un varā; ar mūžīgās gaismas kroni galvā; apzīmē arī svētās priesterības galvenos atslēgvārdus, kā atklāts Ādamam Ēdenes dārzā, kā arī Setam, Noam, Melhisedekam, Ābrahāmam un visiem tiem, kam priesterība tika atklāta.

4. zīm. Atbilst ebreju vārdam Raukijangs, kas nozīmē izplatījumu jeb debess jumus; tāpat arī skaitļa cipars, ēģiptiešu valodā apzīmē vienu tūkstoti; atbilst Olibliša laika rēķinam, kas ir vienāds ar Kolobu savā rotācijā un savā laika rēķinā.

5. zīm. Ēģiptiešu valodā tā tiek saukta: Ēniš-go-on-doš; šī arī ir viena no valdošajām planētām, un ēģiptieši saka, ka tā ir Saule un gūst savu gaismu no Koloba ar Kae-e-vanraš starpniecību, kas ir galvenā atslēga jeb, citiem vārdiem, valdošais spēks, kas pārvalda piecpadsmit citas nekustīgas planētas jeb zvaigznes, tāpat kā Floīsi jeb Mēnesi, Zemi un sauli to ikgadējā rotācijā. Šī planēta saņem savu spēku ar Kli-flos-is-es jeb Hā-ko-kau-bīm starpniecību, zvaigznes, attēlotas ar numuriem 22 un 23, kas saņem gaismu no Koloba rotācijas.

6. zīm. Attēlo šo zemi tās četrās daļās.

7. zīm. Attēlo Dievu sēžam Savā tronī, atklājam caur debesīm galvenos atslēgvārdus jeb priesterību; kā arī, Ābrahāmam Svētā Gara zīmi baloža izskatā.

8. zīm. Satur rakstus, kas nevar tikt atklāti pasaulei; bet var tikt iegūti Dieva svētajā templī.

9. zīm. Nedrīkst tikt atklāts pašreizējā brīdī.

10. zīm. Tāpat.

11. zīm. Tāpat. Ja pasaule var izdibināt šos skaitļus, lai tā būtu. Āmen.

12., 13., 14., 15., 16., 17., 18., 19., 20. un 21. zīm. tiks dots Tā Kunga noliktajā laikā.

Iepriekš dotais tulkojums tiek dots tiktāl, cik mums ir kādas tiesības dod pašreizējā brīdī.

Es darišu par Saviem valdniekiem; jo Viņš stāvēja starp tiem, kas bija gari, un Viņš redzēja, ka tie bija labi; un Viņš sacīja uz mani: Ābrahām, tu esi viens no tiem; tu biji "izraudzīts pirms tu piedzimi.

24 Un tur stāvēja "viens starp tiem, kas bija līdzīgs Dievam, un Viņš sacīja uz tiem, kas bija ar Viņu: Mēs iesim lejā, jo tur ir vieta, un mēs ņemsim no šiem materiāliem, un ^bmēs izveidosim "zemi, uz kuras šie varētu dzīvot;

25 un mēs ar to viņus "pārbaudīsim, lai redzētu, vai viņi ^bdarīs visu, ko Tas Kungs, viņu Dievs, tiem pavēlēs;

26 un tiem, kas turēs šo "pirmo stāvokli, tiks pielikts klāt; un tiem, kas neturēs savu pirmo stāvokli, nebūs godības tajā pašā valstībā, kur tiem, kas turēs savu pirmo stāvokli; un tiem, kas turēs savu ^botro stāvokli, tiks pievienota "godība pār viņu galvām mūžīgi mūžos.

27 Un "Tas Kungs sacīja: Kuru lai Es sūtu? Un viens atbildēja, līdzīgs ^bCilvēka Dēlam: Šeit Es esmu, sūti Mani. Un vēl ^ccits atbildēja un sacīja: Šeit es esmu, sūti mani. Un Tas Kungs sacīja: Es sūtišu pirmo.

28 Un tas "otrais bija dusmīgs un neturēja savu pirmo stāvokli; un tanī dienā ^bdaudzi sekoja viņam.

4. NODAĻA

Dievi plāno zemes un visas dzīvības uz tās radīšanu—Tiek izklāstīti viņu plāni sešām radīšanas dienām.

UN tad Tas Kungs sacīja: Iesim lejā. Un viņi devās lejā "sākumā, un viņi, tas ir Dievi, ^bveidoja un radīja debesis un zemi.

2 Un zeme pēc tam, kad tā bija radīta, bija tukša un neapdzīvota, tāpēc ka Viņi vēl nebija radījuši neko citu, kā vien zemi; un tumsa valdīja pār dziļumu virsu, un Dievu Gars "apsedza ūdeņu virsu.

3 Un Viņi (Dievi) sacīja: Lai top gaisma; un gaisma tapa.

4 Un Viņi (Dievi) saprata gaismu, jo tā bija spoža; un Viņi atdalīja gaismu jeb lika, lai tā tiktu atdalīta no tumsas.

5 Un Dievi nosauca gaismu: diena, un tumsu Viņi nosauca: nakts. Un notika, ka no vakara līdz rītam Viņi nosauca: nakts; un no rīta līdz vakaram Viņi nosauca: diena; un šī bija pirmā jeb sākums no tā, ko Viņi nosauca: diena un nakts.

23a Jer. 49:1–5;
Jer. 1:5.
src Iepriekš izredzēšana;
Izvēlēties, Izvēlēt, Izraudzīt.
24a src Pirmdzimtais.
b src Radīt, Radīšana.
c src Zeme—Radīta cilvēkam.
25a M&D 98:12–14;

124:55.
src Pestišanas iecere;
Rīcības brīvība.
b src Paklausība,
Paklausīgs, Paklausīt.
26a Jūd. v. 1:6.
b src Mirstīgs,
Mirstīgā dzīve.
c Tit. 1:2.
src Godība.
27a src Dievs,

Dievība—Dievs Tēvs.
b src Cilvēka Dēls;
Jēzus Kristus.
c Moz. 4:1–2.
28a src Velns.
b src Pazušanas dēli.
4 1a 1. Moz. 1:1;
Moz. 2:1.
b src Radīt, Radīšana.
2a 1. Moz. 1:2;
Moz. 2:2.

6 Un Dievi arī sacīja: Lai top "izplatījums ūdeņu vidū, un tas atdalīs ūdeņus no ūdeņiem.

7 Un Dievi pavēlēja izplatījumam, tā ka tas atdalīja ūdeņus, kuri bija zem izplatījuma, no ūdeņiem, kas bija virs izplatījuma; un tā tas notika, tieši kā Viņi pavēlēja.

8 Un Dievi nosauca izplatījumu: "debesis. Un notika, ka tas bija no vakara līdz rītam, ko Viņi nosauca: nakts; un notika, ka tas bija no rīta līdz vakaram, ko Viņi nosauca: diena; un šis bija otrais ^blaiks, ko Viņi nosauca: nakts un diena.

9 Un Dievi pavēlēja, sakot: Lai "ūdeņi zem debesīm tiek sapulcināti ^bvienkopus un lai uznāk sausa zeme; un tā tas notika, kā Viņi pavēlēja;

10 un Dievi pasludināja sauso zemi par Zemi; un ūdeņu sakopojumu pasludināja Viņi par "Lielajiem ūdeņiem; un Dievi redzēja, ka tie klausīja.

11 Un Dievi sacīja: Sagatavosim zemi izdot "zāli; augli, kas nes sēklu; augļu koku, kas nes augli pēc savas kārtas, kura sēkla viņā nes tādu pašu uz zemes; un tas tā notika, tieši kā viņi pavēlēja.

12 Un Dievi veidoja zemi, lai tā izdotu zāli no tās sēklas; un auglis nestu augli no savas paša sēklas, nesdams sēklu pēc savas kārtas; un zeme nestu koku no viņa paša sēklas, kas

nes augli, kura sēkla var nest sevī tikai tādu pašu, pēc sava veida; un Dievi redzēja, ka tie klausīja.

13 Un notika, ka skaitīja dienas; no vakara līdz rītam Viņi nosauca: nakts; un notika, no rīta līdz vakaram Viņi nosauca: diena; un tā bija trešā reize.

14 Un Dievi veidoja "spīdekļus debesu izplatījumā un lika tiem atdalīt dienu no nakts; un veidoja tos būt par zīmēm un laikiem, un dienām, un gadiem;

15 un veidoja tos būt par spīdekļiem debesu izplatījumā, lai dotu gaismu uz zemi; un tā tas notika.

16 Un Dievi izveidoja divus lielus spīdekļus, "lielāko spīdekli valdīt pār dienu un mazāko spīdekli valdīt pār nakti, ar mazāko spīdekli Viņi nolika arī zvaigznes;

17 un Dievi nolika tos debesu izplatījumā, lai dotu gaismu uz zemi un valdītu pār dienu un pār nakti, un lai liktu atdalīt gaismu no tumsas.

18 Un Dievi uzraudzīja tās lietas, ko viņi bija pavēlējuši, līdz tās klausīja.

19 Un notika, ka tas bija no vakara līdz rītam, ka tā bija nakts, un notika, ka tas bija no rīta līdz vakaram, ka tā bija diena; un tas bija ceturtais laiks.

20 Un Dievi sacīja: sagatavosim ūdeņus nest pārpilnībā rāpuļus, kam ir dzīvība; un

6a 1. Moz. 1:4–6;

Moz. 2:4.

8a SRC Debesis.

b 1. Moz. 1:8.

9a Am. 9:6;

Moz. 2:7.

b 1. Moz. 1:9.

10a 1. Moz. 1:10;

Ābr. 4:22.

11a 1. Moz. 1:11–12;

Moz. 2:11–12.

14a M&D 88:7–11.

16a 1. Moz. 1:16.

putnus, kas var lidot virs zemes atklātā debesu izplatījumā.

21 Un Dievi sagatavoja ūdeņus, lai tie varētu nest lielus ^avaļus; un ikvienu dzīvu radību, kas kustas, kurus ūdeņiem bija jānes pārpilnībā pēc viņu kārtas; un katru spārnotu putnu pēc to kārtas. Un Dievi redzēja, ka tie klausīs un ka Viņu plāns bija labs.

22 Un Dievi sacīja: Mēs svētīsim tos, un liksim tiem būt auglīgiem un vairoties, un piepildīt ūdeņus jūrās jeb ^alielajos ūdeņos; un liksim putniem vairoties uz zemes.

23 Un notika, ka tas bija no vakara līdz rītam, ko viņi nosauca: nakts; un notika, ka tas bija no rīta līdz vakaram, ko viņi nosauca: diena; un tas bija piektais laiks.

24 Un ^aDievi sagatavoja zemi nest dzīvas radības pēc savas kārtas, lopus un rāpuļus, un zemes zvērus pēc to kārtas; un tas tā notika, kā Viņi teica.

25 Un Dievi veidoja zemi, lai nestu zvērus pēc to kārtas un lopus pēc to kārtas, un katru rāpuļi, kas rāpo pa zemi, pēc to kārtas; un Dievi redzēja, ka tie klausīs.

26 Un Dievi ^aapspriedās Savā starpā un sacīja: Iesim lejā un izveidosim ^bcilvēku pēc Sava ^ctēla, pēc Savas līdzības; un mēs dosim tiem varu pār zivīm jūrā un pār putniem gaisā, un pār lopiem, un pār visu zemi, un pār katru rāpuļi, kas rāpo pa zemi.

27 Tā ^aDievi devās lejā, lai izveidotu cilvēku pēc Sava tēla, pēc Dievu tēla lai izveidotu to, vīrieti un sievieti lai Viņi izveidotu tos.

28 Un Dievi sacīja: Mēs svētīsim viņus. Un Dievi sacīja: Mēs liksim tiem būt auglīgiem un vairoties, un piepildīt zemi, un pakļaut to, un valdīt pār ikvienu dzīvu radību, kas kustas uz zemes.

29 Un Dievi sacīja: Lūk, mēs dosim tiem ikvienu augu, kas nes sēklu, kas nāks uz zemes virsas, un ikvienu koku, kurā būs auglis; jā, koka auglis, kas nes sēklu, viņiem mēs dosim to; tas būs viņiem par ^abarību.

30 Un katram zemes zvēram un katram putnam gaisā, un katrai radībai, kas rāpo pa zemi, lūk, Mēs dosim tiem dzīvību, un Mēs arī dosim tiem ikvienu zaļu augu par barību, un visas šīs lietas tā tiks veidotas.

31 Un Dievi sacīja: Mēs darīsim visu, ko Mēs esam sacījuši, un izveidosim tos; un lūk, tie būs ļoti paklausīgi. Un notika, ka no vakara līdz rītam viņi nosauca: nakts, un notika, ka tas bija no rīta līdz vakaram, ko viņi nosauca: diena, un viņi pieskaitīja ^asesto laiku.

5. NODAĻA

Dievi pabeidz visu lietu radīšanas plānošanu—Viņi īsteno Radīšanu atbilstoši Saviem plāniem—

21a 1. Moz. 1:21;
Moz. 2:21.

22a Ābr. 4:10.

24a SRC Dievs, Dievība.

26a src Padoms.

b src Cilvēks, Cilvēki.

c Moz. 6:8–10.

27a 1. Moz. 1:26–27;

Ābr. 5:7.

29a 1. Moz. 1:29–30.

31a 2. Moz. 31:17.

Ādams dod vārdu ikvienai dzīvībai radībai.

UN tā mēs pabeigsim debesis un zemi, un visus to pulkus.

2 Un Dievi runāja savā starpā: "Septītājā laikā Mēs beigsim savu darbu, ko Mēs esam apsprieduši; un Mēs atpūtīsimies septītājā laikā no visa Sava darba, ko Mēs esam apsprieduši.

3 Un Dievi pabeidza ar septīto laiku, tāpēc ka septītājā laikā Viņi "atpūtās no visiem Saviem darbiem, ko Viņi (Dievi) apspriedās Savā starpā veikt; un "svētīja to. Un tādi bija Viņu lēmumi, kad Viņi apspriedās Savā starpā, lai radītu debesis un zemi.

4 Un Dievi nāca lejā un radīja šos debesu un zemes laikposmus, kad tie tika radīti tanī dienā, kad Dievi radīja zemi un debesis,

5 atbilstoši visam, ko Viņi bija sacījuši, attiecībā uz ikvienu lauka stādu, "pirms tas bija uz zemes, un katru lauka augu, pirms tas auga; jo Dievi vēl nebija likuši lietum līt pār zemi, kad Viņi apspriedās radīt tos; un nebija radījuši cilvēku, lai apstrādātu zemi.

6 Bet cēlās migla no zemes un apūdeņoja visu zemes virsu.

7 Un "Dievi radīja cilvēku no zemes ^bpīšļiem un ņēma viņa "garu (tas ir, cilvēka garu), un

ielika to viņā; un iepūta viņa nāsīs dzīvības elpu, un cilvēks kļuva par dzīvu ^ddvēseli.

8 Un Dievi iestādīja dārzu austrumos "Ēdenē, un tur Viņi ielika cilvēku, kura garu Viņi bija ielikuši ķermenī, ko Viņi bija radījuši.

9 Un Dievi izdarīja, ka no zemes auga ikviens koks, kas ir tikams skatam un labs barībai; arī "dzīvības koks dārza vidū un laba un ļauna atzīšanas koks.

10 No Ēdenes tecēja upe, lai apūdeņotu dārzu, un no turienes tā sadalījās un pārgāja četrās iztekās.

11 Un Dievi ņēma cilvēku un ielika viņu Ēdenes dārzā, lai koptu un uzturētu to.

12 Un Dievi pavēlēja cilvēkam, sakot: No katra dārza koka tu vari brīvi ēst,

13 bet no laba un ļauna atzīšanas koka—tev nebūs ēst no tā; jo tanī brīdī, kad tu ēdīsi no tā, tu noteikti mirsi. Tad nu es, Ābrahāms, redzēju, ka tas bija pēc Tā Kunga "laika, kas bija pēc ^bKoloba laika; jo tad vēl Dievi nebija nolikuši Ādamam viņa rēķinu.

14 Un Dievi sacīja: Darīsim palīgu cilvēkam, jo nav labi, ka cilvēks būtu viens, tādēļ mēs radīsim palīgu viņam.

15 Un Dievi lika dziļam miegam krist pār "Ādamu; un viņš gulēja, un Viņi izņēma vienu no

5 ^{2a} SRC Sabata diena.

^{3a} 2. Moz. 20:8–11;
Mos. 13:16–19.

^b M&D 77:12.

^{5a} SRC Garīgā radišana.

^{7a} Ābr. 4:26–31.

^b Moz. 4:25; 6:59.

^c 1. Moz. 2:7;

M&D 93:33.

src Gars;

Pirmsmirstīgā

dzīve.

^d SRC Dvēsele.

^{8a} SRC Ēdene.

^{9a} SRC Dzīvības koks.

^{13a} 2. Pēt. v. 3:8.

^b Ābr. 3:2–4.

src Kolobs.

^{15a} SRC Ādams.

FAKSIMILS NO ĀBRAHĀMA GRĀMATAS

Nr. 3

PASKAIDROJUMS

1. zīm. Ābrahāms sēž faraona tronī ar ķēniņa laipnību, ar kroni galvā, kas attēlo priesterību, kā simbolizējot debesu galveno Prezidiju, ar taisnības un tiesas zizli viņa rokā.

2. zīm. Ķēniņš Faraons, kura vārds ir dots rakstu zīmēs virs viņa galvas.

3. zīm. Nozīmē Ābrahāmu Ēģiptē, kā dots arī faksimilā nr. 1, 10. zīmējumā.

4. zīm. Faraona, Ēģiptes ķēniņa, princis, kā rakstīts virs viņa rokas.

5. zīm. Šulems, viens no ķēniņa galvenajiem kalpotājiem, kā attēlots rakstu zīmēs virs viņa rokas.

6. zīm. Olimlahs, vergs, kas pieder princim.

Ābrahāms ķēniņa galmā spriež par astronomijas principiem.

viņa ribām un aizpildīja miesu tās vietā;

16 un no ribas, ko Dievi bija izņēmuši no cilvēka, radīja Viņi "sievieti, un atveda to pie cilvēka.

17 Un Ādams sacīja: Šis bija kauls no maniem kauliem un miesa no manas miesas; tad nu viņa tiks saukta: Sieviete, tāpēc, ka viņa tika ņemta no vīra;

18 tādēļ vīrs pametīs savu tēvu un savu māti un "pieķersies sievai, un viņi būs ^bviena miesa.

19 Un viņi abi bija kaili, vīrs un viņa sieva, un nekaunējās.

20 Un no zemes Dievi radīja ikvienu lauka zvēru un ikvienu putnu gaisā un veda tos pie Ādama, lai redzētu, kā viņš nosauks tos; un kā Ādams nosauca katru dzīvu radību, tāds arī bija tās vārds.

21 Un Ādams deva vārdus visiem lopiem, putniem gaisā, ikvienam lauka zvēram; un Ādamam—viņam bija atrasts palīgs.

16a SRC Ieva.

18a M&D 42:22; 49:15–16.

b SRC Laulība, Precēt.

DŽOZEFS SMITS— MATEJA EVANĢĒLIJS

*Izvilums no Bībeles tulkojuma, kā atklāts pravietim
Džozefam Smitam 1831. gadā: Mateja ev. 23:39 un 24. nodaļa.*

*Jēzus pareģo gaidāmo Jeruzālemes
izpostīšanu—Viņš runā arī par
Cilvēka Dēla Otro Atnākšanu un
ļauno iznīcināšanu.*

JO Es saku jums, ka jūs Mani
no šī laika neredzēsīt un nezi-
nāsīt, ka Es esmu Tas, par kuru
ir rakstījuši pravieši, tiekāms
jūs sacīsīt: Svētīts ir Tas, kurš
“nāk Tā Kunga Vārdā debesu
mākoņos, un visi svētie eņģeļi
līdz ar Viņu. Tad Viņa mācek-
ļi saprata, ka Viņš nāks atkal
uz zemi pēc tam, kad Viņš būs
godināts un kronēts pie ^bDieva
labās rokas.

2 Un Jēzus izgāja un devās
prom no tempļa; un Viņa mā-
cekļi nāca pie Viņa, lai dzir-
dētu Viņu, sacīdami: Kungs,
rādi mums attiecībā uz tempļa
ēkām, kā Tu esi sacījis—tās
tiks sagrautas un atstātas jums
izpostītas.

3 Un Jēzus sacīja uz tiem: Vai
jūs neredzat visas šīs lietas un
jūs nesaprotat tās? Patiesi Es
saku jums—šeit netiks atstāts,
uz šī tempļa, “akmens uz ak-
mens, kas netiks sagrauts.

4 Un Jēzus atstāja tos un devās
uz “Eļļas kalnu. Un kad Viņš sē-
dēja Eļļas kalnā, mācekļi nāca
pie Viņa vieni paši, sacīdami:
Pastāsti mums par to, ko Tu
esi sacījis attiecībā par tempļa
un jūdu iznīcināšanu, un kas ir
Tavas ^batnākšanas un ‘pasaules
gala “zīme jeb ‘ļauno iznīcināša-
na—kas ir pasaules gals?

5 Un Jēzus atbildēja un sacīja
uz tiem: Pielūkojiet, ka neviens
cilvēks jūs nepievil;

6 jo daudzi nāks Manā Vārdā,
sakot—Es esmu Kristus—un
pievils daudzus;

7 tad tie jūs nodos “mokās un
nogalinās jūs, un jūs tiksīt visu
tautu ‘ienisti Mana Vārda dēļ;

8 un tad daudzi apgrēcināsies
un nodos cits citu, un nīdīs cits
citu;

9 un daudzi viltus pravieši cel-
sies un pievils daudzus;

10 un tāpēc, ka nekrietnība
ies vairumā, daudzu “mīlestība
atdzīsīs;

11 bet tas, kas paliks nelokāms
un netiks pieveikts, tas tiks
izglābts.

12 Kad jūs tādējādi redzēsīt

1 1a Mat. 26:64;
Ap. d. 1:11.
b SRC Dievs, Dievība.
3a Lūk. 19:44.
4a SRC Eļļas kalns.
b SRC Jēzus Kristus
Otrā Atnākšana.

c SRC Pasaule—
Pasaules gals.
d Lūk. 21:7–36;
M&D 45:16–75.
SRC Laiku zīmes;
Pēdējās dienas.
e Mal. 3:19;

M&D 133:64–74.
SRC Ļauns,
Ļaundarība.
7a 1. Pēt. v. 4:12–14.
b SRC Vajāt, Vajāšanas.
10a M&D 45:27.

“postīšanas negantību, par ko runāja pravietis ^bDaniēls attiecībā uz ‘Jeruzāles iznīcināšanu, tad jums būs stāvēt ^asvētā vietā; kurš lasa, tas lai saprot.

13 Tad lai tie, kas ir Jūdejā, bēg “kalnos;

14 lai tas, kas ir uz mājas jumta, bēg un neatgriežas kaut ko paņemt no savas mājas;

15 nedz arī tas, kas ir laukā, atgriežas paņemt savu apģērbu;

16 un ak vai tām, kas gaida “bērnus, un tām, kas zīda ar krūti tanīs dienās;

17 tādēļ lūdziet To Kungu, lai jūsu bēgšana nebūtu ziemā, nedz sabata dienā;

18 jo tad, tanīs dienās, būs lielas bēdas “jūdiem un ^bJeruzāles iedzīvotājiem, tādas, kādas nav tikušas sūtītas Israēlam no Dieva kopš viņu ķēniņvalsts sākuma līdz šim laikam, nedz kādreiz atkal tiks sūtītas Israēlam.

19 Visas šīs lietas, kuras tiem notiks, būs tikai sākums tām bēdām, kuras nāks pār tiem.

20 Un ja šīs dienas netiktu saīsinātas, tad neviens no viņiem miesā netiktu izglābts, bet izredzēto dēļ, saskaņā ar derību, šīs dienas tiks saīsinātas.

21 Lūk, šīs lietas Es esmu runājis uz jums attiecībā uz jūdiem; un vēl, pēc to dienu bēdām, kuras nāks pār Jeruzālemi, ja kāds cilvēks jums sacīs: Rau, šē ir Kristus vai tur, neticiet viņam;

22 jo tanīs dienās celsies arī viltus kristi un viltus pravieši un rādīs lielas zīmes un brīnumus, tiktāl ka, ja iespējams, viņi pievils pat izredzētos, kuri ir izredzēti saskaņā ar derību.

23 Lūk, Es runāju šīs lietas uz jums “izredzēto dēļ; un jūs arī dzirdēsiet par ^bkariem un karu daudzinašanu; skatiet, lai jūs neuztrauktos, jo visam, ko Es jums esmu teicis, ir jānotiek; bet tas vēl nav gals.

24 Lūk, Es jums esmu teicis iepriekš;

25 tādēļ, ja viņi teiks uz jums: Lūk, viņš ir tuksnesī—neejiet, lūk, viņš ir slepenos kambaros—neticiet;

26 jo kā rīta gaisma nāk no “austrumiem un spīd līdz pat rietumiem, un aptver visu zemi, tā būs arī Cilvēka Dēla atnākšana.

27 Un tagad Es rādu jums līdzību. Lūk, kur maita ir, tur salasīsies ērgļi; tāpat līdzīgi Mani izredzētie tiks “sapulcināti no četrām zemes pusēm.

28 Un viņi dzirdēs par kariem un karu daudzinašanu.

29 Lūk, Es runāju Manu izredzēto dēļ; jo tauta sacelsies pret tautu un valstība pret valstību; būs “bads un mēris, un zemes trīces dažādās vietās.

30 Un vēl, tāpēc ka nekrietnība ies vairumā, cilvēku mīlestība atdzīsīs; bet tas, kas netiks uzveikts, tas tiks izglābts.

31 Un vēl, šis Valstības evaņģē-

12a Dan. 12:11.

b SRC Daniēls.

c SRC Jeruzāleme.

d M&D 101:22–25.

13a M&D 133:13.

16a Lūk. 23:29–30.

18a SRC Jūdi.

b Cak. 12; 14:1–5.

23a SRC Izredzētie.

b M&D 45:26.

26a Ec. 43:2.

27a SRC Israēls—Israēla sapulcināšana.

29a M&D 43:24–25.

lijs tiks sludināts visā “pasaulē par liecību visām tautām, un tad nāks gals jeb ļauno iznīcināšana.

32 Un vēl postīšanas negantība, par ko runāja pravietis Daniels, tiks piepildīta.

33 Un nekavējoši pēc to dienu bēdām “saule aptumšosies un mēness nedos savu gaismu, un zvaigznes kritīs no debesīm, un debesu spēki tiks satricināti.

34 Patiesi Es saku jums, šī paudze, kurā visas šīs lietas tiks parādītas, nebeigsies, līdz tas, ko Es jums esmu teicis, tiks piepildīts.

35 Kaut arī pienāks diena, kad debess un zeme zudīs, tomēr Mani “vārdi nezudīs, bet visi tiks piepildīti.

36 Un, kā Es teicu iepriekš, pēc to dienu “bēdām un tā, ka debesu spēki tiks satricināti, tad parādīsies Cilvēka Dēla zīme debesīs, un tad visas zemes ciltis sēros; un viņi redzēs Cilvēka Dēlu ^bnākam debesu mākoņos ar spēku un lielu godību;

37 un kas paglabā Manu “vārdu, netiks pievilts, jo Cilvēka Dēls nāks, un Viņš sūtīs Savus ^benģelus Sev pa priekšu ar skaļu bazūnes skaņu, un tie ‘sapulcinās kopā palikušos no Viņa izredzētajiem no četriem vējiem, no viena debess gala līdz otram.

38 Tagad mācieties līdzību no “vīģes koka—kad viņa zaros vēl

ir pumpuri un lapas metas, jūs zināt, ka vasara ir tuvu klāt;

39 tāpat Mani izredzētie, kad viņi redzēs visas šīs lietas, viņi zinās, ka Viņš ir tuvu, patiesi pie durvīm;

40 bet to dienu un stundu neviens “nezin; nē, pat ne Dieva enģeļi debesīs, bet tikai Mans Tēvs.

41 Bet kā tas bija “Noas dienās, tā tas būs arī pie Cilvēka Dēla atnākšanas;

42 jo ar tiem būs tā, kā tas bija tanīs dienās, kas bija pirms “plūdiem; jo līdz tai dienai, kad Noa iegāja šķirstā, viņi ēda un dzēra, precējās un deva laulībā;

43 un tie nezināja, līdz plūdi nāca, un aizrāva tos visus; tāpat būs arī Cilvēka Dēla atnākšana.

44 Tad tiks piepildīts tas, kas ir rakstīts, ka “pēdējās dienās divi būs laukā, viens tiks paņemts, un otrs ^batstāts;

45 divi mals dzirnavās, viens tiks paņemts, otrs atstāts;

46 un ko Es saku vienam, Es saku visiem cilvēkiem; “sargieties tādēļ, jo jūs nezināt, kurā stundā jūsu Kungs nāk.

47 Bet ziniet šo, ja nama kungs zinātu, cikoks nāks zaglis, viņš sargātu un neļautu, lai viņa nams tiktu uzlauzts, bet būtu bijis gatavs.

48 Tāpēc esiet arī jūs gatavi, jo tādā stundā, kad jūs nedomājat, Cilvēka Dēls nāk.

31a Mat. 28:19–20.

33a Joēla 2:10;
M&D 29:14.

35a M&D 1:38.

36a Džs—M 1:18.

b SRC Jēzus Kristus
Otrā Atnākšana.

37a SRC Svētie Raksti.

b M&D 29:11–15.

c SRC Israēls—Israēla
sapulcināšana.

38a M&D 35:16.

40a M&D 39:20–21;
49:7.

41a 1. Moz. 6:5.

42a SRC Plūdi Noas
laikā.

44a SRC Pēdējās dienas.

b Cak. 13:8.

46a SRC Sargāt, Sargs.

49 Kurš tad ir "uzticīgais un gudrais kalps, kuru viņa kungs ir darījis par pārvaldnieku pār savu saimi tiem dot barību noteiktā laikā?

50 Svētīts ir tas kalps, ko viņa kungs, kad tas pārnāks, atradīs tā darām; un patiesi Es saku jums, viņš darīs to par pārvaldnieku pār visu savu mantību.

51 Bet, ja tas ļaunais kalps sacīs savā sirdī: Mans kungs "kavējas,

52 un sāks sist savus darba biedrus, un ēst un dzert ar dzērājiem,

53 tad tā kalpa kungs nāks dienā, kad viņš to negaida, un stundā, kurā viņš nezina,

54 un satrieks to gabalos, un noliks tam viņa daļu ar liekuļiem; tur būs raudāšana un "zobu griešana.

55 Un tā pienāk "gals ļaunajiem, saskaņā ar Mozus pravietojumu, sakot: Tie tiks izdeldēti no tautas; bet tas vēl nav zemes gals, bet ir tuvu.

49a SRC Uzticība.

51a M&D 45:26.

54a Mat. 8:12.

55a 2. Nef. 30:10;

M&D 1:9–10;

29:17.

SRC Pasaule—
Pasaules gals.

DŽOZEFS SMITS—VĒSTURE

IZVILKUMI NO PRAVIEŠA DŽOZEFA SMITA VĒSTURES

Džozefs Smits stāsta par saviem senčiem, ģimenes locekļiem un viņu agrīnajām dzīves vietām—Neparasts reliģisks satraukums valda Ņujorkas štata rietumos—Viņš nolēmj meklēt gudrību, kā norādījis Jēkabs—Parādās Tēvs un Dēls, un Džozefs tiek aicināts savai pravieša kalpošanai. (No 1. līdz 20. pantam.)

SAKARĀ ar daudzajām baumām, ko izplatījušas ļauni noskaņotas un blēdīgas personas, attiecībā uz Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus "Baznīcas" brašanos un attīstību, kuras visas to autori bija iecerējuši, lai apstrīdētu tās kā baznīcas būtību un tās progresu pasaulē—es esmu mudināts rakstīt šo vēsturi, lai atgrieztu no maldiem publisko domu un sniegtu visiem tiem, kas meklē patiesību, faktus, kā tie ir notikuši, attiecībā gan uz mani pašu, gan uz Baznīcu, tik daudz, cik man šie fakti ir zināmi.

2 Šajā vēsturē es parādīšu dažādus notikumus attiecībā uz šo Baznīcu patiesībā un taisnībā, kā tie ir notikuši, vai kā tie patlaban notiek, tagad [1838. g.] ir astotais gads kopš minētās Baznīcas "izveidošanas.

3 "Es piedzimu mūsu Kunga tūkstoš astoņi simti piektā gada divdesmit trešā decembra dienā Šeronas pilsētā, Vindzoras apgabalā, Vermontas štatā. . . . Mans tēvs, ^bDžozefs Smits, vecākais, pameta Vermontas štatu un pārcēlās uz Palmīru Ontārio (tagad Veinas) apgabalā, Ņujorkas štatā, kad es biju desmitajā gadā vai aptuveni tā. Apmēram četrus gadus vēlāk, pēc mana tēva ierašanās Palmīrā, viņš pārcēlās ar savu ģimeni uz Mančestru tajā pašā Ontārio apgabalā.

4 Viņa ģimene sastāvēja no vienpadsmit dvēselēm, proti,—mans tēvs "Džozefs Smits, mana ^bmāte Lūcija Smita (kuras uzvārds pirms viņas laulībām bija Meka, Sālamana Meka meita); mani brāļi "Alvins (kurš nomira 1823. gada 19. novembrī, savas dzīves 26. gadā), ^dHairams, es, "Samuēls Harisons, Viljams, Dons Karloss un manas māsas Sofronija, Katerina un Lūcija.

5 Reiz, otrajā gadā pēc mūsu pārcelšanās uz Mančestru, tajā vietā, kur mēs dzīvojām, izcēlās neparasts satraukums reliģijas dēļ. To sāka metodisti, bet drīz tas izplatījās starp visām sektām šajā apvidū. Tik

1 1a SRC Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīca.
b SRC Eвангēlija atjaunošana.
2a M&D 20:1.

3a SRC Smits Džozefs, jaunākais.
b 2. Nef. 3:15.
4a SRC Smits Džozefs, vecākais.
b SRC Smita

Lūcija Meka.
c M&D 137:5–6.
d SRC Smits Hairams.
e SRC Smits Samuēls H.

tiešām viss novads likās nemieru pārņemts, un milzīgi ļaužu pulki pievienojās dažādām reliģiskām grupām, izraisot lielus strīdus un šķelšanos cilvēku starpā, dažiem saucot: „Lūk, šeit!” un citiem: „Lūk, turp!” Daži atbalstīja metodistus, daži prezbitērāņus un vēl citi baptistus.

6 Jo, neskatoties uz milzīgo mīlestību, ko izrādīja pievērstie šīm dažādām ticībām savas pievēršanas laikā, un milzīgo centību, ko puda attiecīgie garīdznieki, kuri aktīvi centās izraisīt un pastiprināt šo reliģisko jūtu neparasto skatu, lai pievērstu ikvienu, kā viņiem labpatika to nosaukt, lai tie pievienotos tai sektai, kura tiem tīk; tomēr, kad ticībai pievērstie sāka aiziet, daži uz vienu sektu un daži uz citu, kļuva redzams, ka gan priesteru, gan ticībai pievērsto labās jūtas bija vairāk liekuļotas nekā īstas, jo radās milzīgs apjukums un sekoja sliktās jūtas—priesteris strīdējās ar priesteri un ticībai pievērstais ar ticībai pievērsto, ka visas viņu labās jūtas citam pret citu, ja tādas viņiem vispār bija bijušas, tika pilnīgi pazaudētas “strīdos un uzskatu cīņās.

7 Es šajā laikā biju piecpadsmit gadus vecs. Mana tēva ģimene bija pievērsusies prezbitērāņu ticībai, un četri no viņiem pievienojās tai baznīcai, proti,—mana māte Lūcija, mans brālis Hairams un Samuēls Harisons, un mana māsa Sofronija.

8 Šajā lielā satraukuma laikā mans prāts bija aizņemts ar nopietnām pārdomām un lielu nemieru; bet, neskatoties uz to, ka manas sajūtas bija dziļas un bieži mokošas, es tomēr turējos savrup no visām šīm grupām, lai gan es apmeklēju dažādas to sapulces, cik bieži vien apstākļi ļāva. Laika gaitā mans prāts arvien vairāk pievērsās metodistu sektai, un es jutu zināmu vēlēšanos būt kopā ar tiem; bet tik liels bija apjukums un strīdi starp dažādām konfesijām, ka bija neiespējami tik jaunam, nepiedzīvojušam cilvēkam, kāds biju es, nākt pie kāda noteikta slēdziena, kas ir pareizs un kas nepareizs.

9 Kņada un nemieri bija tik milzīgi un nemitīgi, ka reizēm mans prāts bija ļoti satraukts. Prezbitērāņi bija visvairāk noskaņoti pret baptistiem un metodistiem un izmantoja visus spēkus spriešanā un maldinošos prāta spriedumos, lai pierādītu viņu kļūdas vai vismaz liktu ļaudīm domāt, ka tie maldījās. No otras puses, baptisti un metodisti savukārt bija tikpat dedzīgi, cenšoties pierādīt savas mācības un atspēkot visas pārējās.

10 Šajā vārdu karu un uzskatu sajukuma vidū es bieži sev jautāju: „Kas ir jādara? Kura no visām šīm grupām ir “pareiza; jeb varbūt tās visas ir nepareizas? Ja kāda no tām ir pareiza, kura tā ir un kā lai es to uzzinu?”

11 Kamēr es mocījos ar ārkārtīgajām grūtībām, kurām par

iemeslu bija šo reliģisko grupu strīdi, kādu dienu es izlasīju Jēkaba vēstules pirmās nodaļas piekto pantu, kurā teikts: *Bet ja kādam no jums trūkst gudrības, tas lai to lūdz no Dieva, kas visiem dod devīgi un nepārmezdam, un viņam taps dots.*

12 Nekad neviena Svēto Rakstu rinda nebija ienākusi cilvēka sirdī ar tādu spēku, kā šī ienāca šoreiz manējā. Likās, tā ienākusi ar milzīgu spēku katrā manā sirdspukstā. Es par to domāju atkal un atkal, apzinoties, ja vien bija kāds, kam vajadzēja Dieva gudrības, tas biju es; jo es nezināju, kā rīkoties, un, ja es nebūtu spējis iegūt vairāk gudrības nekā man toreiz piemita, es nekad to arī neuzzinātu; jo reliģijas sludinātāji no dažādām sektām vienu un to pašu Svēto Rakstu fragmentu “saprata tik dažādi, iznīcinot jebkādu paļāvību, lai, noskaidrojot jautājumu, grieztos pie ^bBībeles.

13 Beidzot es nācu pie slēdziena, ka man vai nu jāpaliek tumšībā un apjukumā, vai jādara tas, ko ieteic Jēkabs, proti, jāprasa Dievam. Beidzot es nolēmu „lūgt no Dieva”, secinot, ja Viņš deva gudrību tiem, kam tās nepietika, un deva brīvi un nepārmeta, es varētu uzdrošināties.

14 Tā, atbilstoši šai savai apņēmībai lūgt no Dieva, es devos uz mežu, lai pamēģinātu. Bija skaistas, skaidras dienas rīts agrā pavasarī tūkstoš astoņi

simti divdesmitajā gadā. Tā bija pirmā reize manā mūžā, kad es mēģināju ko tādu, jo sava nemiera pārņemts, es nekad vēl nebiju mēģinājis ^alūgt balsi.

15 Nonācis tai vietā, kur jau es agrāk biju nolēmis iet, paskatīties visapkārt un redzēdams, ka esmu gluži viens, es nometos ceļos un sāku paust savas sirds vēlmes Dievam. Tikko biju sācis to darīt, kad pēkšņi kāds spēks mani sagrāba un pilnīgi pārņēma, un tam bija tik pārsteidzoša ietekme, ka mana mēle sastingā un es vairs nespēju parunāt. Dziļa tumsa mani apņēma, un kādu brīdi man likās, ka es esmu lemts tūlītējai iznīcībai.

16 Bet, sakopojot visus savus spēkus, lai “piesauktu Dievu atbrīvojot mani no šī ienaidnieka varas, kurš bija mani sagrābis, un tieši tajā mirklī, kad es biju gatavs krist izmisumā un ļauties iznīcībai—nevis iedomātai bojāejai, bet kādas reālas būtnes no neredzamas pasaules spēkam, kurai bija tāds brīnumains spēks, kādu es nekad agrāk nebiju jutis nevienā būtnē—tieši šajā lielajā satraukuma mirklī es ieraudzīju ^bgaismas stabu spožāku par ^csauli, tieši virs savas galvas, kas pakāpeniski nolaidās, līdz krita man pāri.

17 Tiklīdz tas parādījās, es jutos atbrīvots no ienaidnieka, kas mani turēja saistītu. Kad gaisma apstājās virs manis, es ^aieraudzīju ^bdivas personas stāvam

12a 1. kor. 2:10–16.

b SRC Bībele.

13a SRC Lūgšana.

14a SRC Lūgšana.

16a Moz. 1:20.

b Ap. d. 26:13.

c Jāņa atkl. 1:16.

17a SRC Vīzija.

b Ap. d. 7:55–56;

Kol. 3:1.

src Dievs, Dievība.

virš manis gaisā, kuru spožumu un ‘godību nav pat iespējams aprakstīt. Viena no viņām uzrunāja mani, nosaucot mani vārdā un, norādot uz otro, sacīja: „Šis ir Mans ‘mīļais ‘Dēls. Uzklausi viņu!”

18 Mans nolūks bija “vaicāt Tam Kungam, lai uzzinātu, kura no sektām ir pareizā, lai es varētu zināt, kurai pievienoties. Tiklīdz mani spēki bija atgriezušies, tā ka es varēju parunāt, es šīm Personām, kas stāvēja virs manis gaismā, vaicāju, kura no sektām ir pareizā (jo tajā laikā man pat nebija ienācis sirdī, ka tās visas bija nepatiesas) un kurai man vajadzētu pievienoties.

19 Man atbildēja, ka man nevajag pievienoties nevienai no tām, jo tās visas ir “nepatiesas, un Persona, kas mani uzrunāja, teica, ka visas viņu mācības bija negantība Viņa acīs, ka visi šie pasniedzēji ir samaitāti, ka: „Tie ^btuvojas Man ar savām lūpām, bet viņu ‘sirdis ir tālu no Manis, viņi sludina mācības, kas ir ‘cilvēku likumi, viņiem ir ‘dievības izskats, bet viņi noliedz tās spēku.”

20 Viņš vēlreiz man aizliedza pievienoties jebkurai no sektām un pateica man daudz ko tādu, par ko es pašlaik nevaru rakstīt. Kad es beidzot attapos, es gulēju uz muguras

un skatījos augšup uz debesīm. Kad gaisma bija attālinājusies, man vairs nebija spēka; bet nedaudz atguvies, es devos mājup. Un kad es atbalstījos pret kamīnu, māte vaicāja, kas par lietu. Es atbildēju: „Nekas, viss kārtībā—ar mani viss ir kārtībā.” Tad es teicu savai mātei: „Es esmu uzzinājis, ka prezbitērānisms nav paties.” Liekas it kā “ienaidnieks zināja, jau ļoti agrīnā manas dzīves posmā, ka es izrādīšos par traucēkli un kavēkli viņa valstībai; kāpēc gan vēl tumsības spēki cīnītos pret mani? Kāpēc gan bija tā ^bpretestība un vajāšanas, kas cēlās pret mani, gandrīz jau no maniem bērna gadiem?”

Daži sludinātāji un citi reliģijas pasniedzēji noliedz Pirmās Vīzijas aprakstu—Pār Džozefu Smitu gāžas vajāšanas—Viņš liecina par vīzijas patiesumu. (No 21. līdz 26. pantam.)

21 Dažas dienas pēc tam, kad biju redzējis šo “vīziju, man gadījās būt kopā ar vienu no metodistu sludinātājiem, kas bija ļoti aktīvs iepriekš minētajos nemieros, un, runājot ar viņu par reliģiju, es izmantoju izdevību, lai pastāstītu viņam par vīziju, kas man bija bijusi. Es biju ļoti pārsteigts par viņa uzvešanos; viņš manu sarunu ne tikai uztvēra nenopietni, bet

c SRC Godība.

d Mat. 3:17; 17:5;
3. Nef. 11:7.

e SRC Jēzus Kristus.

18a M&D 6:11; 46:7.

19a Psm. 14.

src Atkrišana—

Atkrišana agrīnajā kristiešu Baznīcā.

b Jes. 29:13–14;

Ec. 33:30–31.

c src Atkrišana—

Vispārējā atkrišana.

d Tit. 1:14;

M&D 45:29.

e 2. Tim. 3:5.

20a SRC Velns.

b 2. Nef. 2:11;

M&D 58:2–4.

src Likstas.

21a SRC Pirmā vīzija.

pat ar lielu nicināšanu, teikdams, ka tas viss nāk no velna, ka šajās dienās nenotiek tādas lietas kā ^bvīzijas vai ^catklāsmes; ka visas šīs lietas ir beigušās līdz ar apustuļiem, un ka tās vairs nekad nebūs.

22 Tomēr es drīz vien atklāju, ka, stāstīdams par šo notikumu, biju satraucis un radījis pret sevi daudz aizspriedumu starp reliģijas pasniedzējiem, un tas bija par iemeslu manai ^avajāšanai, kas aizvien pieaug; un kaut gan es biju ^bnepazīstams, tikai četrpadsmit-piecpadsmit gadus vecs zēns, un mani dzīves apstākļi neļāva man ne ar ko pasaulē izcelties, tomēr augstu stāvoši vīri mani pietiekami ievēroja, lai izsauktu sabiedrības nosodījumu pret mani un izraisītu vēl rūgtākas vajāšanas; un tā bija parasta lieta starp visām sektām—tās visas apvienojās, lai vajātu mani.

23 Tas man deva iemeslu nopietnām pārdomām toreiz un bieži vien vēlāk, cik tas dīvaini, ka nepazīstams, mazliet vairāk nekā četrpadsmit gadus vecs zēns, kurš bija spiests ikdienas darbā pelnīt trūcīgu iztiku, bija uzskatāms par tik ievērojamu, lai viņam pievērstu uzmanību vispazīstamākie tā laika sektu vadoni, izraisot viņos visrūgtākās vajāšanas un zākāšanas garu. Bet, dīvaini vai nē, tā tas bija un bieži kalpoja par iemeslu manām lielajām bēdām.

24 Tomēr tas bija fakts, ka es

biju redzējis vīziju. Kopš tā laika es domāju, ka jutos līdzīgi ^aPāvilam, kad tas ^b aizstāvējās ķēniņa Agripas priekšā un stāstīja par vīziju, kurā viņš redzēja gaismu un dzirdēja balsi; bet tomēr bija tikai daži, kas viņam ticēja; daži teica, ka viņš bija negodīgs, citi teica, ka viņš esot traks; un viņš tika izsmiets un zākāts. Bet viss tas neiznīcināja viņa vīzijas īstenību. Viņš bija redzējis vīziju, viņš zināja, ka viņš bija redzējis, un nekāda vajāšana zem debesīm nevarēja to pagriezt savādāk; un kaut viņi vajātu to līdz nāvei, viņš tomēr zināja un būtu zinājis līdz savam pēdējam elpas vilcienam, ka viņš bija gan redzējis gaismu, gan dzirdējis balsi runājam uz viņu, un visa pasaule nevarēja piespiest viņu domāt vai ticēt citādi.

25 Tāpat tas bija ar mani. Es patiesi redzēju gaismu, un tās gaismas vidū es saskatīju divas ^apersonas, un tās tik tiešām runāja ar mani; un kaut arī es tiku ienīsts un vajāts par to, ka teicos redzējis vīziju, tomēr tā bija patiesība; un, kamēr tie mani vajāja, zākādami un ar meliem runādami visu kaut ko ļaunu pret mani par to, ka es tā teicu, es tomēr savā sirdī sacīju: „Kāpēc mani vajā par to, ka es saku patiesību? Tik tiešām es biju redzējis vīziju, un kas es tāds esmu, ka drīkstu Dievam pretoties, jeb kāpēc pasaule domā mani piespiest noliegt to, ko es

21 *b* SRC Vīzija.
c SRC Atklāsme.
 22*a* Jēk. v. 5:10–11.

src Vajāt, Vajāšanas.
b 1. Sam. 16:7;
 Al. 37:35.

24*a* SRC Pāvils.
b Ap. d. 26.
 25*a* DžS—V 1:17.

tiešām biju redzējis? Jo es biju redzējis vīziju; es to zināju, un es zināju, ka Dievs to zina, un es to nevarēju ^bnoliegt, nedz arī iedrošinājos to darīt; vismaz es zināju, ka, tā darot, es apvainotu Dievu un tiktu nosodīts.”

26 Tagad es biju atradis mierinājumu savam prātam attiecībā uz sektantisma pasauli—ka mans pienākums nebija pievienoties nevienai no tām, bet palikt tādām, kāds es esmu, līdz man dos tālākus norādījumus. Es biju pārliecinājies, ka Jēkaba “licība ir patiesa—cilvēks, kam trūkst gudrības, to varēja prasīt Dievam un dāsni saņemt bez pārmetumiem.

Džozefam Smitam parādās Moronijs—Džozefa vārds būs pazīstams par laba un ļauna atziņu starp visām tautām—Moronijs pastāsta viņam par Mormona Grāmatu un par nākamajiem Tā Kunga sodiem un citē daudzus rakstus—Tiek atklāta zelta plāksņu aplēptā atrašanās vieta—Moronijs turpina dot norādījumus Pravietim. (No 27. līdz 54. pantam.)

27 Es turpināju savas dzīves parasto nodarbošanos līdz tūkstoš astoņi simti divdesmit trešā gada divdesmit pirmajam septembrim, visu šo laiku ciezdams smagas vajāšanas no visu šķiru cilvēkiem, gan reliģioziem, gan nereliģioziem, tāpēc ka es turpināju apgalvot, ka biju redzējis vīziju.

28 Laika posmā no tā brīža,

kad es redzēju vīziju, un līdz tūkstoš astoņi simti divdesmit trešajam gadam—es nedrīkstēju pievienoties nevienai no tā laika reliģiskajām sektām. Es biju ļoti jauns, un mani vajāja tie, kuriem vajadzētu būt maniem draugiem un būt pret mani labiem, un, ja arī tie domāja, ka esmu ticis maldināts, tad censties atbilstošā veidā ar mīlestību mani atgriezt. Es biju atstāts visāda veida “kārdinājumiem; un, tiekoties ar dažādu slāņu pārstāvjiem, es bieži izdarīju visādas muļķīgas kļūdas un pieļāvu jaunības vājības, un parādīju cilvēka dabas vājās puses, kuras, man par nožēlu jāsaka, noveda pie dažādiem kārdinājumiem, kas bija aizvairojoši Dieva acīs. Tas, ka izsaku šo nožēlu, lai nevienam neliek domāt, ka es biju vainīgs lielos un ļaunprātīgos grēkos. Tādus darīt nekad nav bijis manā dabā. Bet es biju vainīgs vieglprātībā un dažreiz piedalījos jautrās kompānijās, u.tml.—neatbilstoši tam raksturam, kādam vajadzētu būt tam, kas ir ^bDieva aicināts, kā es biju. Bet tas neliksies nekas dīvains tiem, kas atceras manu jaunību un pazīst manu iedzimto jautro temperamentu.

29 Kā sekas tam, es bieži sevi nosodīju par savām vājībām un trūkumiem, kad, iepriekšminētā divdesmit pirmā septembra vakarā, kad es jau biju nolicies savā gultā uz nakti, es sāku

25b SRC Drosme,
Drosmīgs;
Godaprāts.

26a Jēk. v. 1:5–7.
28a SRC Kārdināt,
Kārdinājums.

b SRC Aicināt, Dieva
aicināts, Aicinājums.

skaitīt "lūgšanu un pielūgt Vi-
suvareno Dievu, lai Viņš man
piedod visus manus grēkus
un muļķības un lai Viņš man
arī pauž to, lai es varētu zināt
savu stāvokli un situāciju Viņa
priekšā; jo man bija pilnīga pa-
ļāvība, ka iegūšu dievišķu iz-
paušmi, kā es to jau agrāk biju
saņēmis.

30 Kamēr es tā piesaucu Die-
vu, es ievēroju parādāmius
gaismu manā istabā, kas turpi-
nāja pieaugt, līdz istaba kļuva
gaišāka nekā pusdienas laikā,
kad pēkšņi pie manas gultas
parādījās "persona, stāvot gai-
sā, jo viņa kājas neskāra grīdu.

31 Viņam mugurā bija brīvs,
žilbinoši "balts apmetnis. Tas
bija baltāks par jebko, ko es
jebkad uz zemes biju redzējis. Es
arī nevaru iedomāties, ka kāda
zemes lieta varētu izskatīties tik
balta un spoža. Viņa plaukstas
bija kailas un arī rokas mazliet
virs plaukstas locītavām; arī
viņa kāju pēdas bija kailas, tā-
pat kā viņa stilbi mazliet virs
potītēm. Viņa galva un kakls arī
bija atsegti. Es pamanīju, ka vi-
ņam nebija nekādu citu drēbju,
izņemot šo apmetni, un, tā kā
tas bija valā, es varēju redzēt
viņa krūtis.

32 Ne tikai viņa apmetnis bija
ārkārtīgi balts, bet viss viņa

ķermenis bija neapprakstāmi
"spožs, un viņa vaigs patiesi
bija kā ^bzibens. Istaba bija ār-
kārtīgi gaiša, taču ne tik spoža,
kā tieši ap viņu. Kad es sāku-
mā paskatījos uz viņu—"nobi-
jos, taču drīz vien bailes mani
pameta.

33 Viņš mani nosauca "vārdā
un teica man, ka viņš ir vēstne-
sis, sūtīts no Dieva pie manis,
un ka viņa vārds ir Moronijs; ka
Dievam ir darbs priekš manis,
un ka mans vārds būs par laba
un ļauna atziņu starp visām
tautām, ciltīm un valodām jeb
ka visas tautas to minēs gan ar
labu, gan ļaunu.

34 Viņš teica, ka ir noglabā-
ta "grāmata, kas uzrakstīta uz
^bzelta plāksnēm un sniedz apr-
rakstu par šī kontinenta agrā-
kajiem iedzīvotājiem un viņu
izcelsmes pirmsākumiem.
Viņš arī teica, ka tajā ietver-
ta mūžīgā evaņģēlija "pilnība,
kā to Glābējs deva senajiem
iedzīvotājiem;

35 arī, ka ir divi akmeņi sudra-
ba ietvaros, un šie akmeņi, pie-
stiprināti pie "krūšu bruņām,
izveido to, ko sauc par ^bUrīmu
un Tumīmu, noglabāti kopā ar
plāksnēm; un ka šo akmeņu
piederība un izmantošana bija
tas, kas veidoja ^c"gaišrēģus" se-
najos jeb agrākajos laikos, un

29a SRC Lūgšana.

30a SRC Eņģeļi;
Moronijs,
Mormona dēls.

31a Ap. d. 10:30;
1. Nef. 8:5;
3. Nef. 11:8.

32a 3. Nef. 19:25.
SRC Godība.

b 2. Moz. 34:29–35;

Hel. 5:36;
M&D 110:3.

c 2. Moz. 3:6;
Et. 3:6–8, 19.

33a 2. Moz. 33:12, 17;
Jes. 45:3–4.

34a SRC Mormona
Grāmata.

b SRC Zelta plāksnes.

c SRC Evaņģēlija

atjaunošana.

35a 3. Moz. 8:8.

SRC Krūšu bruņas.

b 2. Moz. 28:30.

SRC Urīms un
Tumīms.

c SRC Gaišrēģis,
redzētājs.

ka Dievs tos ir sagatavojis, lai pārtulkotu grāmatu.

36 Pastāstījis man to, viņš sāka citēt pravietojumus no "Vecās Derības. Vispirms viņš citēja daļu no Maleahija grāmatas ^btrešās nodaļas; un viņš citēja arī pēdējo nodaļu no tā paša pravietojuma, tomēr ar nelielām atšķirībām no tā, kas lasāms mūsu Bībelē. Tā vietā, lai citētu deviņpadsmito pantu tā, kā tas lasāms mūsu grāmatās, viņš citēja šādi:

37 „Jo redzi, nāk ^adiena, kura ^bdegs kā ceplis, un visi lepnie, jā, un visi, kas dara ļaunu, degs kā ^cruģāji; jo tie, kas nāks, tos dedzinās, saka Pulku Kungs, tā ka nepaliks ne saknes, ne zari.”

38 Un vēl viņš citēja piekto pantu šādi: „Redzi, Es tev atklāšu ^apriesterību no pravieša ^bElijas rokas, pirms atnāks Tā Kunga lielā un baigā diena.”

39 Arī nākošo pantu viņš citēja savādāk: „Un Viņš iedēstīs bērnu sirdīs ^asolījumus, kas doti tēviem, un bērnu sirdīs ^bpievērsīsies saviem tēviem. Ja tas tā nebūs, visa zeme tiks pilnīgi nopostīta pie Viņa atnākšanas.”

40 Papildus tam viņš citēja Jesajas vienpadsmito nodaļu, sacīdams, ka tā drīz piepildīsies. Viņš citēja arī Apustuļu darbu

trešās nodaļas divdesmit otro un divdesmit trešo pantu tieši tā, kā tie rakstīti mūsu Jaunajā Derībā. Viņš teica, ka tas "pravietis esot Kristus, bet tā diena nav vēl pienākusi, kad „tie, kas neuzklausīs viņa balsi, tiks ^bizdeldēti no tautas vidus”, bet drīz pienāks.

41 Viņš arī citēja "Joēla grāmatas trešo nodaļu no pirmā līdz pēdējam pantam. Viņš arī teica, ka tas viss vēl nav piepildījies, bet drīz piepildīsies. Un tālāk viņš paziņoja, ka ^bcitticībnieku pilnība drīz pienāks. Viņš citēja daudzas citas vietas no Svētajiem Rakstiem un deva daudz izskaidrojumu, kas šeit nevar tikt minēti.

42 Turklāt viņš man sacīja, kad es dabūšu šīs plāksnes, par kurām viņš bija runājis—jo laiks, kad tās tiks iegūtas, vēl nebija pienācis,—es tās nedrīkstēšu rādīt nevienam, ne arī krūšu bruņas ar Urīmu un Tumīmu, kā vien tiem, kuriem man tiks pavēlēts tās parādīt, citādi es tikšu iznīcināts. Kamēr viņš runāja ar mani par plāksnēm, vīzija tika atklāta manam "prātam, tā ka es varēju redzēt vietu, kur plāksnes bija noglabātas, un tas bija tik skaidri un nepārprotami, ka es

36a SRC Vecā Derība.

b SRC Maleahijs.

37a SRC Jēzus Kristus

Otrā Atnākšana.

b 3. Nef. 25;

M&D 64:23–24.

SRC Pasaule—

Pasaules gals;

Zeme—Zemes

attīrīšana.

c Nah. 1:8–10;

1. Nef. 22:15, 23;

2. Nef. 26:4–6;

M&D 29:9.

38a SRC Priesterība;

Priesterības

atslēgas.

b M&D 27:9;

110:13–16.

src Elija.

39a Gal. 3:8, 19.

b src Glābšana

mirušajiem;

Ģenealogija,

ciltstraksti.

40a 5. Moz. 18:15–19.

b 3. Nef. 20:23; 21:20.

41a Ap. d. 2:16–21.

b Rom. 11:11–25;

M&D 88:84.

src Citticībnieki.

42a src Prāts.

atpazinu to vietu, kad es tur nonācu.

43 Pēc šī vēstījuma es ieraudzīju, ka gaisma istabā sāk savilkties tieši ap to, kas bija runājis ar mani, un tas tā turpinājās, līdz istaba atkal bija kļuvusi tumša, izņemot tikai tieši ap viņu, tad acumirkli es ieraudzīju it kā eju atveramies uz debesīm, un viņš cēlās augšup, līdz pilnīgi izzuda, un telpa atkal bija tāda pati, kāda tā bija pirms šīs debešķīgās gaismas parādīšanās.

44 Es gulēju, pārdomādams savdabīgo redzējumu, un biju ļoti pārsteigts par to, ko man teica šis neparastais sūtnis, kad savu "pārdomu vidū es pēkšņi atklāju, ka mana istaba atkal sāk kļūt gaišāka, un, kā likās, acumirkli tas pats debesu sūtnis atkal bija pie manas gultas.

45 Viņš iesāka un atkal stāstīja to pašu, ko viņš bija stāstījis pirmā apmeklējuma laikā, bez vismazākajām izmaiņām; to pabeidzis, viņš paziņoja man par lieliem sodiem, kuri piemeklēs zemi ar lielu postu no bada, zobena un sērgām, un ka šie lieli sodi piemeklēs zemi šinī paaudzē. To pastāstījis, viņš atkal pacēlās augšup, kā viņš to bija darījis iepriekš.

46 Tobrīd mans prāts bija tik dziļi iespaidots, ka miegs bija pametis manas acis, un es gulēju izbrīna pārņemts par visu, ko es biju gan redzējis, gan dzirdējis. Bet cik liels bija mans pārsteigums, kad es atkal

ieraudzīju to pašu vēstnesi pie savas gultas un izdzirdēju viņu atstāstām jeb atkārtojam atkal man visu to pašu, ko iepriekš; un, piebilstot brīdinājumu, viņš paziņoja man, ka "Sātans mēģinās mani ^bkārdināt (mana tēva ģimenes nabadzīgo apstākļu dēļ) iegūt šīs plāksnes ar nodomu kļūt bagātam. To viņš man aizliedza, sakot, ka man nedrīkst būt nekāda cita nolūka, iegūstot plāksnes, kā vienīgi, lai slavinātu Dievu, un es nedrīkstu iespaidoties ne no viena cita ^cnodoma, kā vien Viņa valstības uzcelšanas, citādāk es tās neiegūšu.

47 Pēc trešā apmeklējuma viņš, kā iepriekš, atkal pacēlās debesīs, un es atkal tiku atstāts, lai apdomātu visa tikko piedzīvotā dīvainību; tad gandrīz uzreiz pēc tam, kad debesu vēstnesis bija pacēlies debesīs prom no manis trešo reizi, gailis iedziedājās, un es sapratu, ka sākusi aust jauna diena, tā ka mūsu sarunas bija ilgušas visu nakti.

48 Drīz pēc tam es piecēlos no savas gultas un kā parasti devos darīt nepieciešamos ikdienas darbus. Bet, mēģinot strādāt kā citās reizēs, es atklāju, ka mani spēki ir izsīkuši un ka es esmu pavisam bezspēcīgs. Mans tēvs, kurš strādāja kopā ar mani, atklāja, ka kaut kas ar mani nav kārtībā, un teica, lai es eju mājās. Es gāju ar nodomu iet mājās, bet, cenšoties pārvarēt žogu, lai izkļūtu

44a SRC Pārdomāt.
46a SRC Velns.

b SRC Kārdināt,
Kārdinājums.

c M&D 121:37.

no lauka, kur mēs bijām, spēki mani galīgi atstāja, un es bezpalīdzīgs nogāzos zemē un kādu laiku biju pilnīgi bez samaņas.

49 Pirmais, ko varu atcerēties, bija balss, kas uzrunāja mani, nosaucot mani vārdā. Es paskatījos augšup un ieraudzīju to pašu vēstnesi stāvam virs manas galvas, gaismas apņemtu, kā iepriekš. Tad viņš man atkal atstāstīja visu, ko bija stāstījis iepriekšējā naktī, un pavēlēja man doties pie mana "tēva un pastāstīt viņam par vīziju un pavēlēm, kuras biju saņēmis.

50 Es paklausīju—es atgriezpos pie sava tēva laukā un izklāstīju viņam visu. Viņš man atbildēja, ka tas bija no Dieva, un teica, lai es eju un daru to, ko vēstnesis bija pavēlējis. Es aizgāju no lauka un devos uz to vietu, kur, kā vēstnesis bija man teicis, plāksnes ir noglabātas; un, pateicoties tam, ka vīzija par to bija bijusi tik skaidra, es acimīrkli pazinu to vietu, tiklīdz tur nonācu.

51 Mančestras ciema tuvumā, Ontario apgabalā, Ņujorkas štatā, ir paliels "pakalns, augstākais no visiem šajā apvidū. Šī pakalna rietumu pusē, netālu no virsotnes, zem paliela akmens bija noglabātas plāksnes, ievietotas akmens kastē. Šis akmens bija biezs un virspusē izliekts, bet malās plānāks, tā ka vidusdaļa bija redzama virs zemes,

bet malas visapkārt pārklātas ar zemi.

52 Atrausis zemi, es dabūju sviru, ko es paliku zem akmens malas, un ar nelielu piepūli pacēlu to uz augšu. Es ieskatījos un tur tiešām ieraudzīju "plāksnes, ^bUrīmu un Tumīmu un "krūšu bruņas, kā to bija pavēstījis vēstnesis. Kaste, kurā plāksnes bija ievietotas, bija veidota, saliekot kopā akmeņus un sacementējot tos ar kaut kāda veida cementu. Kastes dibenā šķērsām bija novietoti divi akmeņi, un uz šiem akmeņiem bija novietotas plāksnes un pārējās lietas līdz ar tām.

53 Es mēģināju tās izņemt, bet sūtnis man to aizliedza un vēlreiz paziņoja, ka tagad vēl nav pienācis laiks tās izņemt un nebūs, līdz nepaies četri gadi no šī brīža; bet viņš man teica, ka man ir jānāk šajā vietā precīzi pēc viena gada no šī brīža un ka viņš šeit satiks mani, un ka man tā jāturpina darīt, līdz pienāks laiks saņemt plāksnes.

54 Tādējādi, kā man tika pavēlēts, es gāju turp katra gada beigās, un katru reizi es tur atradu šo pašu vēstnesi un saņēmu norādījumus un ziņas no viņa katrā no mūsu tikšanās reizēm attiecībā uz to, ko Tas Kungs grasās darīt un kā un kādā veidā Viņa "valstība tiks vadīta pēdējās dienās.

Džozefs Smits apprec Emmu

49a src Smits Džozefs, vecākais.

51a src Kumoras pakalns.

52a Morm. 6:6.

src Zelta plāksnes.

b src Urīms un

Tumīms.

c src Krūšu bruņas.

54a src Dieva valstība jeb Debesu valstība.

Heilu—Viņš saņem zelta plāksnes no Moronija un pārtulko dažas rakstu zīmes—Martins Heriss parāda zīmes un tulkojumu profesoram Antonam, kurš saka: „Es nevaru lasīt aizzīmogotu grāmatu.” (No 55. līdz 65. pantam.)

55 Tā kā mana tēva iztika bija stipri ierobežota, mums vajadzēja strādāt ar savām rokām, nolīgšot darbu uz dienu un savādāk, ja vien radās tāda iespēja. Dažreiz mēs bijām mājās un dažreiz citur, un tikai ar nemītīgu darbu mēs varējām tikt pie pietiekama uztura.

56 1823. gadā mana tēva ģimēni skāra lielas bēdas sakarā ar mana vecākā brāļa “Alvina nāvi. 1825. gada oktobra mēnesī es nolīgu pie kāda veca kunga, vārdā Džosija Stouls, kas dzīvoja Čenango apgabalā, Ņujorkas štatā. Viņš bija kaut ko dzirdējis par sudraba raktuvēm, ko atklājuši spānieši Harmonijā, Saskvehanas apgabalā, Pensilvānijas štatā; un bija, jau pirms manas nolīgšanas pie viņa, racis, lai, ja iespējams, atrastu raktuves. Pēc tam, kad es devos dzīvot pie viņa, viņš paņēma mani kopā ar saviem pārējiem strādniekiem, lai raktu un meklētu sudraba raktuves, pie kā es turpināju strādāt gandrīz mēnesi bez panākumiem mūsu pasākumā, un galu galā es pārliecināju veco kungu pārtraukt meklēšanu. Tādēļ radās tas ļoti izpla-

tītais stāsts, ka es esot naudas meklētājs.

57 Kamēr es tur strādāju, es tiku izmitināts pie Īzāka Heila kunga tajā pašā vietā. Tur es pirmo reizi ieraudzīju savu sievu (viņa meitu) “Emmu Heilu. 1827. gada 18. janvārī mēs salaulājāmies, kad es vēl joprojām strādāju pie Stoula kunga.

58 Dēļ tā, ka es turpināju apgalvot, ka esmu redzējis vīziju, “vajāšanas vēl aizvien man sekoja, un manas sievas tēva ģimene bija ļoti pret mūsu laulībām. Tādēļ man vajadzēja aizvest viņu kaut kur citur; tā mēs devāmies un tikām salaulāti mirtiesneša Tarbila namā Dienvidbeinbridžā, Čenango apgabalā, Ņujorkas štatā. Tūlīt pēc apprecēšanās es atstāju Stoula kungu un devos pie sava tēva, kur kopā ar viņu fermā nostrādāju to sezonu.

59 Beidzot pienāca laiks iegūt plāksnes, Urīmu un Tumīmu un krūšu bruņas. Divdesmit otrā septembra dienā, tūkstoš astoņi simti divdesmit septītajā gadā, kad, kā parasti katra gada beigās, biju aizgājis uz vietu, kur tās bija noglabātas, tas pats debesu vēstnesis iedeva man tās ar šo norādījumu—ka man ir jābūt atbildīgam par tām; ka, ja es ar tām apiešos bezrūpīgi vai “nevērīgi, es tikšu padzīts; bet, ja es pielikšu visas savas pūles, lai tās b^hpasargātu, kamēr viņš, vēstnesis, tās pieprasīs, tās tiks aizsargātas.

56a M&D 137:5–8.

57a src Smita

Emma Heila.

58a src Vajāt, Vajāšanas.

59a DžS—V 1:42.

b src Svētie

Raksti—Svētie

Raksti ir jāsaglabā.

60 Es drīz vien uzzināju iemeslu, kāpēc es biju saņēmis tik stingrus norādījumus glabāt tās drošībā un kāpēc bija tā, ka vēstnesis man teica—kad es izdarīšu to, kas bija pieprasīts no manas rokas,—viņš tās atprasīs. Tiklīdz kļuva zināms, ka man tās ir, tā tūlīt tika pieliktas vislielākās pūles, lai no manis tās dabūtu. Katra viltība, ko vien varēja sagudrot, tika izmantota šim nolūkam. Vajāšana kļuva daudz nežēlīgāka un briesmīgāka nekā agrāk, un ļaužu pulki nemitīgi bija gatavi man tās atņemt, ja vien tas būtu iespējams. Bet ar Dieva gudrību tās palika drošībā manās rokās, līdz es paveicu visu, kas tika prasīts no manas rokas. Kad, saskaņā ar norunu, vēstnesis tās atprasīja, es viņam tās atdevu, un tās ir pie viņa līdz pat šai dienai, kura ir tūkstoš astoņi simti trīsdesmit astotā gada otrais maijs.

61 Satraukums tomēr nerimās, un baumas ar tūkstoš mēlēm klīda apkārt, izplatot nepatiesību par mana tēva ģimeni un arī par mani. Ja es pastāstītu tikai tūkstošo daļu no tām, tās piepildītu grāmatu grāmatas. Vajāšana tomēr kļuva tik neciešama, ka man bija jāatstāj Mančestra un ar sievu jādodas uz Saskvehanas apgabalu Pensilvānijas štatā. Tajā laikā, kad gatavojamies doties ceļā, bijām ļoti nabadzīgi, nepārtraukti vajāti un jutāmies ārkārtīgi nopiesti, bez cerībām, ka kādreiz varētu būt citādāk. Savā ciešanu laikā

mēs atradām draugu kādā kunģā, vārdā "Martins Heriss, kas ieradās pie mums un iedeva man piecdesmit dolārus, lai palīdzētu mums ceļojumā. Herisa kungs bija Ņujorkas štata, Veinas apgabala, Palmīras rajona iedzīvotājs un cienijams lauksaimnieks.

62 Ar šo palīdzību, kas nāca laikā, es varēju nokļūt savā galamērķī—Pensilvānijā; un tūdaļ pēc manas ierašanās tur es sāku kopēt rakstu zīmes no plāksnēm. Es nokopēju ievērojamu daudzumu no tām un ar "Urīma un Tumīma palīdzību pārtulkotāju dažas no tām. To es darīju tajā laikā, kad dzīvoju sievas tēva mājā, no decembra mēneša līdz nākamajam februārim.

63 Kādu dienu šajā februāra mēnesī iepriekš minētais Martins Herisa kungs ieradās pie mums, paņēma rakstu zīmes, kuras biju nozīmējis no plāksnēm, un ar tām devās uz Ņujorku. Par to, kas notika ar viņu un rakstu zīmēm, es pastāstīšu, atsaucoties uz viņa paša aprakstu par notikušo, kā viņš to atstāstīja man pēc savas atgriešanās, proti:

64 „Es ierados Ņujorkā un iedevu pārrakstītās rakstu zīmes, kuras bija pārtulkotas, kopā ar to tulkojumu profesoram Čārlzam Antonam, kas bija slavens ar savām valodu zināšanām. Profesors Antons paziņoja, ka tulkojums bija pareizs, pat pareizāks nekā tie, kurus viņš agrāk bija redzējis tulkotus no

61a M&D 5:1.
src Heriss, Martins.

62a src Urīms un
Tumīms.

ēģiptiešu valodas. Tad es parādīju viņam tās zīmes, kas vēl nebija tulkotas, un viņš teica, ka tās ir ēģiptiešu, kaldeju, asīriešu un arābu valodā un ka tās ir īstas rakstu zīmes. Viņš iedeva man apliecību, apstiprinot Palmīras iedzīvotājiem, ka tās ir īstas rakstu zīmes un ka to tulkojums, kā tas bija pārtulkots, arī ir pareizs. Es paņēmu apliecību un ieliku to savā kabatā, un jau gatavojos atstāt namu, kad Antona kungs pasauca mani atpakaļ un jautāja, kā šis jaunais cilvēks uzzinājis, ka zelta plāksnes bija tai vietā, kur viņš tās atrada. Es atbildēju, ka Dieva eņģelis bija viņam atklājis.

65 Tad viņš man teica: „Parādiet man to apliecību.” Es to izņēmu no kabatas un iedevu viņam. Viņš to paņēma un saplēsa gabalos, teikdams, ka nav tādas “eņģeļu kalpošanas un, ja es atnestu viņam plāksnes, viņš tās pārtulkotu. Es viņam paziņoju, ka viena daļa no plāksnēm ir ^baizzīmogota un es nedrīkstu tās nekur nest. Viņš atbildēja: „Es nevaru lasīt aizzīmogotu grāmatu.” Es gāju prom un devos pie Dr. Mičela, kas apstiprināja to, ko profesors Antons bija teicis par rakstu zīmēm un tulkojumu.”

.....

Olivers Kauderijs kalpo par pierakstītāju Mormona Grāmatas

tulkošanā—Džozefs un Olivers saņem Ārona priesterību no Jāņa Kristītāja—Viņi top kristīti, ordīnēti un saņem pravietojuma garu. (No 66. līdz 75. pantam.)

66 1829. gada 5. aprīlī “Olivers Kauderijs, kuru pirms tam nekad nebiju redzējis, ieradās manā mājā. Viņš paziņoja man, ka mācot skolā tai apkaimē, kur dzīvoja mans tēvs, un tā kā mans tēvs bija viens no tiem, kas sūtīja bērnus skolā, Kauderijs uz vienu sezonu tika izmitināts viņa mājā, un, kamēr viņš bija tur, ģimene viņam pastāstīja par to, kā es biju saņēmis plāksnes, un tādēļ viņš bija ieradies, lai mani izvaicātu.

67 Divas dienas vēlāk, pēc Kauderija kunga ierašanās (7. aprīlī), es sāku tulkot Mormona Grāmatu, un viņš pierakstīja manu tulkojumu.

.....

68 Mēs vēl turpinājām tulkošanu, kad nākamajā mēnesī (1829. gada maijā) mēs kādu dienu aizgājām uz mežu, lai lūgtu un vaicātu Tam Kungam par ^akristīšanu ^bgrēku piedošanai, ko mēs atradām minētu plāksņu tulkojumā. Kamēr mēs tā lūdzām un piesaucām To Kungu, ^cvēstnesis nolaidās no debesīm ^dgaismas mākonī un, uzlicis mums savas ^erokas, ^fordinēja mūs, sacīdams:

65a SRC Eņģeļi.
b Jes. 29:11–12;
2. Nef. 27:10;
Et. 4:4–7.
66a SRC Kauderijs
Olivers.

68a SRC Kristīšana,
Kristīt.
b SRC Grēku piedošana.
c SRC Jānis Kristītājs.
d 4. Moz. 11:25;
Et. 2:4–5, 14;

M&D 34:7.
e TA 1:5.
SRC Roku uzlikšana.
f SRC Ordinēt,
Ordinācija;
Pilnvaras.

69 „Jums, mani kalpošanas biedri, Mesijas Vārdā es piešķiru ^aĀrona priesterību, kas tur eņģeļu kalpošanas un grēku nožēlošanas evaņģēlija, un kristīšanas ar iegremdēšanu grēku piedošanai atslēgas, un tā nekad netiks vairs paņemta prom no zemes, līdz ^bLeviija dēli atkal upurēs upuri Tam Kungam taisnīgumā.”

70 Viņš teica, ka šai Ārona priesterībai nav tā spēka, lai ar roku uzlikšanu dotu “Svētā Gara dāvanu, bet ka to mums piešķirs vēlāk, un viņš mums pavēlēja iet un kristīties, un deva mums norādījumus, ka man ir jākrista Olivers Kauderijs un ka pēc tam viņam ir jākrista mani.

71 Tā mēs gājām un tapām kristīti. Vispirms es nokristīju

viņu, un pēc tam viņš nokristīja mani. Tad es uzliku rokas uz viņa galvas un ordinēju viņu Ārona priesterībā, un pēc tam viņš uzlika rokas man un ordinēja mani tajā pašā priesterībā, jo tā mums tika pavēlēts.*

72 Vēstnesis, kas apciemoja mūs šoreiz un piešķīra šo priesterību, teica, ka viņa vārds ir Jānis, tas pats, kas tiek saukts par ^aJāni Kristītāju Jaunajā Derībā, un ka viņš rīkojoties saskaņā ar ^bPētera, ^cJēkaba un ^dJāņa norādījumiem, kuri tur ^eMelhisedeka priesterības atslēgas, šī priesterība, viņš teica, noteiktā laikā tiks piešķirta arī mums, un ka es tikšu saukts par pirmo Baznīcas ^eelderu un viņš (Olivers Kauderijs) par otro. Tas bija 1829. gada maija

*Olivers Kauderijs apraksta šos notikumus šādi: „Tās bija neaizmirstamas dienas—sēdēt un klausīties balss skaņās, kas tika diktēta ar debešķīgu iedvesmu, izraisot vislielāko pateicību sirdī! Dienu pēc dienas es netraucēts turpināju pierakstīt no viņa mutes, kā viņš tulkoja ar Urīmu un Tumīmu jeb, kā nefijieši teiktu—izskaidrotājiem—vēsturi jeb pierakstu, sauktu par Mormona Grāmatu.

Paskaidrojums pat nedaudzos vārdos par šo interesanto atskaiti, ko devis Mormons un viņa uzticīgais dēls Moronijs par ļaudīm, kas kādreiz tikuši debesu milēti un ieredzēti, aizņēnu manu pašreizējo nodomu; tādēļ es atlikšu to uz vēlāku laiku un, kā es sacīju ievadā, pāriešu uzreiz pie dažiem notikumiem, tieši saistītiem ar šīs Baznīcas rašanos, kas var būt interesanti vairākiem tūkstošiem cilvēku, kuri, starp drūmiem fanātiķu un liekļu apmelojumiem, ir uzdrošinājušies un pieņēmuši Kristus evaņģēliju.

Neviens cilvēks, saprātīgi domājot, nevarētu pārtulkot un uzrakstīt norādījumus, kas doti nefijiešiem no Glābēja mutes, par precīzo veidu, kādā cilvēkiem ir jāceļ Viņa Baznīca, un it īpaši tad, kad samaitātība ir izplatījusi nenoteiktību pār visām reliģiskajām formām un sistēmām, kas tiek praktizētas cilvēku vidū, bez vēlēšanās izmantot privilēģiju parādīt sirds gatavību, topot apglabātiem ūdens kapā, lai atbilstu labai sirdsapziņai caur Jēzus Kristus augšamcelšanos.

69a SRC Ārona priesterība.

b 5. Moz. 10:8;
M&D 13; 124:39.
SRC Levijs—
Leviija cilts.

70a SRC Svētā Gara
dāvana.

72a SRC Jānis Kristītājs.

b M&D 27:12–13.
SRC Pēteris.
c SRC Jēkabs,
Cebedeja dēls.
d SRC Jānis,
Cebedeja dēls.

e SRC Melhisedeka
priesterība.

f SRC Priesterības
atslēgas.

g SRC Elders (vecājs,
vecākais).

piecpadsmitajā dienā, kad mēs tikām ordinēti zem šī vēstneša rokas un kristīti.

73 Tikko mēs bijām iznākuši no ūdens pēc tam, kad mēs bijām tikuši kristīti, mēs piedzīvojām lielas un brīnišķīgas svētības no mūsu Debesu Tēva. Tiklīdz es nokristīju Oliveru Kauderiju, tā "Svētais Gars nāca pār viņu, un viņš piecēlās un ^bpravietoja daudzas lietas, kam drīz vajadzēja notikt. Un atkal, tiklīdz viņš bija nokristījis mani, man arī bija pravietojuma gars, kad, piecēlies, es pravietoju par šīs Baznīcas rašanos un daudzām citām lietām, kas saistītas ar Baznīcu un šo cilvēku bērnu paaudzi. Mēs bijām piepildīti ar Svēto Garu un priecājāmies mūsu glābšanas Dievā.

74 Tagad, kad mūsu prāti bija apgaismoti, Svētie Raksti atvērās mūsu "sapatnei, un

noslēpumaināko fragmentu ^bpatiesā nozīme un nolūks atklājās mums tādā veidā, ko mēs iepriekš nekad nebūtu varējuši iegūt nedz vispār bijām iedomājušies. Tajā laikā mēs bijām spiesti turēt slepenībā priesterības saņemšanas apstākļus un to, ka mēs esam tikuši kristīti, jo vajāšanas noskaņojums jau bija izplatījies tuvākajā apkārtnē.

75 Laiku pa laikam mums tika draudēts, pat arī no reliģijas pasniedzējiem, ka mūs piekaus. Un viņu nodomam mūs piekaut pretojās vienīgi mana sievastēva ģimene (dievišķā gādībā), kura bija kļuvusi man ļoti draudzīga un pretojās uzbrucējiem, un vēlējās, lai es varētu netraucēti turpināt tulkošanas darbu; un tāpēc piedāvāja un apsolija mums aizsardzību pret visām nelikumīgām rīcībām, cik vien būs viņu spēkos.

Uzrakstot atskaiti par Glābēja kalpošanu Jēkaba pēcnācēju atlikumam šajā kontinentā, bija viegli redzēt—kā pravietis teica—ka bija tā, ka tumsība pārklāja zemi un bieza tumsība cilvēku prātus. Pārdomājot tālāk, bija viegli redzams, ka starp lielajiem strīdiem un troksni attiecībā par reliģiju, nevienam nebija pilnvaras no Dieva vadīt evaņģēlija priekšrakstus. Varētu tikt uzdots jautājums, vai cilvēkiem, kuri noliedz atklāsmes, var būt pilnvaras vadīt Kristus Vārdā, kad Viņa liecība nav mazāk kā pravietojuma gars un Viņa reliģija pamatota, veidota un stiprināta ar tiešām atklāsmēm visos pasaules laikos, kad Viņam ir bijuši ļaudis uz zemes? Ja šos faktus apraka un rūpīgi noklusēja cilvēki, kuru amats būtu briesmās, ja vienreiz tiem būtu ļauts spīdēt cilvēku sejās, tie vairs netika noklusēti no mums, un mēs tikai gaidījām pavēli: Celieties un topiet kristīti!

To nevajadzēja ilgi vēlēties, pirms tas tika īstenots. Tas Kungs, kurš ir bagāts žēlastībā un vienmēr vēlas atbildēt uz pazemīgo neatlaidīgu lūgšanu, pēc tam, kad mēs bijām dedzīgi Viņu piesaukuši nomalūs no cilvēku uzturēšanās vietām, parādīja visžēlīgumu, pavēstīdams mums Savu gribu. Pēkšņi, kā no mūžības vidus, Pestītāja balss runāja mieru uz mums, kamēr priekšgars tika atvērts un Dieva eņģelis nonāca lejā, tērpts godībā, un nodeva ļoti meklēto vēstījumu un pestīšanas evaņģēlija atslēgas. Kāds prieks! Kāds brīnums! Kāds pārsteigums! Kamēr pasaule

73a SRC Svētais Gars.
b SRC Pravietojums,

Pravietot.
74a SRC Saprašana.

b Jāņa 16:13.

bija tirdīta un samulsināta, kamēr miljoni taustījās kā akli pret sienu un kamēr visi cilvēki balstījās uz nenoteiktību kā kopēja masa, mūsu acis redzēja, mūsu ausis dzirdēja kā „dienas gaismā”; jā, pat vairāk—vairāk par maija saulesstaru spožumu, kas tad lēja savu mirdzumu pār dabu! Tad Viņa balss, kaut arī maiga, iedūrās līdz pašai sirdij, un Viņa vārdi—Es esmu tavs kalpošanas biedrs—izkļiedēja visas bailes. Mēs klausījāmies, mēs cieši skatījāmies, mēs apbrīnojām! Tā bija eņģeļa balss no godības, tas bija vēstījums no Visuaugstākā! Kur bija vietas šaubām? Nekur; nenoteiktība bija aizbēgusi, šaubas bija izgaisušas, lai nekad vairs neatgrieztos, kamēr izdomājumi un blēdības bija aizbēgušas uz visiem laikiem!

Bet, dārgo brāli, padomā, padomā tālāk uz brīdi, kāds prieks piepildīja mūsu sirdis un ar kādu pārsteigumu mums vajadzēja nomesties ceļos (jo kurš gan nebūtu nometies ceļos par tādu svētību?), kad mēs saņēmām zem viņa rokas Svēto priesterību, kad viņš sacīja: Uz jums, mani kalpošanas biedri, Mesijas Vārdā es konfirmēju šo priesterību un šis pilnvaras, kas paliks uz zemes, lai Levija dēli varētu upurēt upuri Tam Kungam taisnībā!

Es necentīšos tev aprakstīt šīs sirds sajūtas nedz arī majestātisko daiļumu un godību, kas mūs tad apņēma, bet tu ticēsi man, kad es teikšu, ka nedz zeme, nedz cilvēki ar visos laikos sakrāto daiļrunību nevar ietērt valodu tik interesantā un cēlā veidā, kā šī svētā būtne. Nē, nav šai zemei spēka dot prieku, dot mieru vai saprast to gudrību, kura bija katrā teikumā, kas tika nodots ar Svētā Gara spēku! Cilvēks var pievilt savus līdzcilvēkus, blēdība var sekot blēdībai, un ļauno bērniem var būt vara aizvilināt muļķos un nemācītos, līdz daudzus nebaro nekas cits, kā vien izdomas, un melu auglis ar savu traumi nes apreibušos uz kapu; bet viens pieskāriens ar Viņa mīlestības pirkstu, jā, viens godības stars no augstākās pasaules jeb viens vārds no Glābēja mutes, no mūžības klēpja, padara to visu nenozīmīgu un izdzēš to uz visiem laikiem no prāta. Pārliecība, ka mēs bijām eņģeļa klātbūtnē, noteiktība, ka mēs dzirdējām Jēzus balsi un neaptraipītu patiesību, kā tā plūda no šķīstas būtnes un bija diktēta ar Dieva gribu, man nav aprakstāma, un es vienmēr raudzīšos uz šo Glābēja labvēlības izpausmi ar apbrīnu un pateicību, kamēr vien man būs ļauts uzkavēties; un tajos mājokļos, kur pilnība mīt un grēks nekad neienāk, es ceru pielūgt Viņu tai dienā, kas nekad nebeigsies.”—*Messenger and Advocate* („Vēstnesis un Aizstāvis”), 1. sēj. (1834. gada oktobris), 14.–16. lpp.

TICĪBAS APLIECINĀJUMI

MĒS ^aticam ^bDievam, Mū-
žīgajam Tēvam, un Viņa
^cDēlam Jēzum Kristum, un ^dSvē-
tajam Garam.

2 Mēs ticam, ka cilvēkus sodīs
par viņu ^apašu grēkiem un ne-
vis par ^bĀdama pārkāpumu.

3 Mēs ticam, ka caur Kristus
veikto ^aIzpirkšanu visa cilvēce
var tikt ^bizglābta, ja tā ^cpaklau-
sīs ^devaņģēlija ^elikumiem un
priekšrakstiem.

4 Mēs ticam, ka evaņģēlija va-
došie principi un ^apriekšraksti ir:
pirmais—^bticība Tam Kungam
Jēzum Kristum; otrais—^cgrēku
nožēlošana; trešais—^dkristīšana,
iegremdējot ūdenī, ^egrēku pie-
došanai; ceturtais—^froku uzlik-
šana ^gSvētā Gara dāvināšanai.

5 Mēs ticam, ka cilvēkam
jātiek ^aDieva aicinātam caur

^bpraviņojumu un uzliekot vi-
ņam ^crokas, ko dara tie, kam
piešķirtas ^dpilnvaras, lai viņš
^esludinātu evaņģēliju un izpil-
dītu tā ^fpriekšrakstus.

6 Mēs ticam tai pašai ^aorgani-
zācijai, kas pastāvēja agrīnajā
baznīcā, proti,—^bapustuļiem,
^cpraviēšiem, ^dmācītājiem, sko-
lotājiem, ^eevaņģēlistiem un tā
tālāk.

7 Mēs ticam ^avalodu, ^bpra-
viņojumu, ^catklāsmju, ^dvīziju,
^edziedināšanas, ^fvalodu tulko-
šanas un citām ^gdāvanām.

8 Mēs ticam, ka ^aBībele ir ^bDieva
vārds, ciktāl tā ir ^cpareizi pārtul-
kota; mēs arī ticam, ka ^dMormo-
na Grāmata ir Dieva vārds.

9 Mēs ticam visam, ko Dievs ir
^aatklājis, visam, ko Viņš tagad
atklāj, un mēs ticam, ka Viņš vēl

1 ^a SRC Ticība, Ticēt.
^b SRC Dievs, Dievība—
Dievs Tēvs.
^c SRC Dievs, Dievība—
Dievs Dēls;
Jēzus Kristus.
^d SRC Dievs, Dievība—
Dievs Svētais Gars;
Svētais Gars.
2a 5. Moz. 24:16;
Ec. 18:19–20.
SRC Atskaite,
Atbildīgs, Atbildība;
Rīcības brīvība.
^b SRC Ādama un
Ievas Krišana.
3a SRC Izpirkt, Grēku
Izpirkšana.
^b Mos. 27:24–26;
Moz. 5:9.
SRC Glābšana.
^c SRC Paklausība,
Paklausīgs,

Paklausīt.
^d SRC Evaņģēlijs.
^e SRC Likums.
4a SRC Priekšraksti.
^b SRC Ticība, Ticēt.
^c SRC Nožēlot grēkus,
Grēku nožēlošana.
^d SRC Kristīšana, Kristīt.
^e SRC Grēku piedošana.
^f SRC Roku uzlikšana.
^g SRC Svētā Gara
dāvana.
5a SRC Aicināt, Dieva
aicināts, Aicinājums.
^b SRC Praviņojums,
Praviņotot.
^c SRC Roku uzlikšana.
^d SRC Pilnvaras;
Priesterība.
^e SRC Sludināt.
^f Al. 13:8–16.
6a SRC Patiesās Baznīcas
pazīmes—Baznīcas

organizācija.
^b SRC Apustulis.
^c SRC Praviņietis.
^d SRC Bīskaps.
^e SRC Evaņģēlists;
Patriarhs, Patriarhāls.
7a SRC Valodu dāvana.
^b SRC Praviņojums,
Praviņotot.
^c SRC Atklāsme.
^d SRC Vīzija.
^e SRC Dziedināt,
Dziedināšana.
^f 1. kor. 12:10;
Morm. 9:7–8.
^g SRC Gara dāvanas.
8a SRC Bībele.
^b SRC Dieva vārds.
^c 1. Nef. 13:20–40;
14:20–26.
^d SRC Mormona
Grāmata.
9a SRC Atklāsme.

^batklās daudz ko lielu un svarīgu attiecībā uz Dieva Valstību.

10 Mēs ticam burtiskai ^aIsraēla sapulcināšanai un ^bDesmit Cilšu atjaunošanai; ka ^cCiāna (Jaunā Jeruzāleme) tiks uzcelta Amerikas kontinentā; ka Kristus personiski ^dvaldīs uz zemes un ka zeme tiks ^eatjaunota un saņems savu ^fparadīzes ^ggodību.

11 Mēs pieprasām ^aprivilēģiju pielūgt Visuvareno Dievu saskaņā ar mūsu ^bsirdsapziņu un atvēlam visiem cilvēkiem to pašu privilēģiju, lai viņi ^cpielūdz kā, kur vai ko tie vēlas.

12 Mēs ticam, ka jāpakļaujas karaļiem, prezidentiem,

valdniekiem un miertiesnešiem, paklausot, godājot un atbalstot ^alikumu.

13 Mēs ticam, ka jābūt ^agodīgiem, patiesiem, ^bšķīstiem, labvēlīgiem, tikumīgiem un ^cjādara labais visiem cilvēkiem; tiešām mēs varētu teikt, ka sekojam Pāvila ^datgādinājumam: Mēs ticam visam, mēs ^eceram uz visu, mēs esam daudz izturējuši un ceram ^fizturēt visu. Ja kaut kur ir jebkas ^gtikumīgs, jauks, labi novērtēts vai uzslavas vērts, mēs šādas lietas meklējam.

DŽOZEFS SMITS.

9b Am. 3:7;
M&D 121:26–33.
SRC Svētie Raksti—
Svētie Raksti, par
kuru parādīšanos
ir pravietots.
10a Jes. 49:20–22; 60:4;
1. Nef. 19:16–17.
SRC Israēls—Israēla
sapulcināšana.
b SRC Israēls—
Israēla desmit
pazudušās ciltis.
c Ēt. 13:2–11;
M&D 45:66–67;
84:2–5;

Moz. 7:18.
SRC Ciāna;
Jaunā Jeruzāleme.
d SRC Tūkstošgade.
e SRC Zeme—Zemes
attīrīšana.
f TAS IR TĀDI PAŠI
apstākļi, kādi bija
Ēdenes dārzā; Jes.
11:6–9; 35; 51:1–3;
65:17–25;
Ec. 36:35.
SRC Paradīze.
g SRC Godība.
11a M&D 134:1–11.
b SRC Rīcības brīvība;

Sirdsapziņa.
c SRC Pielūgšana.
12a M&D 58:21–23.
SRC Likums.
13a SRC Godaprāts;
Godīgs, Godīgums.
b SRC Šķīstība.
c SRC Kalpot,
Kalpošana.
d Fil. 4:8.
e SRC Cerība.
f SRC Izturēt.
g SRC Atturība;
Tikumība.